

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete
ŞUBAT 2000, Yıl 5 Sayı: 59-60

Sosyalist
GERÇEK

Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil)
İngiltere: 1 stg.

Dayanışma Fiyatı:
1,000,000 TL

KTÖS YÖNETİM KURULU:

“ANKARA:

NE PARANI, NE PAKETİNİ,

NE DE MEMURLARINI İSTEMİYORUZ.

KIBRIS TÜRKÜ:

BİZDE, KENDİ KENDİMİZİ YÖNETECEK

BİLGİ, BECERİ, POTANSİYEL VE

YETERLİLİK VARDIR.

ESİR OLMAK İSTEMİYORUZ.”

Dedi, “kıyamet koptu”

sayfa 3

BU MEMLEKET

NASIL

BİZİM OLACAK?

SAYFA 7

TABLO

KARANLIK

SAYFA 5

82'nci vilayet Kıbrıs

Karar hayata geçince neler olacak? Kıbrıs takımları Türkiye liginde oynayacak, KKTC deniz filosu Türk bayrağı çekecek.

Bakanlar Kurulu'nun önceki hafta yapılan toplantısında, Kıbrıs'ın eğitimden ulaşım, spordan ormancılığa kadar pek çok alanda Türkiye ile entegrasyonunu öngören gizli bir eylem planını kabul etti. Entegrasyon planı çerçevesinde, kurum ve kuruluşlar ile bakanlıkların ivedi olarak uygulamaya sokacakları programlar planda ayrıntılı biçimde belirlendi. On sayfalık "Gizli Eylem Planı"nda, KKTC'nin "Türkiye'nin kalkınmada öncelikli bir bölgesi gibi mütalaa edileceği ve hedeflere KKTC'ye üçüncü devlet muamelesi yapılmadan ulaşılabileceği" vurgulandı.

"Gizli Kıbrıs Eylem Planında" kurum ve kuruluşların yapacağı çalışmalar şöyle sıralandı: Basbakanlık ve Hazine Müsteşarlığı: Etkin bir teşvik sistemi ile özel sektör yatırımları hızlandırılacak. Bankacılık, sosyal güvenlik, vergi, özelleştirme gibi alanlarda yapısal reformlara destek verilecek. KKTC Doğu Akdeniz bölgesinde "bir turizm, ticaret, hafif endüstri ve yüksek öğrenim merkezi" olarak ele alınacak. Ziraat Bankası: Tarım, turizm ve endüstri alanlarında Türkiye'deki koşullarla kredi verilmesi sağlanacak. Gümrük Müsteşarlığı: Dış Ticaret ve gümrük konularında Türkiye ile KKTC arasında başlatılan mevzuat uyumu çalışmaları sonuçlandırılacak.

Tarım Bakanlığı: Hayvancılığın geliştirilmesi ve yürütülme olan proje ve çalışmaların ileriye

götürülmesi ve gerekli tedbirlerin alınması sağlanacak. Gübre, tohum, ilaç gibi temel girdiler KKTC'li üreticilere aynı fiyatlarla sağlanacak.

Orman Bakanlığı: Ağaçlandırma çalışmalarına master planı çerçevesinde devam edilecek ve Karpaz bölgesinde Milli Park uygulaması başlatılacak. Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü: İskan, topraklandırma ve eşdeğer mal projesi en kısa zamanda sonuçlandırılacak. Devam eden harita çalışması 2003 yılına kadar tamamlanmış olacak.

Enerji Bakanlığı: Enerji üretimi sorununun Türkiye'den kablo ve enerji nakli yoluyla çözümü sağlanacak. Bu yatırımlarla ilgili değerlendirme ve proje çalışmaları ivedilikle tamamlanacak. Kritik öneme haiz boru ile su taşıma projesine ivme kazandırılacak.

Turizm Bakanlığı: Tur operatörleri ve seyahat acentalarının katılımı ile ortaklaşa pazarlama ve tanıtım projeleri yürütülecek. Turizm master planının tamamlanması ve uygulanması konusunda KKTC'ye destek verilecek.

Ulaştırma Bakanlığı: 40 gemiden oluşan KKTC Deniz filosu, Türk bayrağı altında denizcilik alanında faaliyet gösterecek. Antalya ile hızlı deniz bağlantısı kurularak turizmde tek pazar imkanı yaratılacak.

Maliye Bakanlığı, Basbakanlık, Hazine Müsteşarlığı: KKTC deniz, hava ve kara taşıtlarına iç hat muamelesi yapılacak. "Ayak bastı ücreti" gibi alınan vergi, resim ve harçlar kaldırılacak.

Milli Eğitim Bakanlığı: Milli Eğitim, Kültür ve Gençlik

Sabah gazetesi:

Spor alanlarında eğitim programları eşleştirilecek. İki ülkenin talim ve terbiye kurulları arasında tam işbirliği sağlanacak. KKTC eğitim sistemi bir program dahilinde fiilen Türk eğitim sisteminin bir parçası olarak değerlendirilecek.

Spordan Sorumlu Devlet Bakanlığı: KKTC spor kulüplerinin Türkiye'deki liglere iştirak etmesi, özellikle futbolda Kıbrıslı Türk sporcuların yabancı muamelesi görmeden spor kulüplerimizde yer alması sağlanacak.

Adalet Bakanlığı: Hukuki mevzuatlar arasındaki uyum için başlatılan çalışmalara ivme kazandırılacak. Dışişleri ve Çalışma Bakanlıkları: Mahkeme kararlarının karşılıklı olarak tanınması sağlanacak. Kaçak işçi sorununa çözüm bulmak üzere iki ülke arasında konsolosluk ve sosyal güvenlik alanlarında işbirliği artırılacak.

İçişleri Bakanlığı: KKTC vatandaşlarının Türkiye'de ikamet etme şartı aranmaksızın Türk vatandaşlığına alınabilmesi için gerekli çalışmalar ivedilikle yapılacak. Bu çerçevede Kıbrıslı Türkler'in askerlik mükellefiyeti ve göçe yol açılmaması gibi hususlar gözönünde tutularak yapılacak vatandaşlık başvuruları asamalı olarak sonuçlandırılacak. KKTC vatandaşları, Türkiye'de gayrimenkul edinme gibi işlemlerde T.C. vatandaşlarına uygulanan mevzuata tabi olacaklar.

EMEP GYK'dan Mustafa Yalçiner gelişmeler üzerine sorularımızı yanıtladı

Önce MGK'da oluşturulup Bakanlar Kurulunda onaylanan ve büyük bir ihtimalle 12 Ocak'ta Başbakan Derviş Eroğlu'nun da katılacağı bir toplantıda resmileşip hayata geçirilecek "Kıbrıs Eylem Planı" hakkında neler düşünüyorsunuz?

MGK'da benimsenen "Kıbrıs Eylem Planı" ile temel olarak birkaç şey birden hedeflenmektedir. Ancak, özü itibarıyla plân, Türkiye MGK'sındaki hakim iradenin, Kıbrıs'la ilgili olarak hem içeriye, hem de dışarıya dönük olarak bir kararlılık gösteresidir. Birincisi MGK, Yunanistan'a "AB'ye üye olmak için Kıbrıs'ı tamamen sana vereceğimi sanma" diyerek mesaj göndermiş olmakta, ikincisi de, Kıbrıs'ta Türkiye'den belirli bir yönde adım atmasını isteyen diğer güçlere-bunlar arasında ABD'den AB egemenlerine kadar değişik güçleri sayabiliriz- "Fedakârlığı sadece bizden beklemeyin. Yunanistan'ı da tavize zorlayın. Aksi takdirde biz KKTC'yi bir konfederasyon formülü ile 82. vilayet olarak Türkiye'ye bağlamak durumunda kalırız" denmiş olmaktadır. Türkiye'nin Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkaslar'da olduğu gibi Doğu Akdeniz'de de aslolarak ABD'nin çıkarlarını düzenleyen taşeron bir konumda olması bu gerçeği değiştirmez. Zira taşeronla efendi arasındaki ilişki, dümdüz bir koşutluk ilişkisi olmadığı gibi, taşeronun son tahlilde efendisine itaatte kusur etmeyecek olsa bile, o son tahlile gelene kadar kendi pozisyonunu korumak istemesinde de şaşırılacak bir yan yoktur. Türkiye, Kıbrıs'la ilgili yeni düzenlemede ABD'nin telkin ettiği, ABD'nin çıkarlarını esas alan "çözüm" değil, o çözüm içindeki kendi konumunun Yunanistan'a göre ne olacağıyla ilgilenmektedir. Örneğin Filistin-İsrail arasındaki ABD arabuluculuğunda, nasıl avantajlı olan aslolarak İsrail'se, Türkiye de Yunanistan karşısında benzer bir pozisyonun kendisine tanınmasını, kendisinden istenen tavizin bu hassasiyetini de hesaba katmasını beklemektedir. Elbette Türkiye'de yöneten güçler içindeki çatışmalardan Kıbrıs sorunu da nasibini almaktadır ve şu an hakim olan "Kıbrıs eylem planı" anlayışı da yıllardır "çözumsuzlüğü" çözüm olarak gören yaklaşımın bir

Bu plânla Ankara, KKTC'de son dönemde kendini bir güç olarak ortaya koyan "Bu memleket bizim platformu"nu zapturapt altına almayı, KKTC'de Denктаş'tan farklı sesleri bertaraf ederek, yukarıda sözünü ettiğimiz sıkıntısını aşmak istemektedir.

ürünüdür. Ve tabii ki, bundan bağımsız olarak ABD, BM ve AB'nin çözüm diye ortaya attığı şeyin de, onların emperyalist çıkarlarına uygun bir yeniden yapılandırma olmak dışında hiçbir çözümü içermediğini hatırlatmaya gerek bile yok.

"Kıbrıs Eylem Planı" ile ,son dönemde Kıbrıs'ta gelişen olaylar (Casusluk operasyonu, ekonomik paket ve Kıbrıs sorununun girdiği aşama ve özellikle AB konusu) arasında bağ var mı? Nasıl?

Bu plânın, "casusluk" operasyonu, ekonomik paket ve Kıbrıs sorununun girdiği aşama ile AB konusuyla doğrudan bağlantılı olduğu açıktır. Bir kere hatırlanacağı gibi, Türkiye'de Kıbrıs'ta adım atmaya zorlayanların, "Bizim Kıbrıs'ta görüştüğümüz sivil toplum örgütleri çözüm istiyor. Ancak Denктаş ayak diyor. Denктаş'ı Ankara olarak ikna edin" dediği hatırlardadır. Bu yöndeki beyanlar Türk basınına da sıkça yansdı ve tartışıldı. Bu plânla Ankara, KKTC'de son dönemde kendini bir güç olarak ortaya koyan "Bu memleket bizim platformu"nu zapturapt altına almayı, KKTC'de Denктаş'tan farklı sesleri bertaraf ederek, yukarıda sözünü ettiğimiz sıkıntısını aşmak istemektedir. Yani An-

kara, KKTC'de kendisine karşı kullanılmak üzere, "Bakın bunlar çözüm istiyor" diye gösterilecek bir güce tahammül etmemektedir. "Casusluk" komposundan tutun da, Avrupa gazetesinin matbaasının kundaklanmasına kadar bir dizi gelişme de, yine aynı biçimde KKTC'deki iç muhalefeti bertaraf etmeye dönük bir mesajı ve tehdidi içermektedir. Ekonomik paket de bu "Kıbrıs Eylem Planı" çerçevesinde değerlendirilmelidir. Kendisine IMF'nin dayattığı sefalet ve sömürü paketini KKTC'ye dayatan ve böylelikle KKTC'nin ekonomik "yükünü" KKTC halkının omuzlarına yıkmak isteyen Ankara, buna getirileceğini düşündüğü itirazları frenlemek açısından da konu hakkında ne kadar ciddi olduğunu göstermek için böyle bir plândan destek almak istemektedir.

Bu durumda Türkiye devrimci ve sosyalistlerinin üzerine ne gibi görevler düşüyor?

Türkiye'li devrimci ve sosyalistler, Kuzey Kıbrıs'ta, sorunun çözümünü ada emekçi halkının birliğinde gören Kuzey Kıbrıs'lı güçlerle bu konuda dayanışma içinde olmalıdır. Türkiye emekçi sınıfları ve onların örgütlü gücü olan partimiz soruna böyle yaklaşmakta ve konuyla ilgili gelişmeleri yakından izlemektedir. Konuyla ilgili olarak hem Türkiye işçi ve emekçilerini aydınlatıp, uyanık tutmakta, hem de olanaklarını Kuzey Kıbrıs üzerindeki her türlü oyuna karşı harekete geçirmektedir. Kıbrıs sorununun çözümünün, Kıbrıs'ın iki kesim emekçilerinin kollarında olduğu bilinmekte ve bu gerçeğe saygı gösterilerek, bu konuda her türlü dayanışmaya her zaman açık ve hazır bulunmaktadır.

Çalışmalarınızda başarılar dileriz.
Selamlar....

Mustafa YALÇINER
EMEP Uluslararası İlişkiler Bürosu.

KTÖS'e saldırılar kimin ne olduğunun daha iyi görülmesine yarayacak...

Herkes safını belirlemeli

KTÖS'ün "ANKARA: NE PARANI, NE PAKETİNİ, NE DE MEMURLARINI İSTEMİYORUZ. KIBRIS TÜRKÜ BİZDE, KENDİ KENDİMİZİ YÖNETECEK BİLGİ, BECERİ, POTANSİYEL VE YETERLİLİK VARDIR. ESİR OLMAK İSTEMİYORUZ." demesi üzerine malum çevreler çok bozuldu.

Bizzat Denktaş'ın "cihat" çağrılarını aratmayacak tarzda işaretiyle 'hakyeyiciler' ordusu harekete geçti. Sövgünün, tehtidin bini bir para...

KTÖS ve temsil ettiği öğretmen kitlesi böylesi saldırılara alışkındır. KTÖS'ün tarihine gözatanlar bunu görebilirler.

Aynı şekilde, Kıbrıs Türk tarihine yabancı olmayanlar Denktaş'ın böylesi yöntemlerle kendi gibi düşünmeyenlere saldırmasının ilk kez olmadığını da göreceklerdir.

Nedir Denktaş'ı bu kadar kızdıran?

KTÖS'ün söyledikleri ilk kez söylenmedi. Avrupa gazetesi yazarlarının "casusluk" gerekçesiyle tutuklanmalarıyla başlayan süreçte defalarca dile getirilmiş; hem de onbinlerin toplandığı meydanlarda, gerek konuşmalarda, bildirilerde ve taşınan dövizlerde... en somut ifadesini de "BU MEMLEKET BİZİM, BİZ YÖNETECEĞİZ" sloganında bulmuş, bununla da kalınmayıp ülkenin tüm demokratik güçlerini bağrında toplayan "BU MEMLEKET BİZİM PLATFORMU" olarak şekillenip mücadeleye farklı bir perspektif getirilişinin ana mantığıdır KTÖS'ün söylediği.

İşte Denktaş'ı çileden çıkaran bu gelişmelerdir, kendi başına söylenmiş 2-3 cümle değil. Denktaş'ın kitlesel mücadelenin en durağan dönemini seçmiş olması raslantı değildir elbet. BU MEMLEKET BİZİM PLATFORMU üyesi örgüt ve kişilerin yaşananları sağlıklı bir şekilde değerlendirip sonuçlara varmasında yarar umuyoruz.

Saldırıları üzerine KTÖS'ün 2.2.02 tarihli basın açıklamasını aynen yayınıyoruz:

Değerli Basın Mensupları;
Hoşgeldiniz.

Bugünlerde çok yoğun olarak KTÖS'ün iki gazetede yayınlanan ilanı konuşulmaktadır. Keşke tartışılıyor diyebilsek. Sayın Denktaş ve onu izleyenler ilanın ne anlattığını yorumlamak, eleştirmek yerine KTÖS camiasına hakaret ve küfürler yağdırmaktadırlar. Bu nedenle ilanda vurgulanmaya çalışılan temel yaklaşım örtülmeye çalışılmaktadır. Belli çevrelerin bu saldırılarına karşılık halkımızdan çok yoğun olarak destek, takdir ve tebrik almaktayız. Bu ilanda ifadesini bulan yaklaşımın halkımızın

duygu ve düşüncelerini yansıttığının delilidir.

Sistemli bir şekilde KTÖS'e saldırıya geçenler bir yerde ilanda ne anlatılmak istendiğini saptırarak karşısında durmaktadırlar. Söz konusu ilan Ankara Hükümeti'nin Kıbrıs Türkü'ne dayattığı 76 maddelik zehir zemberek paketi zorla uygulamak için ülkemizde bulunan Ankara Hükümeti'nin görevlendirdiği memurları reddetmekte, bu pakete karşılık öngörülen elma şekeri misali 350 milyon dolar krediyi kabul etmemektedir. Bu noktadan baktığımızda KTÖS'e karşı sistemli bir şekilde saldırıya geçenlerin halkımızın reddettiği 76 maddelik zehir zemberek paketi ve bu paketi uygulamaya çalışan Ankara Hükümetinin görevlendirdiği memurların çalışmalarını destekledikleri ortaya çıkmaktadır. Bu noktada dayattıkları yanlıştır. Fakat bunun ötesinde çok büyük yanlışlar vardır. Söz konusu ilan Kıbrıs Türkü'nün kendi hakkında kendinin karar verebileceğini ve Kıbrıs Türkü'nün özgür ve bağımsız olma hakkının olduğunu vurgulamaktadır. KTÖS'e saldıranlar bu çok önemli hakları da reddetmektedirler. Kıbrıs Türkü'nü yok farzettikleri ve politikalarını onun üzerine inşa ettikleri görülmektedir. Bu politika 3 yıl önce Sayın Mümtaz Soysal'ın söylediği "Tüm Kıbrıs Türkleri istese bile onların istediği çözüm olmaz." Önemli olan Türkiye'nin çıkarlarıdır. Ve yine Ecevit Hükümeti'nin bir bakanının söylediği gibi Kıbrıs'ta bir tek Kıbrıslı Türk kalmasa bile Kıbrıs coğrafi olarak Türkiye için önemlidir. Politikalarıyla örtüşmektedir. Şunu söylemek isteriz ki KTÖS camiası için Kıbrıs Türkü çok önemlidir. Her ferdi çok kıymetlidir. İşte bu yüzden ki Sendikamız kuruldu kurulu halkımızın iradesinin hakimiyetini savunmaktadır. Bu görüşte halkımız içerisinde çok büyük takdir toplamaktadır.

Bir süre öncesini hatırlayalım. Sn. Denktaş, hem Sn. Eroğlu hem de Sn. Akıncı için Türkiye'ye karşıydılar diyordu. Sn. Eroğlu ve Sn. Akıncı'nın polisin işlerine bağlanmasını, GKK ile Merkez Bankası Müdürü'nün de Kıbrıslı Türk olmasını istiyorlardı. Bu istemler Türkiye düşmanlığı ile Türkiye karşıtı olarak yorumlanıyordu. Sn. Denktaş kendisine karşı olan herkesi vatan haini, rumcu ve Türkiye Düşmanı ilan ediyor.

Hazırlanan birinci pakette varolan Merkez Bankası konusu ile polisin işlerine bağlanması ne oldu? Bu ifadeler kimler tarafından çıkarıldı. Bunu halkımızın bilme hakkı vardır.

Türkiye ile Kıbrıs Türk halkının iyi ilişkileri bizim için çok önemlidir.

Kıbrıs'ta yapılacak olan bir anlaşma hem Kıbrıs

Türklerini hem de Türkiye'nin önünü açacaktır. Sn. Denktaş'ın karşı çıktığı budur.

Kıbrıs Türkü'nün varlığının korunması ve mutluluğunun sağlanmasını arzulayan bir yönetime hakkı vardır. Bunun dışında bir yönetime sahip olması ancak talihsizlik olur. Halkımızın özgürlük, barış, insan hakları, hukuğun üstünlüğü gibi insani çağdaş değerlere kavuşması ve mutlu olması ancak çağdaş yöntemlerle yönetilmesi ile mümkündür. Denktaş yıllardır Kıbrıs Türkü'ne öncülük eden KTÖS camiasına nankör, şerefsiz ve haysiyetsiz diye hakaret edebilmektedir. Kendilerine oturdukları koltuğun cumhurbaşkanlığı koltuğu olduğunu hatırlatmak isteriz. KTÖS yönetiminin bir miktar öğretmen tarafından seçildiğini söylemektedirler. Yüzde 42 oyla koltuğa oturduklarını hatırlatmak isteriz. Kıbrıs Türkü'nün şiddetli bir göç yaşadığını, hızla fakirleştiğini ve bundan Denktaş'ın çok büyük bir sorumluluğu olduğunu söylemek isteriz.

KTÖS'ün ne ilanında ne de anlayışında Türkiye Cumhuriyeti Devletiyle halkına ve Türk askerine karşı herhangi bir ifade yoktur. Çünkü KTÖS camiasının insana değer veren bir düşünce tarzı ve anlayışı vardır. Ve tüm politikalarını bu temel düşünce tarzı üzerine kurar. Denktaş'ın politikaları, 65 milyonluk Türkiye Cumhuriyeti'nin Atatürk'ün gösterdiği yolda ilerleyerek Avrupa Birliği'ne adım atmasında ciddi sorunlar yarattığı herkesin malumudur. Fransa'nın Ermeni Soykırımı Yasası 65 milyona hakarettir ve haksızlıktır. İngiltere'nin Ermenilere Anma Günü vermesi haksızlık ve hakarettir. Fakat bunlara fırsat veren politikalar az önce ifade ettiğimiz yaklaşımlara dayalıdır.

Bir sözümüz de Savcılığa olacak. Suç olmayan yerde suçlu aramaları yanlıştır. Hele hele Denktaş istedi diye KTÖS yöneticilerinden birini ayırıp günah keçisi ilan etmeye çalışmaları görevleriyle bağdaşmıyor. Bu haksız ve kasıtlı bir durumdur. Bu davranışlar halkımızın adalete güvenini sarsmakta yaşadığı teşvik etmektedir. KTÖS'e sistemli bir şekilde saldıranların tüm hakaret ve küfürlerini aynen iade ederken, KTÖS'ün koyduğu yaklaşımı kamuoyu önünde tartışmaya hazır olduğumuzu beyan ederiz.

Halkımız olup bitenleri en ince ayrıntısına kadar inceleyip değerlendirecektir.

**KTÖGRETMENLER SENDİKASI
YÜRÜTME KURULU(a)
Genel Sekreter
Varol Öztuğ**

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK KTÖS'ün yanındadır...

"ANKARA:

**NE PARANI, NE PAKETİNİ, NE DE
MEMURLARINI.**

İSTEMİYORUZ.

KIBRIS TÜRKÜ:

**BİZDE, KENDİ KENDİMİZİ
YÖNETECEK**

**BİLGİ, BECERİ, POTANSİYEL VE
YETERLİLİK VARDIR.**

ESİR OLMAK İSTEMİYORUZ."

KTÖS YÖNETİM KURULU

Ankara'nın parasını istemiyoruz...

Çünkü;

Parayı veren düdüğü çalar, para alan emir de alır.

Ankara'nın yıkım paketini istemiyoruz...

Çünkü;

Bu paket, bankalarda hortumlanan trilyonları kıt kanaat geçinen insanımıza ödettirmeyi hedefliyor,

Çalışanların kazanılmış tüm haklarını ellerinden almayı hedefliyor,

1993'te 2 milyon olarak verdiği peşin ödemeyi bugün 1 milyar olarak geri almayı hedefliyor,

Her türlü malın fiyatına hemen hemen gün aşırı zam yaparken, kriz bahanesiyle çalışanların maaşlarını azaltmayı hedefliyor,

Zaten geçim sıkıntısı çeken, kurtuluşu yurt dışına kaçmakta gören çilekeş halkımızın göçünü hızlandırmayı hedefliyor.

Ankara'nın memurlarını istemiyoruz...

Çünkü;

Onlar; Denktaşlar, Eroğlular, Akıncılar Kıbrıs halkının değil, Ankara'nın; Vehbi Koçların, Sakıp Sabancıların ve bu gibilerin memurlarıdır. Haciz memurları gibi bizleri soyaktan başka düşündükleri yoktur.

Bunlar da yetmezmiş gibi, Ankara bizzat kendi memurlarını gönderip halkımızı nasıl soyacaklarını, tıpkı

IMF'nin Kotarellisinin çilekeş Türkiye halkının soyulmasını denetlediği gibi, denetlemeye geldiler.

İsteyen varsa, yaygara yapacağına, açıkça çıkıp söylesin:

"Biz Ankara'nın parasını isteriz, almak için de yıkım paketine de memurlarına da razıyız"

Halk da öğrensiz; yıkım paketine kimler evet, kimler hayır diyor.

Halk da görsün kimler halkına güvenip kendi ayakları üzerinde durmak istiyor, kimler 350 milyon dolar için ülkesini ve halkını satmaya hazır...

KTÖS,

"KIBRIS TÜRKÜ:

BİZDE, KENDİ KENDİMİZİ YÖNETECEK

BİLGİ, BECERİ, POTANSİYEL VE

YETERLİLİK VARDIR." Diyor.

Siz "YOK" mu diyorsunuz?

O sizin seçeneğiniz...

Siz; Kıbrıs Türkünde kendi kendini yönetecek bilgi,

beceri, potansiyel ve yeterlilik yoktur diyorsanız...

SİZESİR OLDUNUZ.

KTÖS'LÜ ÖĞRETMENLER;

"ESİR OLMAK İSTEMİYORUZ." DİYOR,

TEŞEKKÜRLER ÖĞRETMENİM!

SANA KALKAN ELLERE NALET OLSUN!

DENEME

ASKER ÇİÇEĞİ

1. Savaşın önce

Beyaz evcik, kıyıya ne yakın ne uzak. Kayıklara bir bağımlık, tepelere üç adım ötede.

Evin beyaz badanalı dış merdivenine korkuluk yapılmamış. Yerine, sıra sıra tenekeler dizili.

Kimisinde deniz ekili, kimisinde güneş. Birkaç tanesinde zambak, diğer basamaklarda sardelli, gecetüten, nane, bir de fesleğen.

Bir çiçeği ekerseniz saksıya eğer, size bağımlıdır artık. Elinize bakar. Ekmeğini suyunu siz vereceksiniz. Saçını başını siz tarayacaksınız. Üstünü siz tertipleyeceksiniz. Ve siz okşayıp seveceksiniz. O sizin öksüz çocuğunuzdur.

Beyaz evciğin, beyaz merdivenin, beyaz saçlı ihtiyarı, her sabah onları sular. Güneş yakmaya başlamadan önce. Kırmızıyken daha.

Lengerini çesmede doldurur, yavaş yavaş bütün öksüzlerini içirir, onları sever, konuşur ve en yüksek basamağa gelince oturur, etrafı dinler.

Bütün herkes onu alkışlar.

Duvarın üstündeki incir, sarı otlar arasındaki zeytin, sıra serviler, bir de kamışlık. Teras sanki bir sahne. Ve o sahneye çıkmış gibi. Zeytindeki cırlavık, ilk ona yapar tezahüratını günün.

Kalabalığa bakar, açık hava tiyatrosunun bütün tribünleri dolu. Balıklar, deniz, serçeler, misarolar, alıçlar, ekşiler, kertenkeleler hep onu alkışlarlar. Selam verir ellerini kaldırarak, herkesi sakinleştirir. Bir tek rüzgar dinlemez onu. O asi, başıbuğuk, o yaramaz çocuk. O, bir orkestranın akort sesidir. Şefin görünmesine kadar sahnede. Ve konser başlar. İhtiyarın, merdivenleri inerken, lenger sapının çıkardığı inilti bir flüt girişidir. Ve kamışlık viyolonsel dizi dizi. Lenger çesmenin altına konana kadar devam eder. Teeee davulların sırası gelene kadar.

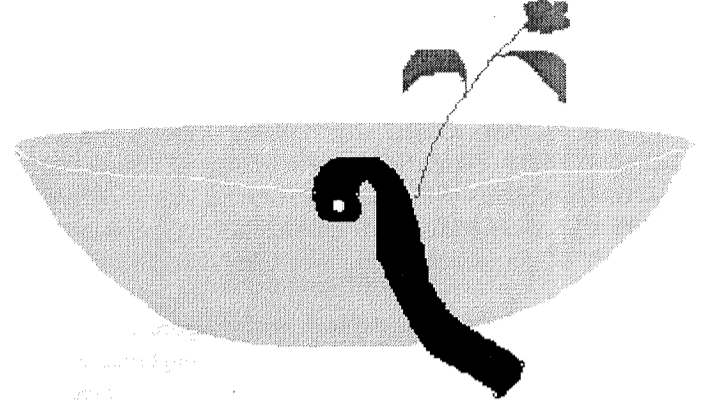
2. Savaşta

Davulların çaldığı o gün, merdivenin üstüne bir asker gelip öldü. Nasıl mı? Bilmiyorum. Hani bazan yerde bir yavru serçe bulursunuz da bakarsınız bakarsınız, ne yuvası var etrafta, ne anası. Öyle. Basamaklardan birine oturmuştu. Arkası evin duvarına dayalı. Ya düşünüyor, ya da uyuyor gibiydi. Silahını elinde sıkı sıkı tutuyordu. Bir çocuktu daha. Miğferi de, botları da, silahı da, matarası da sanki büyüktü vücuduna. Miğferinde bir delik vardı koskoca. İhtiyar, dolu lengerle geçmek için zorluk çekti. Uyandırmaya çalıştı. Konser sırasında inerken, boş lengerle yine zorlandı. O asker, o gün, o gece orada oturdu. Ertesi gün de.

Arılar, zambaklardan sonra miğferin deliğinden girerek ondan da bal aldılar. Deliğin etrafı sapsarıydı çiçek tohumlarından. Onu da aşılamlıydı çiçeğe. O artık basamaklardaki tenekelerden bir tanesiydi.

İhtiyar onu da sevdi. Onu da suvardı. Ona da konuştu. Lengerin konserini ona da dinletti.

Bir gün sonra ihtiyar onu ekti. Avlunun en güzel yerine. Servi ile incirin arasına. İyi kök versin diye çukuru suladı. Onu içine yatırdı. Ayakları ile tümseğini düzeltti. Bir turuncu fidanını eker gibi. Sonra bol bol suladı.

3. Savaşın sonra

Simdilerde ihtiyar yok. Ya göçmen oldu, ya öldü. Ya da akıl hastahanesindedir ülkenin.

Biz hep böyle yapmaz mıyız?

Evcik artık beyaz değil. Kimse badana yapmıyor.

Eve yerleşenlerin çocukları basketbol oynarken, topu, altı çıkık, pash bir lengere atıyorlar.

Avludaki incirle servinin arasında, tanımadıkları bir fidan boylandı. Yaprağı sardelliye benzer gövdesi zambağa.

Püskülünden nane kokusu çıkar rüzgara süründükçe.

Çocuklar, ya oynarken basarlar, ya da sarı dikenler saklar onu. Adımı çok düşündüm. Siz düşünmek ister misiniz?

Kayıplar listesine bakın. Yahut botanik endexine.

Bulamazsanız, dikenlerin içine basmayın. Oradadır.

bir demet şiir

KONUŞUR BİRGÜN

Böyle susmaz bu ağaç
yeşerir ince ince
çiçeklenir güzel güzel
meyvalanır tatlı tatlı
her yaprağı bir dil olur dillendir
anlatır gördüklerini
anlatır bir bir
konuşur bir gün

Bu kaldırım bu bulvar
çözülür bir gün dili
bu beton yığıntının
susar mı şu pencere
susar mı duvar
gün olur devran döner
her karışı bir dil olur dillendir
anlatır gördüklerini
anlatır bir bir
konuşur bir gün

Konuşur dağdaki kuru kengerler
anlatır yazıdaki tek düşmüş ahlal
bırakılmış değirmenler yıkılmış su yolları
karanlık ağızları mağaraların
kuyuların tekleme kayaları
şu kerpiç dam
şu küllük
tanıklık eder bir gün
anlatır gördüklerini
anlatır bir gün
konuşur bir gün

Bu gün günlerden Salı
Çarşambası var bunun
Cuma susarsa eğer
Cuma'nın ertesi var
hiçbir şey gizlenemedi taa baştanberi
su sustu
rüzgar konuştu
taş sustu
duvar konuştu
çaktılar İsa diye bir büyük dönemeçi çarşıya
çaktı İsa milyonları
yüzyılların çarşıhına
hiçbir şey gizlenemedi taa baştan beri
cellat sustu
ip konuştu

Bu zulüm
bu işkence
bu soygun
burda bitmez bu oyun
kapatılmaz defteri hiçbir namusuzluğun
anlatır bir gün
anlatır ip
anlatır kurşun
anlatır kırbaç
anlatır bir bir
konuşur bir gün

Hasan Hüseyin

SUSMAKACIVERİR

Seni düşündüğümde
çam yangını bir orman
tutuşur içimde,
bahçemin kıyısında
kendini yaratır nergis
ve her gece
bir şair asılır kendi şiirinde.
Suskunluklar arttığında,
çiçekler kıldıkça çayırda
susmak acı veriyor
konuşmaksa bir büyük suç,
bir kelebek gelip konar
düşlerimin ipeğine
bütün hüznünlerin girdabı
olur sözlerim,
sonra gözlerim dağılır
yer yüzüne,
gökkuşağını çizerim
gözlerine sevgilinin
yeryüzüne dağılır
adı konulmamış
çocukluğum.
Ve çılgın mı çılgın
bir flamenko dansçısı gibi
etrafımda esersin inatla,
kavganın rüzgarıdır
estirdiğin.
Susmak acı verir
seni düşündüğümde.

Nazlıcan

BAHAR ÇOK UZAKTA DEĞİL

SEVGİLİ, YAKINDIR,

AKDENİZ BAHARDA FIRTINALIDIR.

ÇEKTIĞİN BU ACI, BU ZULÜM

BİL Kİ ANKARA YAPIMIDIR.

UMUTLARINI BAHARDA BIRAK

ÜLKEMİN TOPRAĞINA,

TOPRAK ONLARI BÜYÜTÜP

YEŞERTECEKTİR, UNUTMA!

Nazlıcan

TABLO KARANLIK

XPress:- Avrupa Konseyi tarafından Kıbrıs'la ilgili 96 sayfalık ayrı bir raporun da yer aldığı üyelik başvurusunda bulunan ülkelerle ilgili 2000 yılı raporu yayınlandı. Kıbrıs'la ilgili raporda, KKTC'nin durumuna da geniş yer verilirken, bu konuda ortaya konan tablo, olumlu görüş içermekten uzak. Raporda KKTC, "Politik Kriterler" ve "Ekonomik Kriterler" ana başlıklarıyla incelenen bölümlerde, "Adanın Kuzey bölümündeki durum" alt başlıklarıyla yer aldı.

POLİTİK DURUM

KKTC'deki politik durumun ele alındığı bölümün girişinde, su anda var olan politik şartlar çerçevesinde KKTC'nin AB'la bütünleşmesi durumunda ortaya çıkacak sorunlar ya da olanaklar konusunda kesin bir görüş ortaya koymanın mümkün olmadığına işaret edildi. AB'nin tüm üyelik görüşmelerinde, Kıbrıs Türk toplumunun da gelecekte topluluğa katılabileceğini hesaba katılmasına dikkat çekilen bu bölümde, "büylelikle Kıbrıs Türk toplumunun durumu ve özel kaygılarıyla ilgili konuların da dikkate alınması sağlanabiliyor" dendi.

ASKERİN ETKİSİ

Kıbrıslı Türkler arasında yapılan en son ankete dikkat çekilen raporda, anket sonucunda toplumun yüzde 90'ının AB üyeliğinden yana olduğunu ortaya çıkarttığı kaydedilerek şöyle devam edildi:

"Kıbrıs'ın Birleşmiş Milletler (BM) kontrolündeki tampon bölgesinin kuzeyinde yer alan kısım, adanın yaklaşık yüzde 37'sine denk gelen 3335 km²'lik bir alanı kaplamaktadır. 1996 yılındaki sayıma göre, kuzeyde yaşayan yaklaşık 200 bin kişinin 107 bini Kıbrıslı Türktür. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kıbrıs Türk toplumu üzerinde önemli bir etkinliği vardır. 1974 yılından beri burada yaklaşık 30 bin civarında Anavatan Türkiye'den gelen askeri güç bulunmaktadır. Türk ordusunun altında ise küçük bir güç olarak Kıbrıs Türk Güvenlik Kuvvetleri bulunmakta ve hemen tamamı tampon bölgeleri kontrol altında tutmaktadır.

Kuzeydeki polis, Kıbrıs Türk Güvenlik Kuvvetleri'nin emri altındadır."

İNSAN HAKLARI

Raporda, Kuzey Kıbrıs'ta, insan hakları ve azınlıkların korunması konularının, 1999 yılında yayınlanan raporda yazılanların dışında büyük bir çoğunlukla aynı kaldığına dikkat çekildi.

Serbest dolaşım konusundaki kısıtlamalarda biraz yumuşama görünmekle birlikte 1975, 3. Viyana anlaşmasına göre kuzeyde yaşayan Kıbrıslı Rumlar ve Maronitler için öngörülen hakların hala tam olarak tanınmadığı ifade edilen raporda, "Bundan başka, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından verilen ve Güney'de yaşayan bir Kıbrıslı'nın Kuzey'de bulunan malları üzerinde hak sahibi olabileceği kararı hala yerine getirilmediği gibi, konuşma özgürlüğü konusundaki son gelişmeler de ciddi şekilde endişe verici boyutlardadır." dendi.

SERBEST DOLAŞIMDA OLUMLU GELİŞMELER

Raporda, Kuzey Kıbrıs'ta yaşayan yaklaşık 600 civarındaki Kıbrıslı Rum ve Maronitlerin serbest dolaşımı ile ilgili kurallarda bazı yumuşamalar olduğuna da dikkat çekilirken, Kıbrıs Türk makamlarının Güney'de yaşamakta olan Kıbrıslı Rumlar'ın Güney ziyaretleri konusundaki başvurularının genelde kabul gördüğü, ancak bu kişilerin belli bir süre içinde geri dönmemesi durumunda Kuzeyde yaşama şansı ile birlikte malını da kaybetme riskinin bulunduğu kaydedildi. Raporda, bu son kuralın pek nadir olarak uygulandığına da işaret edildi.

Kıbrıs Türk makamlarının daha önce Güney'de yaşayan Rumlar'ın Kuzey'deki ailelerini ziyaretlere getirilen kısıtlamaları da kaldırdığı ifade edilerek, Ledra Palace barikatını geçişlerde talep edilen £15'nin da £1'ya düşürüldüğü belirtildi.

Bunun da ötesinde Kuzeyi ziyaret eden Kıbrıslı Rum ve Maronitler'e izin alınması durumunda Kuzey'de uygun bir süre kalmasına da müsamaha gösterildiği kaydedilerek, "Daha önce bu ziyaretlerin iki gece ve üç gündüğüne izin verilmeyordu" dendi. Kuzey Kıbrıs topraklarında yaşayan Rum ve Maronitlerle ilgili bölüme şu ifadelerle devam edildi: "Bu arada, Birleşmiş

Milletler Barış Gücü (UNFICYP)'in Kuzey'de yaşayan Rum ve Maronitler'le teması hala sınırlandırılmış durumdadır. 1975'te imzalanan 3. Viyana anlaşmasının Kuzey'deki Kıbrıslı Rumlar ve Maronitler'in haklarını öngören yükümlülüklerle ilgili maddeler hala tam olarak hayata geçirilmemiştir.

Bu anlaşma, Kuzey'de yaşayan Rumlar'ın istemleri durumunda bir Rum doktor tarafından tedavisini içermekle birlikte sadece Kuzey Kıbrıs'ta kayıtlı bir doktorun müdahalesine izin verilmektedir. Güney Kıbrıs'ın emekliye ayrılan Ortodoks rahibine yerine yeni atama ile ilgili talebi ise 2 yıldan beri beklenmektedir. Kuzey'de yaşayan Rum ve Maronitler'in taşınmaz mallarını satma veya değiştirmelerine hala izin verilmemektedir. Bu kişiler taşınmazlarını ancak Kuzey'de yaşamakta olan çok yakın akrabalarına miras olarak devretme hakkına sahiptirler.

Bunun yanında Kuzey'de yaşayan Rum ve Maronit çocukları için ilk eğitim dışında Rum dilinde eğitim olanakları bulunmamaktadır. Bu nedenle aileler, ya çocuklarını yanlarında tutmak, ya da eğitim için Güney'e göndermek gibi iki seçenekten birini kabule zorlanmaktadır. Bu arada Güney'den gönderilen tüm ders kitapları incelemekten geçtiği için, eğitimde gecikmeler de, orta eğitimde ise bu nedenle, bu çocukların çoğu, yal eğitimlerini görmek için Güney'e geçmektedirler. Bunlardan sürekli Güney'de kalmayı seçenlere geri dönme hakkı tanınmakla birlikte son derece sıkı yasakları da göze almaları gerekmektedir. Ancak askerliklerini Rum Millî Muhafız Ordusu'nda yapmaları durumunda geri dönüş şansları tamamen ortadan kalkar." Raporda ayrıca, Louizidu konusuna da her yıl olduğu gibi bu yıl da geniş yer ayrılarak, Türkiye'nin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından verilen kararı hala uygulamadığı kaydedildi ve Kıbrıslı Rumlar'ın Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde benzeri 150-200 dava daha açmış oldukları belirtildi.

"AVRUPA" DAVALARI

Avrupa Konseyi Kıbrıs Komisyonu tarafında hazırlanan raporda, Kuzey Kıbrıs'la ilgili bölümde Avrupa gazetesi, sahibi ve yazarları ile ilgili davalara da geniş yer ayrıldı. İfade özgürlüğü ile ilişkilendirilen davalar ve gelişmelerle ilgili olarak raporda şu görüşlere yer verildi: "Her ne kadar Kuzey'de ifade özgürlüğü genel olarak kabul görse de, son zamanlarda meydana gelen ve günlük olarak yayınlanan Kıbrıs Türk gazetelerinden Avrupa'nın kapatılmasına yönelik gelişmeler ciddi boyutlarda endişe vericidir.

1999 yılı sonlarında "Avrupa" Kıbrıs Türk Toplum Lideri Rauf Denktaş'ın gazetede kendisiyle ilgili yayımlar konusunda yaptığı şikayet üzerine 300 bin dolar ceza ödemeye mahkum edildi.

2000 yılının Mayıs ayında ise Avrupa gazetesi, ödemeye mahkum edildiği parayı ödeyemediği için sahip olduğu tüm mal varlığına el kondu. Bunun da ötesinde, hem gazete hem de bir çok yazarı, KKTC'ye karşı nefret uyandırmak ve hükümeti küçük düşürücü yayın yapmakla da itham edildiler. Bu davranışlar, gazeteyi susturmaya yönelik teşebbüsler olarak kabul edildi ve uluslararası gazeteci örgütleriyle sendikaları tarafından protesto edildi.

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Organizasyonu (OSCE), Mayıs 2000'de Kıbrıs Türk Hükümetine yaptığı çağrıda, (Avrupa'nın) el konulan mallarının gerçek sahiplerine iade edilmesini istedi ve "Avrupa" davasının OSCE'yi oluşturan üyeler tarafından ortaya konan ifade özgürlüğü ile ilgili taahhütlerin aleni ihlali olduğunu bildirerek, "Avrupa"ya karşı sürdürülen saldırılara son verilmesini talep etti.

Ancak bunun ardından Temmuz 2000'de bu kez "Avrupa" gazetesi Genel yayın Yönetmeni Şener Levent ve diğer yazarları, KKTC aleyhine casusluk yapmak ve Rum Yönetimine gizli askeri bilgi sızdırmakla itham edilerek tutuklandılar ve askeri mahkemede yargılandılar. Bu gelişmeler üzerine Avrupa Parlamentosu'nun 37 üyesi, "Avrupa" gazetesine mensup gazetecilerin tutuklanmalarını kınayan bir deklarasyon imzalayarak, tutukluların derhal serbest bırakılmalarını talep etti. Ancak bu arada, mahkeme, delil yetersizliği nedeniyle

zanlıları serbest bıraktı."

"EKONOMİK DURUM-GÜNEYİN ÇOK GERİSİNDE"

Raporun KKTC'nin ekonomik kriterlerine yer verilen bölümde, "Kıbrıs'ın kuzeyi, gerek kişi başına düşen milli gelir gerekse ekonomik gelişmeler konusunda güneyin çok gerisinde kalmıştır" denildi.

Aşırı devlete müdahalesinin özel sektörün gelişimine engel olduğu ifade edilen raporun Kuzey Kıbrıs'ın ekonomik durumu ile ilgili bölümünde, öte yandan özellikle son bir kaç yıl içinde Türkiye'ye olan ekonomik bağımlılığın gözle görülür bir artış gösterdiğine dikkat çekildi.

Raporda, bankalar krizine de yer verilirken, "Son banka krizleri zayıf ve kötü yönetilen finans sektörünü daha da zayıflatmıştır. Özellikle kırsal kesimde gözle görülür bir yoksulluğun kanıtları gözlemlenmektedir." dendi.

"EKONOMİK VERİLER GÜVENİLİR DEĞİL"

KKTC yetkilileri tarafından ortaya konan ekonomik verilerin kısıtlı ve güvenilir olmadığı kaydedilen raporda, "mali veriler konusundaki yetersizlik, özellikle Türkiye'den yapılan transferler konusunda şeffaflıktan uzaktır" ifadeleri kullanıldı.

Raporda, cari hesaplarla ilgili verilerin yüksek olmasına karşın sermaye hesaplarıyla ilgili verilerin kısıtlı olduğuna işaret edilerek, "Ulusal hesaplarla ilgili veriler ise özel bir şarret ve KKTC yetkilileri tarafından açıklanan kişi başına 4 bin 500 dolarlık gelir ise anlamlı bir şekilde abartılmıştır. Bunun da ötesinde var olan veriler, gerek mali hesaplar gerekse dış sektördeki açık gerilemeyi de göstermemektedir." dendi.

Kamu sektörünün ekonomik ilişkilerdeki rolünün gereğinden fazla büyük olduğuna da işaret edilen raporda, kamunun en büyük işveren konumunda olduğu ve sabit sermaye yatırımlarının da yarıdan fazlasının sahibi bulunduğu vurgulandı.

Tarım ürünlerinin ticareti konusunda da devlet tekeli bulunduğu raporda yer alırken, bu yolla devletin narenciye, süt ve tahıl üzerindeki sübvansiyonlarda da etkili olduğu ifade edildi. Raporda, "Bunlara ek olarak havayolları, elektrik, telekomünikasyon bütün ürünleri, deniz taşımacılığı ve akaryakıt gibi sektörleri de içeren önemli sayıda endüstri kolu da doğrudan devlet tarafından kontrol edilmektedir." görüşleri yer aldı. Kamu giderlerindeki harcamalarda görülen artış yanında kısıtlı vergi gelirlerinin mali gelirlerde azalmaya yol açtığına da dikkat çekilen Kıbrıs Komisyonu'nun 2000 yılı raporunda, "gittikçe büyüyen bütçe açığının, harcamalardaki artışlardan kaynaklandığına dikkat çekilerek, 1995 yılında yıllık milli gelirin yüzde 39'unu oluşturan bütçe açığının, 1999 yılında yüzde 50'ye ulaştığı vurgulandı.

"TÜRKİYE'YE BAĞIMLI"

KKTC yönetiminin mali transferler konusunda Türkiye'ye bağımlı olduğu yer alan raporda, mali yardımın gerçek boyutlarının anlaşılabilmesinin zor olduğu ifade edilirken bu yardımın Türkiye ile yapılan bir dizi ekonomik protokol çerçevesinde gerçekleştiği kaydedildi.

Raporda, borç ödemelerinde ertelemelerin varlığından söz edilirken, alt yapı ile ilgili olarak Türkiye'den yapılan mali yardımların KKTC bütçesine dahil edilmediğine dikkat çekildi ve Türkiye'den gerçekleşen transferlerde 1996 yılından bu yana büyük artış gösterdiği, bu yılda Türkiye'den gelen mali yardım miktarının 200 milyon dolara ulaştığı, bunun da devlet harcamalarının yüzde 40'ını oluşturduğu belirtildi.

EKONOMİK PAKET

Avrupa Komisyonu'nun Kıbrıs raporunda yer alan KKTC ile ilgili bölümde, son zamanlarda gündeme gelen sosyo ekonomik pakete de yer verildi.

Türkiye'nin mali harcamalarda kısıtlamalara gitmesi yanında KKTC'de gittikçe bozulan finansal yapı nedeniyle Türkiye Cumhuriyeti yetkililerinin KKTC için bir ekonomik önlemler paketi hazırladığı kaydedilen raporda, KKTC'nin mali açıklarını azaltmak amacıyla Ankara'nın vergilerde önemli ölçüde artışları ve harcamalarda kısıtlamaları öngören öneriler getirdiği, bunların ise özellikle sosyal güvenlik harcamalarına

devamı 6'da

TABLO KARANLIK

(5. sayfadan)

yansıdığı ve yaygın özelleştirme öngördüğü kaydedildi.

MERKEZ BANKASI

KKTC'nin TL kullandığına da işaret edilen raporda, bu nedenle de Türkiye'deki enflasyonun ithal edildiği ifade edilirken, "son zamanlarda yetkili makamlar, Merkez Bankası'na daha fazla özerklik verilmesi yönünde çalışmalarından söz etmekle birlikte, son derece kısıtlı yetkileri olan Merkez Bankası ile ilgili olarak atılacak adımlar konusunda açıklık yoktur." denildi.

"1996'DAN SONRA DAHA DA KÖTÜLEŞTİ"

KKTC'de cari hesaplarda özellikle 1996 yılında itibaren gözle görülür bir kötüye doğru gidiş olduğu ifade edilen raporda, dış satım ve turizm gelirlerindeki durgunluğa karşın, dış alımlarda büyük bir artış olduğu kaydedildi.

"AB'YE İHRACATTA SORUNLAR"

Politik durumun mamullerin AB ülkelerine ihracatını karmaşık bir hale getirdiği de raporda yer aldı. 1994 yılında Avrupa Adalet Divanı tarafından alınan ve sadece AB tarafından tanınan Güney Kıbrıs'ın belgeleriyle ihracata izin veren karara atıfta bulunulan raporda, KKTC'nin Güney Kıbrıs'ın gerekli belgeleri sağlama konusundaki önerisini reddetmesinden ötürü, Türkiye üzerinden ihracatı sürdürdüğüne dikkat çekildi.

Raporda, gerek sanayi gerekse tarımsal ürünlerin, kısıtlı ihracat olanakları nedeniyle gelişemediği, sanayi sektörünün bu yüzden çoğunlukla tekstil ve meyve suyu üretimi üzerine yoğunlaşmış küçük ve orta ölçekteki işletmelerden meydana geldiği ifade edildi.

Tarım sektörünün de geçtiğimiz yılki kuraklıktan ötürü olumsuz yönde etkilendiği kaydedilen raporda, yetkililerin Çiftçiler Birliği'nin yardım taleplerine mali zorluklar nedeniyle yanıt veremediği, daha da ötesinde Tarım Sigortası'nın iflas noktasında olduğu bildirildi. Öte yandan turizmin özellikle döviz gelirlerinde büyük yer tuttuğu ifade edilirken, "Ancak bu önemine karşın, turizm sektörü de adanın güneyinden çok daha az gelişmiş durumunu sürdürmektedir" denildi.

KKTC'ye gelen turistlerin yüzde 80'ini Türkiyelilerin oluşturduğu da yer alan raporda, "Kuzey, Avrupa ülkelerinden gelen ve KKTC'ye direkt olarak gelmek yerine Türkiye üzerinden ulaşmak zorunda kalan turistleri kendine çekmekte büyük ölçüde zorlanmaktadır, yetkililer ise, turist çekmek için Türkiye'de izin verilmeyen kasino sektörüne yönelmişlerdir." denildi.

ÜNİVERSİTE SEKTÖRÜ

KKTC'de eğitim konusuna da işaret edilen raporda, ülkedeki 5 üniversite yanında öğretmen koleji de bulunduğu ve eğitim sektörünün kuzeyde en hızlı gelişen sektör olduğuna işaret edildi.

Öğrencilerin büyük bir çoğunluğunu Türkiye'den gelenlerin oluşturduğu kaydedilen raporda, bu alandaki gelirlerde büyük ölçüde artış gözlemlendiği belirtildi.

BANKACILIK

Raporda, "KKTC küçük bir ülke olmasına karşın oldukça dikkat çekici bir bankacılık sektörüne sahiptir. Ülkede 35 yerel banka yanında 38 de of-shore banka bulunmaktadır. Of-shore bankaların büyük bir çoğunluğu ise, Türkiye'deki bankaların uzantısı olup, faiz oranları Türkiye'dekinden daha yüksek tutulmuştur. Bazı of-shore bankalar son derece küçük ve ciddi bir şekilde düşük kapitale sahiptirler. Uluslararası standartlarla kıyaslandığı zaman banka açmak için gereken kapital miktarı da son derece düşük tutulmuştur. Ayrıca buradaki bankacılık sisteminin kara para aklama amaçlarıyla kullanıldığı konusunda ciddi kaygılar bulunmaktadır" görüşlerine yer verildi.

BANKALAR KRİZİ

Raporda KKTC'de yaşanan banka krizlerine de yer verilirken, krizin yerel bankacılık sistemindeki kontrol yetersizliğinden kaynaklandığı görüşleri ortaya kondu. Mudilere yönelik 18'de birlik ilk ödeme planına da değinildi ve bu konuda getirilen devlet garantisinin de net olmadığına, Türkiye'den ilk etapta gelen desteğe karşın devletin bu konudaki ödemelerle ilgili taahhütlerini yerine getiremediğine de yer verildi.

Yaşanan krizin KKTC'de finans sistemine karşı olan güveni sarstığı ifade edilen raporda, bu nedenle de büyük kapital kayıpları meydana geldiği kaydedilerek sistemin zayıfladığı vurgulandı.

Raporda, mudilerin haklarının geri verilmesinde yavaş davranılmasının, bankazedeler arasında yeterli kaynak olmadığı yönünde inancın doğmasına neden olduğu, bunun ise beraberinde toplumsal huzursuzluğu getirdiği ifade edildi.

KÜRESELLEŞME KAVRAMI ÜZERİNE -2-

FIRAT DÜZGÜN

KÜRESELLEŞMENİN TOPLUM ÜZERİNDE YARATTIĞI TAHRİBATLAR

Küreselleşmenin, özünde kapitalist sistemin açmazlarını, çelişkilerini örtmek için ortaya çıktığını, gazetemizin önceki (sayı 58) sayısında, kavram olarak açmış ve belirtmiştik. Genel hatları ile ele aldığımız bu konunun, bu sayıda insani yönüne de vurgu yapmamız gerektiği; çünkü başlı başına geniş bir sistem oluşturan bu kavramın, tarihsel yönünü de dikkate alarak, ortaya çıkardığı toplumsal sonuçlardan bahsetmek gerekir. Ama öncelikle küreselleşmeyi ortaya çıkaran faktörler nelerdir? Bu faktörleri özele indirmediğimizde, onlarca madde altında sıralayabiliriz. Bunun yerine genel olarak, bunları 3 faktör altında toplamamın hem konuyu daha anlaşılır kılmaya yönünde, hem de toplum üzerindeki etkilerinin tam olarak saptanmasında yararlı olacaktır. Bunlardan birincisi, teknolojik gelişmeler, ikincisi ideolojik gelişmeler ve üçüncüsü de ekonomik gelişmelerdir.

Teknolojik gelişmeler

80 öncesine dayanan bu gelişmeler, 80 sonrasında enformasyon teknolojisinin yaygınlaşması ile dünyadaki hemen hemen bütün gelişmeler kontrollü bir şekilde (kapitalist sınıfın) anında yayılabilmektedir. Bu da dünyadaki mesafe kavramını ortadan kaldırmıştır. Bu durum, küreselleşme ile ilintili olarak belki de ilk etkisini finans piyasalarında hissettirmekle birlikte, günümüzde etkisini daha güçlü ve kontrollü bir şekilde bütün alanlara yaymıştır. Elbette ki küreselleşme sürecinde, teknoloji tek başına yeterli bir koşul değildir. Ama küreselleşmenin olmazsa olmaz koşullarından biridir. Teknoloji insanın bir ürünü olduğu içindir ki temel değişim hem dünya görüşünü ifade eder, hem de bireyin dünya görüşünü değiştirir. Teknolojik gelişmeler, günlük yaşamın her alanında ama özellikle iletişim alanında önemli bir rol oynamaktadır. Herhangi bir konu, herhangi bir kişi / gruba, herhangi bir biçimde ses, veri, metin ya da görüntü iletebilme çağı yaşanmaktadır.

Emperyalizm, ekonomik ve sosyal alanlarda kendisini gösterdiği gibi iletişim alanında da göze çarpmaktadır. Bu yöndeki teknolojiyi kendi tekelinde tutarak, dünyanın belli başlı haber ajanslarını çıkarları doğrultusunda kullanmaktadır. Kendi çıkarlarına uygun bir biçimde yarattığı iletişim ağı sayesinde, iletişim akımı sağlamaktadır. Tek taraflı bilgi ile beslenen toplumlar doğru bilgiyi alamamaktadır. Teknolojik gelişmeler çok yönlü ele alınabilecek geniş bir faktördür. (elektronik, sanayi, taşımacılık vb.) Şüphesiz bunların belli etkileri vardır.

İdeolojik gelişmeler

Bu konu ile ilgili bazı noktalara geçtiğimiz sayıda değinmiştik. Özellikle Doğu Bloku'nun yıkılması ile liberal piyasa ekonomisinin etkileri, Eski planlı / devletçi ekonomilerin yerine piyasa mekanizması içinde, serbest ticaretin ve yabancı sermayenin öne çıkması, ama tüm bunlar kapitalist blokun hedeflediği ve küreselleşme ile ifade bulduğunu iddia ettiği dünyanın bütünlüğünü sağlayamamıştır. Dünya'daki kutuplaşmalar, çelişkiler eskisinden daha güçlü bir şekilde ortaya çıkmıştır. Sadece isim değiştiren bu kutuplaşma, sömürgeci / sömürge yerine gelişmiş / az gelişmiş veya kuzey-güney şekline dönüşmüştür.

Son on yıla bakıldığında, istatistikler dünyadaki insan nüfusunun dörtte üçünün gelişmekte olan (az gelişmiş) ülkelerde yaşadığını ortaya koyuyor. Bu oranın günümüzde beşte dörde yükseldiğini düşünürsek (gelişmeler bu yönlüdür) her beş kişiden biri gelişmiş bir ülkede yaşama şansına sahiptir. Bu orana bakıldığında durumun pek de iç açıcı olmadığı görülecektir. Yani içine girdiğimiz 21. Yüzyıl, dünyada her beş kişiden ancak biri demokratik, eşit ve adil bir düzen (kapitalizmin aldatmaca kavramları) içinde yaşama hakkına sahip olacak, geri kalanı ise küreselleşmenin insanlığa vaat ettiği eşitlikten ve demokratik düzenden (?) payını alamayacak, yaşamlarını zor koşullar altında sürdürmeye devam edeceklerdir. Görüldüğü gibi dünyadaki bütün ülkeler aynı şartlar ve haklar içerisinde aynı teknolojiye sahip olamamaktadır.

Sanayileşme ve modernleşme her yerde aynı şekilde gelişmemiştir. Küreselleşme ile birlikte ülkeler, toplumlar, insanlar, şirketler ve kurumlar arasındaki uzaklık kısalmakta fakat işsizlik ve gelir dağılımındaki eşitsizlik artmaktadır.

Ekonomik gelişmeler

Ekonominin toplumsal gelişmelerdeki rolü, insanlık tarihi ile eşdeğerdir. Toplumlardaki değişimin ve dönüşümünlerin temel yönünü oluşturur. Bu yönü ile küreselleşme süreci ile ekonomik faktörleri ilintili bir şekilde açıklamak ve değerlendirmek gerçekçi olacaktır.

Sömürgecilik, coğrafi keşiflerle başlayan ve gelişen bir durum arz ediyor. 15. ve 16. Yüzyıllarda Avrupa'da canlanıp gelişen pazar ekonomisi, bir süre sonra doğal sınırlarının dışına çıkma gereksinimi duymuştur. Yani özünde salt, daha fazla ticaret ve daha fazla alanda ticaret yapmak değil, aynı zamanda her geçen yüzyılda gelişen teknoloji ile sanayi üretimindeki çeşitli sorunları da çözme kaygısı olmuştur. O dönemlerde de toprak fetihlerinden farklı bir doğrultuda gelişen sömürgecilik, bu yönüyle dünyanın her tarafını Batı'nın ortaya çıkarmış olduğu bu normlarla bir ekonomik çemberin içine alınması sürecini ortaya çıkarmıştır.

Küreselleşme olgusunun aslında öylesi bir tarihsel sürece sahip olduğu dikkatlerden kaçmamalıdır.

Bu süreç içinde ortaya çıkan çok uluslu şirketlerin önemli yeri vardır. Ekonomiyi yöneten, şekillendiren ve en önemlisi uluslar arası ekonomiyi belirleyen konuma sahiptir.

Çok uluslu şirketler, genel merkezi yerleri belirli bir yerde olmasına rağmen, etkinliklerini bir çok ülkede kendisi tarafından koordine edilen şubeler, yavru veya bağlı şirketler şeklinde kararlaştırılan işletme politikasına uygun tarzda uygulamaktadır. Çok uluslu şirketler özünde etkinlik gösterdikleri ülkelerde istihdam ve kar oranında bağımsız ama yönetim bazında tek bir merkezden yönetilirler.

Çok uluslu şirketlerin ekonomik ve toplumsal bir güç olarak ortaya çıkması 1960'lı yıllarda başlayıp 21. Yüzyılda daha da büyüme ve genişleme göstermiştir. Dünya çapında bir etkiye sahiptir.

"Standartlaştırılmış üretim ve standartlaştırılmış tüketim sonucu bu şirketlerin kasalarına giren kar maksimizasyonu politikaları, 'küresellenen toplumda' neyi yiyip neyi içeceğimizi, neyi giyip neyi seyredeceğimizi belirlemektedir. Bu da beraberinde yabancılaşmayı getirmekte, çok kültürlülüğü ortadan kaldırmaktadır."

Belli başlı faktörleri bu şekilde sıralarken; küreselleşmenin yarattığı toplumsal sonuçları inceleyecek olursak; belki klasik olacak ama toplumun yaşamındaki gerçeği yansıtmaya bakımından önemli kavramlardır. Tolumun ruh halini ortaya koyan, bu kavramlar eşitsizlik, adaletsizlik, risk, güvensizlik, "kaygı" "belirsizlik" ve toplumsal çözülme şeklinde sıralanabilir.

Özellikle son yirmi yıldır bloklar arasında yıkılan duvarların da etkisiyle, küreselleşme ivme kazanarak, yukarıda sayılan kavramlarla ifade edilebilecek toplumsal sonuçları doğurmuştur. Ve bunları tarihte görülmemiş bir düzeyde görülmemiş bir düzeye taşımıştır.

Toplumda adaletsizlik ve eşitsizlik, küreselleşmenin en çok eleştiriye maruz kalan, toplumsal sonucunu oluşturmaktadır. Yani toplumlar eşit ve adaletli olmayan bir sistem içinde yaşadıklarının bilincindedir.

Kapitalizmin doğasında var olan eşitsizlik küreselleşme ile 'bunu örtmeye çalışsa da' gerçekte kendini daha çok ele vermiştir. Çünkü küreselleşme sürecinin getirmiş olduğu serbest rekabet anlayışının sonucunda, rekabet etme gücü olanla, rekabet etme gücü olmayanlar arasındaki mesafenin daha çok açılmasına neden olmuştur. Bu eşitsizlik, uluslar arasında olduğu gibi ulus içinde de artmıştır.

Gelir dağılımında yaşanan eşitsizliğin ne boyutta olduğuna baktığımızda, bu gerçek daha da acı bir şekilde kendini ele vermektedir.

Dünya nüfusunun yaklaşık üçte ikisi, panolarda ve televizyonlarda gördükleri o çok iddialı ürünlerle, yoksulluk ve mücadele içindeki yaşamlarını bağdaştıramazlar. Dünya genelinde dağıtılan malların, yoksulluk sınırında yaşayan dünya nüfusunun büyük bir çoğunluğunun temel ihtiyaçlarıyla ilgisi yoktur.

BU MEMLEKET NASIL BİZİM OLACAK?

1. SİYASET GÜÇLÜ OLANI MUZAFFER KILAR

Marksistlerin güçlülük konusunda iyi bilinen bir tespiti vardır. Onlar derler ki, proleteryanın (işçi sınıfının) ülke genelinde nüfus olarak azlığı bir şey, ülke genelinde güç olarak varlığı başka bir şeydir. Proleteryanın sayısı az olabilir ama toplumdaki en güçlü sınıftır. Bunun nedenleri birincisi onun fabrikalarda yoğunlaşmış olmasındandır. Fabrikalarda sayıları yüksektir ve toplumun diğer kesimlerine oranla daha hızlı bir şekilde örgütlenmeyi ve böylece birlikte hareket etmeyi elde etme imkanına sahiptir. Örgütlülük de güçlülüğü getirir otomatikman. İkincisi, fabrikalar da şehirlerde yoğunlaşmıştır. Dolayısıyla işçiler de şehirlerde yoğunlaşmıştır. Yani örgütlü bir hareketlilikle şehirleri ele geçirme imkanları yüksektir. Modern toplumlarda da şehirleri ele geçirmek demek tüm ülkeyi ele geçirmek demektir. Üçüncüsü de, geleceğin sanayiye ve dolayısıyla modern sanayi işçilerine ait olmasıdır.

Kuzey Kıbrıs'ta gerçekten solcu olan pek çok arkadaş "memlekette işçi yok ki" derler veya işçilerin az da olsa varlıklarını kabul ederlerse de işçilerin hiç mi hiç devrimci olmadıklarından, pek çoğunun zaten Kıbrıslı olmadığından vb. bahsederler. Bu artadaşlardan Troçkist olan bir kesim işçi yokluğundan o kadar bezmiştir ki, kısa yoldan ve bolca işçi sahibi olabilmek için Türkiye ile birleşmeyi ve böylece işçilere dayanan bir devrim yapmayı önermektedirler. Biz bu arkadaşlara 'armut piş, ağzıma düşçüler' diyoruz. Çok fazla "devrimcilik" adamı işte böyle yapıyor. Ümit ederiz arkadaşlar son dönem gelişmelerini görünce bu önerilerinden vaz geçmişlerdir.

Tabii ki bizim Kuzey Kıbrıs'ta işçilerin büyük sayılarla bir araya geldiği büyük fabrikalarımız yok. Fabrikaların bir arada toplandığı büyük şehirlerimiz yok. Ama bizim fabrikalarımız, elektrik santrallerimiz, belediyelerimiz, madenlerimiz, ticaret birimlerimiz, okullarımız, hastanelerimiz, otellerimiz vb. ve tarımsal ve sanayisel küçük üretim birimlerimiz, ve hatta evlerde hizmetçilerimiz var. Yani işçi sınıfımız var. Büyük fabrikalarda bir araya gelen işçiler kadar güçlü bir konumda olmasalar da yine de ülkenin en güçlü toplumsal kesimini oluşturuyorlar. Ve onlar son Genel Grev ve sonrası sürecinde fedakarlık ve üstünlüklerini ispatladılar.

Sonra bizde, pek çok ülkede işçilerin sahip olmadığı bir şey daha var. İşçilerle birlikte hareket etmeleri gerektiğini, sendikal ve örgütlü hareket etmeleri gerektiğini idrak etmiş ve örgütleri ve faaliyetleriyle devrimci-demokrat karakterini ispatlamış ve ispatlamaya her an hazır bir memur-öğretmen kesimi var. Emekçi kesim saflarındaki relatif olarak daha iyi olan maddi konumunu tüm toplumun çıkarına hizmette kullanmaktan geri durmayan ve kendilerinin relatif olarak iyi olan maddi durumlarını siyasette demokratik ve devrimci tavırlar ortaya koymak için kullanabilen ve kullanagelmış bir kesimdir bu.

Kuzey Kıbrıs'ın tüm işçileri ile tüm memur ve öğretmenleri el ele verdiklerinde ve devrimci-demokratik bir siyaset izlediklerinde ortaya muazzam bir güç çıkmaktadır. Şimdi bunların etraflarına tüm emeklileri, çiftçi ve esnafları ve de öğrenciler dahil tüm gençleri toparladıklarını düşününüz. İşte Kuzey Kıbrıs'ta 'Bu Memleket Bizim' sloganını hayata geçirecek siyasi güç budur. Bu gücün birlikte örgütlenmesi, bir merkezi otorite etrafında örgütlenmesi onları siyasi bir orduya, karşısında kimsenin duramayacağı bir siyasi orduya çevirir.

Her siyasi ordunun, tıpkı askeri ordular gibi bir kurmay heyeti, bir subaylar heyeti olması gereklidir. İşte bu heyet de üç aşığı beş yukarı hazırdır. Bu memleket Bizim Platformu'nu oluşturan tüm örgütlerin yönetim kademesi. Subaylar heyeti budur. Genel Kurmay da BMB Platformu'nun seçeceği yönetim komitesidir.

Bu şartlar bir araya geldiğinde Bu Memleketin Bizim olmasını kimse önleyemeyecektir. Tekrarlıyoruz: kimse önleyemeyecektir.

2. MÜMKÜN OLAN EN GENİŞ BİRLİĞİ OLUŞTURMAK

Kuzey Kıbrıs'ta mümkün olan en geniş birliği oluşturmak için bazı siyasi problemlerin doğru bir şekilde ele alınması gereklidir.

a) Kuzey Kıbrıs'ın milli yapısı

Kıbrıslı Türkler 1974 sonrası ortaya çıkan şartlarda Kuzey Kıbrıs'ta toplandılar. Hepimize malum olduğu üzere bu bölgede Kıbrıslı Türklerin sayıları azalırken Türkiye'den

göçmen olarak getirilen Türk ve Kürt toplumun nüfusu sürekli artmıştır. Şu anda ülkede onlar çoğunluğu oluşturmaktadır. Hem onlar hem de yerleşik olmayan Türkiyeli Türk ve Kürt göçmen işçilerin sayısı Kıbrıslı Türk sayısından yüksektir.

Bu şartlarda siyasi yönelimde bir seçim yapmak gerekmektedir.

Bunlardan *birincisi*, Kıbrıslı Türklerin ve Kıbrıslı Rumların 1974 öncesi mevcut haklarının, bu arada toprak ve mallarının korunması üzerinde bir siyaset inşa etmektir. Bu siyaset açıktır ki burjuvazinin kendi hukuğuna, özel mülkiyetin el değiştirilemez en yüce bir değer olduğundan hareket eden kendi hukuğuna uygun davrandığı veya davranabileceği şartlarda yerinde bir siyasettir. Gel gelelim Kıbrıs'taki tüm gelişmeler bize Amerika-İngiltere'den tutunuz, Türkiye-Yunanistan'dan geçiniz ve Kıbrıslı Türk ve Rumlara geliniz, tüm bu burjuva türlerinin kendi hukuklarının en temel dayanağına kendilerinin kibrit suyu ekmek zorunda kaldıklarını, daha doğrusu bu temel prensiplerini kaçınılmaz olarak herşey benimdir, benim olmayan da kimsenin olamaz prensibiyle değiştirdiklerini, ve bu prensip üzerinden başkalarının özel mülkiyet hakkını ve dahası yaşam hakkını ayaklar altına almakta zerre kadar tereddüt etmediğini göstermektedir.

Büyük çapta 1974 sonrası, 74'e kıyasla küçük çapta 74 öncesi, tüm Kıbrıs'ta esas olarak küçük mülk sahiplerinin mülkiyetine karşı burjuva hukuğuna sığmayan faaliyetler alıp başını gitmiştir. 74 öncesi esas olarak Kıbrıslı Türk köylülükler EOKA'cı Rumlardan katledilmiş ve onların topraklarına el konulmuş, terörize edilip topraklarını terk etmeye zorlanıp topraklarına el konulmuştur. 74'de bu iki kesim açısından da ortaya çıkmıştır. Kuzeydeki pek çok Rum katledilmiş, topraklarını bırakıp güneye göç etmiştir. Şimdi onlar 27 yıla yakın bir dönemde mülteci köylerinde, mülteci kamplarında çok kötü şartlarda yaşıyorlar. Onların pek çoğu bu şartlarda yaşayıp geri dönme ümitlerini canlı tutuyorlar. Onların geri dönme ümitlerini canlı tutanlar 74 öncesi Kıbrıslı Türklerin topraklarına el konulmasını örgütleyen kesimdir. Güney Kıbrıs'ta Kilise'den tutunuz büyük mülk sahiplerine kadar pek çok kişide büyük toprak parçaları var. Ama bu topraklar yabancı turistlere otel yapmak için kullanılıyor. Zenginlerin zenginliğine zenginlik katmak için kullanılıyor. Bu arada Rum göçmenler göçmen kamplarında tutulup onların hem Türk düşmanlıkları besleniyor hem de geriye mülklerine dönme talepleri. Bu işi örgütleyenler de tamı tamına başta Kilise olmak üzere Rum zenginleri, bilhassa da Rum toprak zenginleridir.

Buradan çıkan birincil sonuç, güneyi yönetenler kendi vatandaşlarına, kendi milletlerine karşı saygılı olsalardı şimdiye kadar onlara toprak ve zenginlik sunabilirdi sonucudur. Ama onlar bunu yapmıyorlar. Ne de olsa güneydeki düzen burjuva düzenidir. Herşey burjuva çıkarlarına tabiidir. Rum emekçilerinin çıkarlarına değil. Bundan çıkan ikincil sonuç toprak sorununun, mülkiyet sorununun çözümünde esas sorun göçmenlerin kendi topraklarına dönüp dönmemesi olmadığı, esas sorunun büyük toprak mülkiyetinin mevcudiyeti olduğudur.

Biz Rum göçmenlerin kuzeye, kendi topraklarına geri dönmelerine karşı mıyız? Katiyetle!

Gel gelelim, Avrupa gazetesinde yazan bir yoldaşın da defalarca, hergün ortaya koyduğu gibi kuzeyde el konulan topraklar, burjuva hukuğu hiçe sayılarak el konulan topraklar esas olarak Kıbrıslı Türk zenginlerinin denetimindedir. Türkiye'den gelen Türk ve Kürt yerleşik göçmenlerine bu toprakların mülkiyeti verilmemiştir. Böylece de onlar sürekli bir tehdit altında tutulmaktadırlar. Ya mevcut düzeni yönetenleri desteklersiniz, ya da köyünüzden muhalefete bir tek oy çıksın hepinizi gemilere yükler, gersin geri postalanız. Vb. Kaldı ki bu yerleşik göçmenlerin kullandıkları toprak miktarı hiç de sanıldığı kadar yüksek değildir. Toprak esas olarak Türkiye ordusunun ve büyük toprak mülkiyeti olanların ellerindedir. Yani güneydeki göçmenlerin kuzeye göçü söz konusu olduğunda bu geri geliş geniş emekçi kesimler açısından bir sorun teşkil etmez. Türkiye'den gelmiş Türk ve Kürt göçmenlerin Kuzey Kıbrıs'taki mevcudiyeti bu alanda bir sorun teşkil etmez. Sorun, tıpkı güneydeki gibi kuzeyde de büyük toprak mülkiyetidir. Bu arada daha İngilizlerin elindeki topraklara değinmedik bile.

Burjuva mülkiyete saygı açık bir şekilde büyük burjuva

mülkiyetin her şart altında korunması prensibine dönüşmüştür. Küçük mülkiyete saygı bu yönde, yani büyük mülkiyetin korunmasına katkıda bulunduğu ele alınacak bir konudur. İşte güneydeki burjuvazinin göçmen vatandaşlarının geri dönme hakkını, böylece de onların mülkiyet haklarını savunuyor görünmesinin ardında yatan budur. Küçük mülkiyet sahiplerini, göçmen Rum emekçileri kandırmak. Kendi amaçlarını elde etmek için onların kendi siyasetini takip etmesini Türk düşmanlığını pompalılarak sürdürmek. Kuzeyde de hepimizin malumu olduğu üzere aynı siyaset başka türlü sürdürülüyor.

Burjuvazinin küçük mülk sahiplerine karşı vurdum duymazlığı kuzeydeki son bankzedeler olayında da açıkça ortaya çıkmıştır. Burjuvazinin millete karşı vurdumduymazlığı, üç beş milyon dolar için tüm milleti satmaya hazır bir sınıf olduğu Türkiye, Yunanistan, Kıbrıs'ın kuzey ve güneyindeki burjuva sınıflarının siyasetlerine az biraz dikkatli bakan herkesin kolayca görebileceği bir olgudur.

1974 öncesine mevcut burjuva şartlarda geri dönmek demek, kuzeydeki ve güneydeki küçük mülk sahiplerinin tekrar bir göçe zorlanması, onlar arasında milli düşmanlıkların tekrardan güçlendirilmesi demektir. Ve bize sorarsanız böylesi bir gelişme ancak ve ancak böylesi rezil milli düşmanlıklar temelinde başlatılan bir savaş ile mümkündür. Yani yeni katliamların örgütlenmesi ile mümkündür.

Özel mülkiyete çok saygılı AB burjuvazisinin eski Yugoslavya'daki küçük mülk sahiplerinin başına getirdikleri belaları kimse unutmamalıdır. Bizim bu insanlık düşmanı baylara güvenmemiz için zerre kadar neden yoktur. ABD'nin hakimiyetindeki BM'lere güvenmemiz için zerre kadar neden yoktur. Kıbrıs'ın kuzey ve güneyindeki katliamcı burjuva güçlere güvenmemiz için zerre kadar neden yoktur.

Kıbrıs'ta tek güvenilecek güç, insanlara sırf başka milletten oldukları için nefret dolu, onlara karşı güvensizlik ve düşmanlık dolu olmaktan ibaret olan burjuva ırçı, şöven ahlakını yerle bir edip onun yerine uluslar arasında kardeşlik ve işbirliği ahlakını yerleştirmeyi becerebilecek olan işçi-emekçi güçlerin iktidarındır. Bu iktidarın kurulmuşluğu dışarda ortaya çıkacak şartlara bakınız. Varsayınız ki göçmenlerin sorunu anlaşmalarla çözüldü. Güneyden kuzeye göç eden Rumlar, içlerine yaşamaya geldikleri Türklere güvenmeyecekler, dahası onlara düşmanlık besleyecekler. Rumların aralarına geldiği Türklere aynen. Rumlara güvenmeyecekler, onlara düşmanlık besleyecekler. Çünkü onların başlarında bu anlayışı körükleyen burjuvalar ve onların hükümetleri olacak. Güneye göçen Türklere de aynı durumda olacak. Bu arada Kıbrıs'a yerleşmiş Türk ve Kürt göçmenlerin, bu yoksul emekçi kesimin çekeceği zorluklara değinmiyoruz bile. Tüm bunların barış ve anlayış içinde olabileceğini var sayıyoruz. Yine de ortaya çıkan durum her an patlamaya hazır bir katliam şartlarının yaratılması olacaktır. Bu patlamayı önlemek için BM çatısı altında İngilizler ve diğerleri bizim 'yardımımıza' koşacaktır (!) Vs. Vs.

Ama, Kıbrıs'ın mevcut şartlarından çıkarılacak *ikinci* bir sonuç daha vardır. O da, Kıbrıs'ın her parçasındaki insanların burjuvazinin rezil ve katliamcı milli düşmanlık ahlakına son verecek bir çalışma içine girmeleri. Bu ahlaki imkansız kılacak toplumsal kesimleri temsil eden kişilerin iktidara gelmesi için canla başla çalışması. Siyasi çalışmalarında tüm dikkatlerini bu sonucu elde etmeye yöneltmesi. Bu amaçla kuzeyde tüm toplumsal kesimleri, yerleşik göçmenlerden tutunuz, geçici göçmenlere kadar tüm işçi-emekçi kesimleri bu sonucu elde etmek için örgütlemeye ve harekete geçirmeye yöneltmesi.

Bunu yaparken güneydekilere de şu mesaj göndermelidir; ya bizim yaptığımızı yaparsınız, kendi katliamcı burjuvalarınızı iktidardan devirir, büyük toprak mülkiyetini tüm Kıbrıslıların kullanabileceği bir mülkiyete dönüştürür, şöven kişi ve örgütlere siyasi yaşam hakkını tanımayan bir düzen kurarsınız, ya da bizim sizler burjuva katliamcılarca yönetilmeyi kabullenirken, sizler şöven duygularla dolup taşarken sizlerle birleşmeye çabalyacağımız fikrini unutmuz. Dahası bizim üzerimize böyle bir birliği zorla empoze etmek isterseniz, karşınızda Türkiye ordusu kuzeyden çekip gitmiş olmasına rağmen, ondan daha güçlü bir direnişle karşılaşacağımızdan zerre kadar şüpheleniz olmasın. Ya şövenist burjuvalarınızı alt

BU MEMLEKET NASIL BİZİM OLACAK?

ediniz, Yunanistan da dahil olmak üzere, insanlık düşmanı emperyalistlerle olan bağlarımızı koparınız, yani bizim kuzeyde yaptıklarımızı örnek alınız, ya da birlik, göçmenlerin geri gelmesi vb.yi unutunuz. Biz burjuvalara karşı savaşmayı öğrendik. Sizin burjuvalarınıza karşı da savaşmaktan korkmayız.

Bu anlayış Kıbrıs'ın tüm kesimlerinde hakim kılınmalıdır. Tüm parti ve kuruluşlar ve kişiler bu anlayışın zaferi için mücadele edip etmedikleri ile ölçülmelidir.

b) Milliyetçiliğin burjuva-katliamcı, insan düşmanı türünün kullandığı siyasetler

Milliyetçiliğin burjuva-katliamcı, insan düşmanı türünün kullandığı siyasetler, propaganda araçlarının tümü elinden alınmalı onlara kullanabilecekleri bir tek araç dahi bırakılmamalıdır. Bu başarılmamış, Kıbrıs vatandaşlarının birlikte ve barış içinde bir arada yaşaması imkansız olacaktır.

Bu siyasetlere Mücahitler Derneği'nden arkadaşlara cevaben yazdığımız ve 26 Ocak 2001 tarihli Yeniçağ'da basılan yazımızda ve daha başka yazılarda değindik.

Tüm bunlardan çıkan bir sonuç vardır. O da milliyetçiliğin iki tür olduğudur. Birinci tür milliyetçilik burjuva milliyetçiliğidir. Bu milliyetçilik türü kendi kendini tüketmiştir çünkü bu milliyetçilik türünü savunan burjuvazi tam bir milli hain sınıfa dönüşmüştür. Millettin büyük çoğunluğunu yabancı güçlere peşkeş çekmektedir. Yabancı güçlerin çıkarları kendi çıkarları ile bütünleşmiştir. Bu nedenle de onlar yabancı güçlerin çıkarları için milletin çoğunluğunu oluşturan işçi-emekçi kesimlerinin cebindeki beş kuruşun peşine düşmüşlerdir. Yabancılarla birlikte milletin çoğunluğunu açlığa, yoksulluğa ve de cahilliğe sürüklemekten başka birşey becerememektedirler. O da yetmeyip ülke topraklarını, milletin topraklarını yabancılara peşkeş çekmektedirler.

Türkiye'de, Kurtuluş Savaşı döneminde Mustafa Kemal sadece İngilizlerin teşvik edip desteklediği Yunanistan'a, İngiltere, İtalyana, Fransızlar karşı savaşmadı. Aynı zamanda kendisi de Türk olan Osmanlı padişahına karşı da savaştı. Kurtuluş Savaşı'nın zaferi sonrası sadece yabancı emperyalist güçleri ülkeden kovmadı, aynı zamanda bir Türk devleti olan Osmanlı İmparatorluğu'nu da devirdi. Padişahlığı devirip Cumhuriyet'i kurdu. Sadece o da değil. Türkleri ortaçağ gericiliğine mankum eden ve halifeleri padişah olan dini şürekayı da devirdi. Atatürk'ün şu meşhur harf devrimi, şapka devrimi, kıyafet devrimi gibi siyasetlerine iyi bir bakarsanız, tüm bunların esas siyasi amacının dini şürekayı 'beş dakikada beşiktaş' zayıflatmak, gücünü elinden almak sonucunu doğuran siyasetler olduğunu görürsünüz. Harf devrimi onların okuma yazma tekelini yok etmiştir. Şapka-kıyafet devrimi onların sokaklarda görünüşü üzerinden elde ettiği otoriteyi yok etmiştir. Vb. Yani Atatürk kendinden önce var olan bir Türk devletini, o devleti yönetenler Türkleri kapitülasyonlar üzerinden mali olarak, din üzerinden eğitim olarak mahvettikleri, geri tuttıkları ve yabancılara peşkeş çektikleri için devirmişti.

Başka bir değişle ve Atatürk örneğine bakarak mevcut bir Türk devletinin devrilmesinin her şart altında kötü bir şey olmadığı bilinmeli, Kurtuluş Savaşı sonrasında Atatürk'ün yaptıkları örnek alındığında bazı şartlarda eski Türk devletlerini yönetenlerin devrilmesinin zorunluluk haline geldiği ve onların devrilmesinin Türklerin çıkarına, milletin çıkarına olduğunun görülmesi gereklidir.

Kuzey Kıbrıs'ta Mücahitler Derneği'nden tutunuz, şehit derneklerine kadar bazı derneklerdeki arkadaşlar, yoldaşlarının dökülen kanlarına karşı saygılı arkadaşlar Türkiye'deki Türk devletini ve Kuzey Kıbrıs'taki Türk devletini korumayı en büyük görev olarak ele alıyorlar. Bu devletlere bir şey olmasın istiyorlar. Bize sorarsanız Türk devletlerini korumak ile bugünkü mevcut devletleri olduğu gibi korumak farklı şeylerdir.

Padişahlık döneminde Türkiye'de kapitülasyonlar vardı. Ya şimdi? Şimdi 110 Milyar Dolar dış borç (Bir o kadar da iç borç) var. Ve Koterelli denilen it oğlu it bugünkü Türk devleti olarak TC'de kapitülasyonları IMF adına empoze ediyor ve TC'yi yöneten hükümetler, büyük burjuvalar ve askeri ve sivil bürokratlar tıpış tıpış bu IMF'nin dediğini yapıyorlar. Türk milletinin büyük çoğunluğunu oluşturan işçiler-köylüler ezilip çekiyorlar, yoksulluk çekiyorlar, açlıktan ölüyorlar. Ülke topraklarının, Türklerin topraklarının her bir tarafında NATO, yani Amerikan-İngiliz üssü var. İnsanlık düşmanı bu emperyalist ülkelerin it oğlu it askerleri Türklerin topraklarında cirit atıyorlar.

Kuzey Kıbrıs'ta da aynı durumlar söz konusu değil mi? Neymiş bu Türk devletlerinin yıkılmazlığı? Atatürk'ün yıktığı devlet Türk devletiydi. Yıkılmayı hak etmedi mi?Etti. Atatürk onu yıkmadı mı? Yıktı.

Şimdi Mücahitler Derneği'nden tutunuz, şehit derneklerine ve Türklerin çoğunluğunu oluşturan tüm işçilere-köylülere gerçekten yurdunu, milletini sevmeyi öğrenmiş entellektüellere sormak gereklidir. Bugünkü mevcut Türk devletlerini Atatürk'ün yaptığı gibi devirmek, onların yerine yeni Türk devletleri kurmakta yanlış olan nedir? Tam tersine bu işi yapmak bir gereklilik haline gelmiştir.

Türk devletlerini ona buna peşkeş çeken, Türk milletini geri tutmak için dini duyguları sömürmek amacıyla Suudi Arabistan'dan para alıp camiler açan ve de hoca kiralyan kimlerdir? Bugün Türkiye'yi yöneten hükümetler, büyük burjuvalar, asker ve sivil bürokratlar. Bunların iktidarına son vermek Türk milletini savunmanın tek yoludur. Hem milletini sevdiğini söyleyeceksin hem de bu millete düşman Amerikan-İngiliz-Arap burjuvalarının uşakları burjuvalara sırf Türk oldukları için devlet olma hakkı vereceksin. Atatürk duymasın. "Cebren ve hile ile ilen ülkenin topraklarını" ve de insanlarını ona buna peşkeş çekenleri devirin diyor Atatürk. İki de bir Atatürk de Atatürk diyeceğinize biraz da adamın ne dediğine bakınız.

Atatürk döneminde Türk burjuvaların örgütlenme becerisine dayanıp örgütlenme, onların örgütlenme becerisine dayanıp Türk köylüsünü (ve de Kürt köylüsünü) örgütlemek mümkündür. Böylece bağımlı ve gerici feodal Türk devleti olarak Osmanlı İmparatorluğu'nu, padişahlığı devirip ilerici burjuva devleti olarak Türkiye Devletini, Cumhuriyeti kurmak mümkündür. Bugün ise bu mümkün değildir. Türk Burjuvazisi yabancı emperyalistlere teslim olmuş, kendi varlık ve geleceğini bu emperyalistlere bağlamış onların saflarına iltica etmiştir. Ve tamamıyla gerilemiştir. O kadar gerilemiştir ki Araplardan para alıp Türk çocuklarının bir kelimesini dahi anlamadığı Arapça üzerinden Kuran okuma işini hem Türkiye'de ve o da yetmezmiş gibi Amerikan-İngiliz gizli servisleri istedi diye tüm diğer Türk ülkelerinde yaymaktadır. Türklerin yeni bir Atatürk'e ihtiyaçları vardır.

Yeni Atatürk bugünlerde iş başı yapacaktır. Bugünlerde ancak ve ancak işçilerin örgütlenme yeteneğine dayanıp örgütlenme, onların örgütlenme becerisine dayanıp Türk köylüsünü (vede Kürt köylüsünü) örgütlemek mümkündür. Böylece bağımlı ve gerici burjuva Türk devleti olarak burjuva Türk devletini, burjuva Cumhuriyetini devirmek onun yerine ilerici işçi-köylü devleti olarak Türk Sovyet devletini kurmak şarttır. Yeni Atatürk'ün elinde başka bir yol da yoktur. Milletini seven başka türlü davranamaz. Milletini seven milletin başına gelmekte olan rezilliklere gönül rahatlığı içinde seyirci olamaz. Bu rezilliklere son verilmelidir. Yeni bir Türk devleti, Türk milletinin şanına layık bir devlet kurulmalıdır.

Bugünün şartlarında Türk milletini sevmenin tek bir yolu var. Milliyetçiliğinin yeni bir türü var. O da işçilere-köylülere özgü bir milliyetçilik türüdür. Millettin emperyalistlere peşkeş çekilmesine gerçekten karşı çıkanların, emperyalistlerle birlikte milletin kanını emmekte olanlara gerçekten karşı çıkanların milliyetçiliğidir bu. Milletlerin birbirlerini yemelerine karşı çıkan, milletlerin bir arada ve barış içinde el ele vererek yaşamlarını mümkün kılan bir milliyetçilik türü. Kendi milletle gurur duyan, kendi millete düşmanlık beslemeyen her milletle el ele ve barış içinde yaşamak isteyen, diğer milletler başka milletleri ezen burjuva milletler olmadıkça onlara karşı saygı ve sevgiyi öğütleyen, başka milletlere karşı düşmanlığı öğütleyip kendi milletini savaşlarda kırdırarak milliyetçilikten nefret eden burjuva milliyetçilik türü budur. Diğer uluslara karşı düşmanlık besleyen burjuva uluslara karşı en güçlü ordulara sahip olan, diğer uluslarla birlikte yaşamak isteyen işçi-köylü uluslara karşı en güçlü ekonomik, siyasi ve askeri desteğe ve sevgiyi oluşturan bir milliyetçilik. Burjuva gerici uluslara ve onların hükümetlerine güvenmeyen, işçi-köylü uluslara sonsuz güven duyan bir milliyetçilik.

Kuzey Kıbrıs'ın tüm işçi-köylüleri, yurtsever entellektüelleri böylesi bir milliyetçiliğe sahip olmalıdır. Mücahitler ve şehit aileleri böylesi bir milliyetçiliği öğrenmelidir. Burjuva milliyetçilik palavraya dönüşmüştür. Milliyetçi değildir, millete düşmandır. Bu görülmelidir.

3. YÖNTEM OLARAK DEMOKRASİ

Türk burjuvazisinin, onun asker ve sivil bürokrasisinin gerek Kıbrıs'ta, gerekse Türkiye'de milletine karşı yapabileceği tek iyilik demokrasiye karşı saygılı olmaktır. Türklerin, ülkedeki vatandaşların demokratik olarak alacakları kararlara barışçıl bir şekilde uymaktır. Onlar bunu becerilebilirler yeterli olacaktır. Yaptıkları tüm milli düşmanlıklar, millete verdikleri tüm zararlar unutulabilecektir. Ama onlar böylesi şerefli bir yönde ilerlemem için her haltı yiyorlar. Daha doğrusu, Amerikan/İngiliz oyununa geliyorlar. Onlara, borçlanın ve güçlü bir ordu kurun diyorlar. Bizim burjuvalar ve onların asker-sivil bürokratları yapıyorlar. Onlara, işçi-emekçi kesime nefes aldırmanın diyorlar, onlar yapıyorlar. Onlara, Türklerin en değerli unsurları olan sendikacıları, solcuları öldüren ve böylece katliamcılaşmış katliamlara devam etmekten başka alternatif kalmıyan örgütler kurup Türkleri oralarda örgütleyin diyorlar. Onlar yapıyorlar. Kendiniz insan öldürmeye, esrar satmaya, kara para aklamaya, kumar ve fuhuşa katılın diyorlar. Onlar yapıyorlar. Neymiş, böylece güçleneceklermiş. Amerika-İngiltere bunların altını oyuyor. Geçen deprem döneminde *The Observer* gazetesinde bu altını oymanın nasıl yapıldığı dolaylı olarak ilan edildi. Yeni yetme burjuvalar ve çalıp çırpan bürokratlarımız demokrasiyi temsilen iktidara gelip Türkiye'yi kurtaracaklar. Her ne kadar depremde yıkılan evleri de onlar yapmışsa da o kadar hata kadı kızında da olurmuş. Dünyaya bir bakınız. Türkiye gibi yabancı büyük güçlere mahkum duruma getirilmiş ülkelere bakınız. Büyük güçlerin bir dediğini iki etmeyen nice siyasetçi ve asker rezil edildi. İktidardan devrildi. **Sürekliliğin tek şey büyük güçlerin iktidarında.** Onların çıkarlarının savunulmasıdır. Çünkü büyük güçlerin ve onların gizli servislerinin bir dediğini iki etmeyen Türk müsvettesi burjuva ve bürokratlar Türkler arasında Türk ülkelerini bağımsız bir şekilde dünyanın en güçlü ülkeleri arasına katmaya müktedir olan tüm güçleri büyük güçlerin isteği doğrultusunda milli suç yanında insanlık suçu işliyerek yok etmektedir. Böylece de hem kendilerinin hem de milletin geleceğini yok etmektedir. Kendi gelecekleri o kadar önemli değildir. Ne de olsa milletin yüzde onunu ancak oluştururlar. Ama milletin geleceği önemlidir. Onunla oyun oynanmaz. Bir kaç milyon dolar için o yok edilmez.

Bizim saflarımızda bir tek Türk'ün kanını dahi aktırmış bir tek kişi bulamazsınız.

Ve biz ısrarla **demokrasi** diyoruz. Eğer savunulan şu veya bu Türk devleti ise o zaman onun geleceğine Türkler karar vermelidir. Bu da demokrasi üzerinden tespit edilebilir.

Biz Kuzey Kıbrıs somutunda mevcut sorunların aşılmasının yolunun Cumhurbaşkanlığı ve parlamento için acil bir seçimden geçtiği görüşündeyiz. Bu Memleket Bizim Platformu adaylarının seçimleri kazanarak iktidar olmasının ülkenin sorunlarını çözmenin tek yolu olduğu görüşündeyiz. Bu amaçla Bu Memleket Bizim Platformu üyesi tüm örgütler kendi parlamento ve cumhurbaşkanı aday adaylarını kendi kitleleri önünde ve onların oyları ile seçmeli. Bu aday adayları tüm örgütlerin kitlelerinin katıldığı geniş bir toplantıda tüm kitlelere sunulmalı ve onlar bu aday adayları arasından cumhurbaşkanı ve parlamento adaylarını seçmelidir.

Bu iş için, mevcut parlamento dan kendini fes etmesini, mevcut cumhurbaşkanından görevinden istifa etmesini beklemek gerekmez. Demokrasi demokrasidir. Kitlelerin örgütleri gerekli gördüklerini demokratik olarak yaparlar. Bunda hukuğa karşı bir şey de yoktur, mevcut KKTC devletini devirmeye yönelik bir şey de yoktur. Tek olan şey vatandaşların bizzat kendilerinin kendi cumhurbaşkanı ve parlamento adaylarını kendilerinin seçmeleridir. Bu da malum olduğu üzere, her partinin yapmaya söz verdiği ama lider sultası nedeniyle, bireylerin ve gurupların çıkarları başka yöntemlere izin vermediği için bir türlü yapılmadığı bir iştir. Bu Memleket Bizim Platformu Komitesi ve üyesi örgütlerin ise bireysellik, gurup çıkarı vb. derdi yoktur. Onların tek derdi milletin çıkarıdır. Dolayısıyla da hem cumhurbaşkanı adayını, hem de parlamento adaylarını yukarıda belirttiğimiz şekilde seçebilirler.

Bu Memleket Bizim Platformu bu süreci örgütlerken hükümet istifa edip yeni parlamento seçimlerini ayarlar mı? Bilinmez. Cumhurbaşkanını istifa edip yeni cumhurbaşkanı seçimlerini ayarlar mı? Bilinmez. Milleti temsil ettiklerini

BU MEMLEKET NASIL BİZİM OLACAK?

8. sayfadan

söyliyenler onlardır. O halde, milletin oyuna baş vurmaktan korkmaması gereken de onlar olmalıdır. Buyrun seçimlere. **DOĞRUDAN DEMOKRASİ**

Türk kavimleri feodal toprak ağalarının hakimetine geçmeden önce ne yaparlardı? Kavim toplanır, savaş yapılacaksa o savaşı yönetecek askeri komutanı seçerdi. Askeri komutan sadece o savaş döneminde komutanlık yapardı. Savaş bittikten sonra o da tüm askerler gibi normal bir vatandaş olurdu. Kavimin tüm yönetimi böyle ayarlanırdı. Bu tür yönetimin eskiden en gelişmiş türü Köle sahiplerinin hükümeti olan Atina hükümetinde görülür. Atina'da köleler köleydi, hiçbir hakları yoktu. Kölelerin dışında, vatandaş olarak kabul edilen tüm Atinalılar her hafta bir stadyumda bir araya gelip ekmeğin fiyatı, yapılacak savaşlar vb. her konuda birlikte karar veriyorlardı.

Bugünün dünyasına bakılırsa, bilgisayar teknolojisinin tüm üretimin ve tüketimin-dağıtımın-otomatikleştirilmesini mümkün kıldığı, dolayısıyla Türkler için bolluk imkanı bize sunduğunu görebiliriz. Türklerin seçeceği bir yönetim ülkede üretim ve dağıtımını bilgisayarlar üzerinden otomatikleştirecek bir yönetim olmalıdır. Aynı zamanda Türklerin seçeceği bir yönetim ülkede her bir Türk'e ekmeğin fiyatı dahil olmak üzere her gün karar verme imkanını sunabilmelidir, çünkü bugün Türkleri bir stadyuma toplayamayız ama İnternet üzerinden her gün bir araya getirebilir ve onlara görüşlerini sorabiliriz. Ekmeğin fiyatıysa, ekmeğin fiyatı, savaşa savaşa... Bırakınız Türklerin hepsi hep birlikte karar versin. Ve biz iktidara gelirsek bunu yapmayı üstleneceğiz. Doğrudan demokrasiyi vatandaşlara sunacağız. Malum olduğu üzere bugün açıktan açığa köle olan insan yoktur. Herkes vatandaş. Herkese sürekli oy hakkı da, Atina'da haftada bir stadyumlarda yapılan

demokrasi yöntemi de bugün İnternet üzerinden herkesi kapsayacak şekilde yapılabilir ve yapılmalıdır.

Doğrudan Demokrasi günleri Atina'nın en güçlü günlerine tekabül eder.

Türkleri yönetenler tüm üretim ve dağıtımını otomatikleştirip, her Türk için bolluğu sağlayıp, her Türk'e yönetime katılma imkanını sağlamalıdır. Bugünün dünyasında Türklüğü savunmak bunu gerektirir. Bunları yapacak bir yönetim çok sürmez, en fazla on yıldır Türkleri dünyanın en gelişmiş, en güçlü ulusuna dönüştürecektir. En güçlü, en gelişmiş ve tüm dünyada saygıya anılan ve sevilen bir ulus.

Türlerin geleceği Türklerin elinde olmalıdır. O güzel geleceği Amerikalılara-İngilizlere, Almanlara, Fransızlara, Japonlara, Araplara, daha doğrusu onların insanlık düşmanı yönetimlerine peşkeş çekenler Türkleri geride tutmaktan başka bir şey beceremeyecek olan beceriksiz adamlar ve kadınlardır. Onların Türklükten dem vurmaları, onların Türklerin geleceğinin onlara bağlı olduğunu iddia etmeleri, adama **Vahdetin** adlı bir padişahı hatırlatıyor.

Her kesin devri geçer baylar. Hayat bu. Devri geçenler devri gelenlere yardımcı olmak yerine köstek olursa onlar ulusun saflarında milli hain olarak bilinirler. Vahdetin'i kimse ne yaparsa yapsın milli düşmanlıktan kurtaramaz. İngiliz gemisine binip kaçanları bu millet katıyettele unutmaz.

Türklerin geleceği, işçilerin geleceğidir. Türk burjuvazisi gölge etmesin başka bir şey istemez.

Yaşasın demokrasi!
Kahrolsun Türklerin düşmanları!
Kahrolsun vatan hainleri!

ULUSLARARASI KOMÜNİST VE SOL PARTİLER TOPLANTISI

AKEL'in 19 Kurultayı çerçevesinde düzenlediği uluslararası toplantıya katılan komünist ve sol parti heyetleri, Kıbrıs konusunda önemli kararlar onayladılar. Bu toplantıya katılan 43 ülkeden 69 temsilcinin kabul ettiği bu kararda, Türk askerlerinin Kıbrıs Cumhuriyeti topraklarında süren işgali, demografik yapının değiştirilmesi amacıyla devam eden kolonizasyon kınanarak, işgal kuvvetleri ile sömürgecilerin ayrılması talep edildi. Bölücü statüko kabul edilmez ve Kıbrıs halkı için çağdışı ve yıkıcı seçenek olarak nitelendirildi.

Yabancı temsilciler, Kıbrıs sorununa bulunacak barışçı, hakça, karşılıklı kabul edilebilir ve yaşayabilir bir çözümün doruk anlaşmaları zemininde, BM çerçevesinde yapılacak özlü iki toplumlu görüşmelerle mümkün olacağını, bu çerçevenin tek egemenlik, tek vatandaşlık ve tek uluslararası kişilik içeren iki bölge, iki toplumlu federal bir çözüm öngörmesi gerektiğini de onayladılar.

Yabancı temsilciler, Denktaş'ın ve Ankara'nın, görüşmeleri terk etme yönündeki tehditlerini kabul edilmez olarak görüp uluslararası camiaya bunları reddetme çağrısında bulundular.

Avrupa Birliği ve Ulusal Program - 1

Hükümet yetkilileri, programın tarihi bir belge olduğunu savunurken, programı oluşturan politikaların da tamamen Türkiye'nin ihtiyaçları çerçevesinde hazırlandığını iddia ediyor. Ancak program, bu iddiaların aksine, Türkiye'nin bir Avrupa pazarı olması yolunda atılmış en büyük adımlardan birisi. Bir çoğu Gümrük Birliği ile birlikte uygulamaya konulan iktisadi kriterler; tarım, enerji, kamu yatırımları, sosyal güvenlikle "yeniden yapılanmayı" hedefliyor. Bu yapılanmanın eksenini ise kamu tekelinin, yabancı sermaye yatırımlarına ilişkin kısıtlamaların tamamen ortadan kaldırılması oluşturuyor.

Bir ihanet belgesi daha

Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne giriş sürecinde "son uğrak" olarak görülen Ulusal Program Taslağı, bu hafta içerisinde hükümet liderleri tarafından tartışıldı. Nice Zirvesi'nden sonra imzalanan Katılım Ortaklığı Belgesi (KOB)'ne cevap niteliği taşıyan programın taslak metninde; ağırlıklı olarak "iktisadi uyum kriterleri" çerçevesinde AB'nin şart koştuğu uygulamalara ilişkin düzenlemeler yer alıyor.

Medyada tartışmalara neden olan ve MGK ile hükümetin MHP kanadının karşı çıktığı "siyasal düzenlemeler" ise taslakta tartışıldığı kadar yer tutmuyor. Çünkü "Demokratikleşme" başlığı altında sıralananlar, "insan haklarına saygı" ve "hukukun üstünlüğü" gibi genel geçer ifadeleri aşmıyor. Dolayısıyla AB'ye üyelik yönünde atılmış her adımı "demokratikleşme" ile eşdeğer gören çevrelerin beklentileri -henüz bir taslak aşamasında olsa da- AB'nin memnuniyetle karşıladığı Ulusal Program'ın her satırınca boşa düşüyor. Nitekim AB'nin "rekabetçi piyasa" şartlarına uyum gösterebilecek bir piyasa ekonomisinin tesis edilmesi bu kriterlerin yerine getirilmesinin temel hedefi olduğu vurgulanıyor. Ancak aynı hedefin Dünya Bankası ve IMF programlarının da en başında yer aldığı düşünülürse, Ulusal Program'ın tamamen emperyalistlerin isteklerini yerine getirmede bir "taahhütler dizgesi" olduğu konusunda kuşku kalmıyor.

Avrupa pazarı olma yolunda bir adım

Hükümet yetkilileri, programın tarihi bir belge olduğunu savunurken, programı oluşturan politikaların da tamamen Türkiye'nin ihtiyaçları çerçevesinde hazırlandığını iddia ediyor. Ancak program, hükümetin iddialarının aksine, Türkiye'nin bir Avrupa pazarı olması yolunda atılmış en büyük adımlardan birisi.

Bir çoğu Gümrük Birliği süreci ile birlikte uygulamaya konulan iktisadi kriterler; özellikle tarım, enerji, kamu yatırımları, sosyal güvenlik düzenlemeleri, dış ticaret, finans ve sanayi sektöründe "yeniden yapılanmayı" hedefliyor. Bu yapılanmanın temel eksenini ise kamu tekelinin, korumacı politikaların, yabancı sermaye yatırımlarına ilişkin kısıtlamaların tamamen ortadan kaldırılması oluşturuyor. Bu yönüyle Dünya Bankası'nın "yapısal uyum programları" ile IMF'nin "istikrar paketleri"nden bir farkı bulunmuyor. Dolayısıyla Başbakan Bülent Ecevit'in övgüyle bahsettiği programın bu emperyalist kuruluşların yol açtığı toplumsal ve ekonomik yıkımdan başka bir sonuç doğurmasını beklemek hayalcilik olur.

Programın kapsamı

Devlet Planlama Teskilatı (DPT) ve Avrupa Birliği (AB) Genel Sekreterliği tarafından hazırlanan Ulusal Program Taslağı Bakanlar Kurulu'da görüşülecek, daha sonra da AB Komisyonu'na sunulacak. 30 bölümden ve yaklaşık 1200 sayfadan ibaret Ulusal Program, altı ana başlıktan oluşuyor. Bunlar: Giriş, Siyasi Kriterler, Ekonomik Kriterler, Üyelik Yükümlülüklerini Üstlenebilme Kapasitesi, Mükteşebatin Uygulanmasına Yönelik İdari Kapasite ve Reformların Mali Açısından Global Değerlendirilmesi bölümleri.

Birinci ana başlık olan "Giriş" bölümünde, programın gerekçesi; hedefi ve kapsamı; Programın Yapısı ve Yöntemi; Programın Öncelikleri ve Takvimi ve Programın Mali Boyutu yer alıyor. İkinci ana başlık altında yer alan "Siyasi Kriterler" bölümünde ise demokrasi ve hukukun üstünlüğü insan hakları gibi konularda genel

Bahadır Özgür

Evrensel-dosya-19 Ocak 2001

değerlendirmelere yer veriliyor. Üçüncü ana başlık olan "Ekonomik Kriterler"de de Ekonomik Politika Öncelikleri (stand-by anlaşması vb.); Ekonomik Gelişmeler; Kopenhag Kriterleri Açısından Değerlendirme ve Genel Değerlendirme bölümleri bulunuyor. Dördüncü ana başlık altında yer alan "Üyelik Yükümlülüklerini Üstlenebilme Kapasitesi" bölümünde de esas itibarıyla Türkiye'nin AB Mükteşebatinin üstlenebilmesi için alması gereken çeşitli tedbirler var. Program gereğince Türkiye, KOB'da belirtilen hedefler çerçevesinde, kısa vadeli önceliklerini 31 Aralık 2001 tarihine kadar, orta vadeli önceliklerini ise en geç 31 Aralık 2003 tarihine kadar tamamlamak zorunda. AB Komisyonu da, KOB ve Ulusal Program'ın uygulanabilmesi için gerekli izleme mekanizmalarını oluşturacak. Türkiye taahhütlerine uygun davranmadığı zaman bu izleme mekanizmaları doğrudan müdahale edebilecekler. Program kabul edildikten sonra Türkiye hazırlayacağı bütün ekonomi politikalarını bu programa uyum içinde yürütmek yükümlülüğü altına giriyor. Nitekim VIII. Kalkınma Planı da tamamen AB kriterleri ve program dikkate alınarak hazırlandı. Program tıpkı IMF ve Dünya Bankası programlarında olduğu gibi 57. hükümet döneminde sık sık tanık olduğumuz ihanet belgelerine bir yenisinin daha eklenmesinden başka bir anlam taşımıyor.

-SÜRECEK-

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin görüşleri üzerine düşünceler

Konuya doğrudan ve açıkça girmek gerekirse, bu görüşler pek çok diğerleri gibi, KSG'nin Birleşik Cephe stratejisine karşı geliştirilmiş, ona düşman görüşlerdir. Bugünün siyasi konjektüründe Birleşik Cephe stratejisini zayıflatmaktan başka hiçbir amaca sahip değildir. Bu olgu Bu Memleket Bizim Platformu'nu Birleşik Cephe stratejisinin zaferi yönüne yönelmek için kafa harcayacağına, onu yukarıda sunulan stratejiye yönelme çabasıyla açıkça ortaya konmaktadır. HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin bu önerisini **stratejik** hedef olarak desteklememiz imkansızdır. Bizce, HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ bizim Birleşik Cephe stratejimizi incelemek ve desteklemek yönünde adım atarsa hem kendi ülkesine hem de dünya proleteryanına daha iyi katkı sunma imkanı elde eder.

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'NE ÖNERİYOR?

Siyasetin teorik değil, pratik bir çalışma alanı olduğu biliniyor. Öyleyse, HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ önerilerinin hangi güçlere dayanarak hayata geçirileceğini bize açıkça, pratik olarak anlatmalıydı. O yapmamış, biz yapalım.

Bu Memleket Bizim Platformu bizim önerilerimiz doğrultusunda acil bir parlemonto ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri imkanı kazanıp, seçimler üzerinden iktidarı ele geçirip Birleşik Cephe Hükümeti için önerilen hedefleri elde etmeye yönelmeyip HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin planını hayata geçirmek için işbaşı yapmaya kalkarsa onun siyaset alanı **diplomasi** ile kısıtlı olacaktır. Uluslararası diplomasi alanı. Yani Bu Memleket Bizim Platformu hükümet olmaya ve böylece BC Hükümeti için tespit ettiğimiz talepleri Kuzey Kıbrısın vatandaşlarından aldığı güçle hayata geçirmeye yöneleceğine, bu yönelimi yerine uluslararası arenada diplomasi yapma yönelimine girişecektir. Çünkü HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ uluslararası devlet hukuku, Avrupa insan hakları hukuku ve bu alanlarda Denktaş ve TC'nin zayıflıklarını kullanmayı esas çalışma alanı olarak görmekte ve Kıbrıslılık üzerinden 1960'da elde edilen hakları bu sayede, bu alanlarda aktif olan kurumlarda Kıbrıslı Türk temsilyetini garantileyerek elde etmeyi planlamaktadır.

Bu plana daha sonra olumlu olarak yaklaşacağız. Şimdilik esas olana, yani olumsuzu yoğunlaşalım.

Diplomasi her babayığidin sonuç almak için kullanabileceği bir alan değildir. Bolşevikler iktidarı ele geçirenceye kadar bu alanda hemen hemen hiç çalışma yapmadılar, çünkü diplomasi siyasi iktidar, yani devlet gücü gerektirir. Daha doğrusu diplomasiyi amacına varmak için bir araç olarak kullanacaksın buyledir. Yok ona buna çocuk oyuncu oynatacaksın, yok kendi gönlünü memnun tutmak için bağırıp çağırarak bir yerler arıyorsan, o zaman tabii ki *'diplomasicilik'* yapabilirsin. Sen yapmasan da birileri sana yaptırır. HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ kusura bakmasın biz yapmayız. Biz siyasette yeni yetme, ne dediğini bilmezlerden değiliz. Biz siyasette amacı olmayan, veya amacı kendi sınıfsal ve ideolojik yapısı gibi ortalarda dolaşan, bir oraya bir buraya yalpalayanlardan değiliz. Biz iktidar olmaya kararlıyız. Biz dünya proleteryanının iktidarından aşağısının bir işe yaramadığını iyi biliriz. Küçükük Kıbrıs'ta bu sonucu, Dünyayı kurtarma sonucunu elde etmenin çalışmalarını yapmaktayız. Biz gözü aç adamlarızdır.

Demek ki kişinin amaçlarına ulaşmak için diplomasiyi kullanması için ilk önce devlet gücüne sahip olması gereklidir. Yani HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ uluslararası arenada, diplomasi alanını kullanmak istiyorsa ilk önce bizimle birlikte Bu Memleket Bizim Platformu'nu BC hükümetine dönüştürmeye, iktidar olmaya kafa yormalıdır. Yoksa palavrayla iştigal etmektedir.

Diplomasinin daha başka problemleri de vardır. Mesela Bolşeviklerin diplomasi alanındaki etkinlikleri iktidara geldiklerinde, İkinci Dünya Savaşı öncesi kadar güçlü değildi. Çünkü diplomasi alanında işler sadece karşı tarafın, diğerleriyle olan çelişisini kullanmaktan

ibaret değildir. Bu çelişiyi kullanmak için iktidarının ne kadar güç sahibi olduğu sorunuyla da ilgilidir. Ekim sonrası Sovyet iktidarının gücü ile 1940'ların Sovyet iktidarının gücü farklıdır. Veya bugün Türkiye'ye bakınız. Türkiye az biraz güçlü bir ülkedir. Ama güç relatif bir olaydır. Ve Türkiye diplomasi alanında büyük güçlerle ittifaklar oluşturmadan hiçbir sonuç elde edemeyecek kadar güçsüzdür. Burjuva dünyada her koyun kendi bacağından asılır.

Dolayısıyla HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin TC ile uluslararası devletler hukuku arasında mevcut çelişmeleri kullanma ve kurtuluşu bu çelişmeler üzerinden TC'yi yenerek Kıbrıslılık haklarını elde etmede görmesi, tüm planını bunun üzerine inşa etmesi akıl almaz bir iştir vesellem.

Bu plan, Bu Memleket Bizim Platformu'nun uluslararası kurullarda yer edinmesi vb üzerinden zafer kazanamaz. Bu plan ancak ve ancak Bu Memleket Bizim Platformu'nun böylesi kurullarda elde ettiği pozisyonları kullanacak başka birilerinin varlığı şartlarında, o birileri Kıbrıslı Türklere Kıbrıslılık haklarını (1960'da elde edilen) geri vermek için diplomasi yapmak isterse ve o birileri Türkiye'den güçlüyse elde edilebilir. Yani AB, yani Almanya, ve/veya Fransa diplomasi böyle bir çaba içine girerse HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin planı bir sonuç verebilir.

İyi ama bu plan o zaman bizim planımız olmaz. Başkalarının planı olur. Biz de HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin bizim kendi amaçlarımız için, kendi iktidarımızı elde etmek için bir plan sunduğunu

düşünüyorduk. Ama olgular gösteriyor ki ortada öyle bir plan yoktur. Bu plan bizim ele alıp, bizim geliştirebileceğimiz ve bizim gücümüz üzerinden bizim sonuç alabileceğimiz bir plan değildir.

Bu palanın bir diğer problemi de şudur: AB'nin ve ABD-İngiltere'nin Türkiye aleyhine iş yapacağına, diplomasi alanında Türkiye'yi *kağıttan kaplana* dönüştürüp Kıbrıslı Türklere 1960'da elde ettikleri hakları vereceğinin garantisi yoktur. Bu olgu, HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ için de ABD-İngiltere açısından açıktır. Onlar Türkiye ile ittifak halindedir. AB açısından da açık olmalıdır. İraka bakmalı HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ. Koskoca Saddam Rusya ve AB (Fransa/Almanya'ya) güvendi. Onca petrole rağmen güvendiği dağlara kar yağdı. Şimdilik AB ABD-İngiltere ittifakına açıkça ters düşerek fazla bir şeyler yapamıyor. Sonra 19 Aralık 2000 Türkiye Hapishane harekatinde bakmalı. AB Türkiye'yi *kağıttan kaplana* çevirmek istese bu hapishane hareketinden daha iyi imkanı biraz zor bulurdu. Hele hele insan haklarından dem vuruyorsunuz ya, işte o yönden de böylesi imkan zor bulunurdu. Ama ne oldu? Tastan ses çıktı, bunlardan ses çıkmadı. Bu da anlaşılır bir şeydir. İnsan hakları, uluslararası (veya ulusal) hukuk emperyalizm şartlarında ve burjuva devletlerde emperyalist, burjuva sonuçlar elde etmenin araçlarından başka bir şey değildir. Yugoslavya'ya bakınız. Dahası Kuzey Kıbrıs'ta bir yığın Kürt göçmen var. Kürt Milli hareketinin durumuna bakınız. Bu hareket oldukça güçlüdür ve Kürtler petrol yatakları ve su kaynakları üzerinde oturmaktadır. Ama onların, o sizin bahsini ettiğiniz türden kurumlar üzerinden diplomasi siyasetleri hiç bir sonuç vermedi. Bu satırlar yazılırken TC Kuzey Irak'ta Kürt gerillası

devamı 11. sayfada

HANGİ NOKTADAN BAŞLAMALIYIZ

Yeni Jön Türkçü hayallerin lideri Denktaş ve onun Türkiye'deki destekçi Şahinleri :

- Kıbrıs Cumhuriyetini kuran 1960 andlaşmalarıyla oluşturulmuş ve halen bütün uluslararası platformlarda kabul gören Kıbrıs Cumhuriyeti ve Anayasasında eşit siyasal statü ile kurucu ortak olarak tanımlanan ve bu statünün verdiği uluslararası tanınmış "**YURTTAŞ KIBRISLI (CYPRIOT)**" *kimliğine* sahip *Kıbrıslı Türkler*'in bu kimlikten kaynaklanan Hak ve Özgürlükleri ile uluslararası platformlarda bu kimlikle kendilerini temsilyetlerini yok etmek, ve
- kendilerinin de imza atıp Garantör oldukları 1960 Garanti ve İttifak andlaşmalarını hiçe sayarak, 1974'den beri askeri güce dayanarak ellerinde tuttukları Kuzey Kıbrıs'ta kurdukları ve Uluslararası toplum tarafından "*Türkiye'nin kontrolünde Yerel Yönetim*" (Subordinate local administration of Turkey) olarak kabul edilen rejim tarafından uygulanan Siyasi, Hukuki, Sosyal, ekonomik ve demokrafik tedbirlerle, Kıbrıs Anayasasının Yurttaş Kıbrıslı Türklere sağladığı Anayasal Hak ve Özgürlüklerden koparmak için,

1955'lerde planlayıp 1963'lerde uygulamaya koydukları Fiili (De-Facto) koşullarla Yurttaş Kıbrıslı Türkleri **SİYASAL REHİNE** olarak tutuyorlar.

Bütün bu olumsuz koşullar içerisinde Yurttaş Kıbrıslı Türklerin önünde,

- *Kıbrıs Anayasasının sağladığı Anayasal Hak ve Özgürlükleri talep ederek,*
- *Uluslararası toplumun kendine verdiği YURTTAŞ KIBRISLI kimliğine sahip çıkarak,*
- *Ve bunun için Toplu bir SİYASAL İRADE ortaya koyarak,*
- *Bu iradeyi temsil eden geniş katılımlı bir YURTTAŞ HAKLARI HAREKETİ'ni oluşturarak,*
- *Bu yapı ile bütün uluslararası platformlarda kendilerini temsil etmeleri*

acil ve kaçınılmaz bir görev olarak durmaktadır.

"**BU MEMLEKET BİZİM**" sloganıyla yola çıkmış Kıbrıslı Türklerin oluşturduğu Sivil Toplum İnisyatifi ile "**YURTTAŞ HAKLARI HAREKETİ**"nin oluşturulmasında ilk adım atılarak zor olan başlanmıştır.

Atılan ilk adımı bir üste çıkararak, bu İnisyatifi toplu bir siyasi iradeye dönüştürecek, bu iradeyi temsil eden geniş katılımlı bir yapıyı oluşturacak, bu yapı ile bütün uluslararası platformlarda Kıbrıslı Türklerin temsilyetini sağlayacak olan "**YURTTAŞ HAKLARI HAREKETİ**"nin çalışmalarına temel teşkil edecek Toplumsal, Siyasi, Politik ve Örgütsel konularda bilimsel sonuçlara varmak ve ortak fikirbirliğini yaratmak amacıyla aşağıdaki konuları "*Bu Memleket Bizim*" sloganıyla yola çıkmış tüm parti, sendika, dernek, örgüt, kuruluş ve kişilerin görüş, öneri ve tartışmasına açıyoruz.

1. *Kıbrıslı Türklerin genel toplumsal durumunun analizi,*
2. *Kıbrıslı Türklerin çözümlenmesi gereken temel sorunları,*
3. *Sorunları çözümleme süreci ve yöntemleri,*
4. *Sorunları çözümleme sürecinde hedeflenen stratejik amaç,*
5. *Amaca varmada odaklanılması gereken misyon,*
6. *Amaç ve Misyon için gerekli ne tür bir hareket Planı (action plan)*
7. *Amaç ve Misyon için gerekli başarılı bir örgütlenme yapısı nasıl oluşturulur,*
8. *Bu Örgüt yapısı içerisinde aktif bir kadro çalışması nasıl yaratılır,*
9. *Bütün bu çalışmalar için yeterli mali destek ve kaynak nasıl yaratılır,*

Evet Denktaş rejimi ve Türkiye'deki şahinler başta ABD ve Avrupadaki bazı ülkelerin stratejik olarak kullanmak istedikleri göreceli olarak güçlü ve saldırgan bir kaplandı. Fakat aynı zamanda 1960 Kıbrıs Cumhuriyetinin Kuruluşuna imza koyarak Tüm Kıbrıslıların Anayasal Hak ve Özgürlüklerinin korunmasında üç garantör devletten biri olarak Uluslararası Devletler Hukuku ile Avrupa İnsan hakları hukuku karşısında ve kıskacında **KAĞITAN KAPLAN** dır.

Bu gücümüzü çok iyi örgütleyip ve de koruyup, en etkili bir zamanda, mekanda ve yerlerde kullanmamızın kaçınılmaz bir görev olduğuna inanıyoruz.

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin görüşleri üzerine düşünceler

10. sayfadan

avında. Kimden ses çıkıyor? Daha önceleri de Kürtlerin bir önderi Avrupa'daydı. Kim ona sahip çıktı?

3. Simdi de HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin planına olumlu yönden bakalım:

Siyasi bir hareketin rakibine karşı elindeki tüm imkanları kullanmaması hakikaten tam bir havarilik olur. Türkiye'nin uluslararası hukuk, bu arada insan hakları hukuku açısından pek çok çıkmazları olduğu, Kıbrıs'ta tüm bu hukuk kurallarına ters bir konumda durduğu gayet açıktır. Ankara hükümeti, onun diplomatları bunu gayet iyi bilirler. Güneydeki Kıbrıs Cumhuriyeti hükümeti ve Yunanistan hükümeti de bunları biliyor. Bu son ikili Ankara'nın askeri gücüne karşı Ankara'nın bu zaafı üzerinden baskı oluşturmaya çalışıyorlar. Çalışacaklar da. Onların bu yönde çalışmalarını sağlamak için kimsenin bir şey yapmasına gerek yok. Kendi çıkarları onu gerektiriyor, kendi askeri güç konumları onu zorluyor. Onu yapacaklar. Başkaları da Ankara'nın bu çıkmazını kullanmak istedikleri oranda, onlar da devreye gireceklerdir. Devreye girmek için sana bana sormaz onlar. Sen ben devreye gir dediğimiz için de devreye girmezler. Çıkar meselesi. Güç meselesi. İngiltere'de güçlü olsak, seyreyle gümbürtüyü. Gücsüz de olursa, Kıbrıslılık üzerinden 1960'da elde edilen hakların korunması için yapılacak çalışmalara biz KSG olarak karşı çıkmayız. Desteklerimiz de. Gel gelelim bu yönde ve Diplomasi alanında çalışmanın bizim, diğer sendika parti vb. kuruluşların önüne esas çalışma türü olarak konmasına, yani HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin planına uyamayız. Bizce HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin önerdiği çalışma, mesela HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ gibi diğer örgütlerin de, Bu Memleket Bizim Platformu'nun da desteğini alarak yaptıkları ve Platform'un iktidar mücadelesine destek olacak olan çalışmalar olmalıdır. HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ, mesela YBH ve belki CTP ile birlikte böylesi bir çalışmaya girebilir. Hatta buna biz de katkıda bulunabiliriz. Ama bu asla ve asla Kuzey Kıbrıs'taki siyasi çalışmaların stratejisini, hele hele Platform'un stratejisini oluşturmamalı. **Strateji, Kuzey Kıbrıs'ta iktidar olmaya yönelmeli.** O zaman da bazı bariz olgular kolaylıkla görülecektir.

1. Kuzey Kıbrıs'ta uzun bir mücadele sonucu Türk burjuva sınıflara karşı güvensizlik kitleler arasında yer edindi. Platform'un esas kazancı budur. Güney'de ise böyle bir gelişme gözlenmemektedir. Böyle bir gelişme Güney'de ortaya çıkmadıkça, kitleler katliamcı burjuvalarına karşı, Kuzey'deki gibi, tavrı takınmadıkça, Kuzey'deki kitlelerin Güney'deki burjuva hükümetine güvenmesi için zerre kadar neden yoktur. Ama onlara güvenmemesi için pek çok neden vardır. Cumhurbaşkanı seçilmemiş Cumhurbaşkanı Denktaş ve diğerleri bu basit olguyu sürekli işlemektedirler. İyi ama kendi başına propaganda sonuç alamaz. Ne bizim açımızdan ne de burjuvazi açısından. Denktaş ve diğerleri katledilmiş pek çok Kıbrıslı Türk'ün varlığı olgusuna dayanıyorlar. Güney'de de Türkler açısından aynı olgu kullanılıyor. Burjuvazinin bu milliyetçilik çemberi, uluslar arasında ettiği güvensizlik çemberi ancak ve ancak ulusların enternasyonal güçleri tarafından, işçiler vb. güçler tarafından kırılabilir.

Kuzey'de bu yapıldı ve yapılıyor. Kuzey'de daha tam sonuç alınmadı ama alınma yönünde adımlar atılıyor. Bu sonucu almak için tüm milliyetlerden burjuvaların teşhiri şarttır. Güney'deki burjuvalara güvenmeye dayanan bir strateji yenilgiye ve kitleleri burjuva güçler elinde oyuncak etmeye mahkumdur. Biz bunu kabullenmeyiz. Biz Kıbrıslı Türklerin ve Rumların Türk ve Rum burjuvalar tarafından, İngiliz burjuva katkılarını katledildiğinin sürekli teşhirinden yanayız. Enternasyonal kurullarda faaliyetler de bunu hedeflemeli. Dahası Kuzey'de eğer katliamlardan geçmiş bir kitlenin güveni sağlanacaksa, onların başını çekecek siyasetler Rum ve Türk burjuva güçlere ve tüm diğer burjuva güçlere güvenmeyen siyasetler olduklarını kitlelere anlatılmalıdır. Kitlelere katliamlardan kurtuluş yolunun burjuva iktidara son vermekten geçtiğini anlatılmalıdır.

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin stratejisi bu noktada pek çok zaafa sahiptir. Burjuva güçlere dayanmaktadır. Kıbrıs'taki ulusların burjuva ulusal temelde bölünmesi ve birbirine düşmanlığı olgusunu güçlendirebilir. Halbuki günümüz ulusları işçilerin köylülerin oluşturduğu, burjuvazinin ulusal güç olmaktan çıktığı Sovyetik uluslar olarak oluşmak, Sovyetik ulusların uluslararası kardeşlik ruhuna sahip olmak zorundadırlar.

2. Kıbrıslı Türkler Kuzey Kıbrıs'ta azınlık konumuna düşürülmüşlerdir. Bu şartlarda iktidar olmak ve böylece özgür olmak, Bu Memleket Bizimdir demek istiyorlarsa göçmenler sorunu doğru bir şekilde ele almak zorundadırlar. Bizim bu konudaki siyasetimiz açık. Biz tüm emekçi göçmen kesiminin Bu Memleket Bizim Platformu'nu desteklemesi gerektiği görüşündeyiz. Biz onlara Kuzey Kıbrıs'ta yer olduğu görüşündeyiz. Biz onların Kıbrıslı Türklüğe karşı kullanılmasına izin vermeme taraftarıyız. Bunun yolu da onların da 'Kıbrıslılığa' sahip çıkmasından, onların da, gerçekten olduğu gibi geleceğini Kıbrıs'ta görmeliyenden geçmektedir. Biz onlara bizimle birlikte BC iktidarı için çalışmayı ve Kıbrıs'ın bağımsızlığını bizimle birlikte kazanmalarını öneriyoruz.

Tabii ki, bu uluslar arası hukuk açısından problemlidir. Göçmenler 1974 sonrası Kuzey Kıbrıs'a Türkiye tarafından yerleştirilmişlerdir. Güney'e göç etmeye zorlanan Rumların topraklarını almışlardır. Onların geri dönmelerine engel teşkil etmekte oldukları söylenmektedir. Bizce bu sonuncu olgu doğru değildir. Güney'deki Rumların Kuzey'e veya Kuzey'deki Türklerin Güney'e göçünü engelleyen esas, belirleyici olgu göçmenlerin varlığı değildir. Bu engelleyici olgu burjuva iktidardır.

Bakınız İsrail'e. Bugünlerde Filistinlilerle anlaşmalar tartışılıyor. Bu tartışmalarda İsrail'in burjuva hükümetinin tavrı açıktır. Onlara göre İsrail'in varlığı Filistinli göçmenlerin İsrail'e geri dönmeleriyle doğrudan bağlantılıdır. Yani İsrail şu anda açıkça uluslararası hukuka ters tavrı içinde. 50 yıldır böylesi ters tavrı içinde. ABD ve diğerlerinin tavrı nedir? ABD İsrail'in bu tavrını açıkça desteklemektedir. Yani Filistinli göçmenlere İsrail'de kalan evlerine vb. dönüş yasaktır. Kıbrıs'ta da benzeri durumlar ortaya çıkmaktadır. Denktaş'ın son görüşmelerde yapılan önerilere esas itiraz noktasını bu sorun, Rum göçmenlerin Kuzey'e geri dönmeleri sorunu oluşturmaktadır.

Ulusların iç içe, bir arada, barış içinde, bir birlerine destek olarak yaşayabilmelerinin öncülü burjuva iktidarının devrilmesidir. Azınlıkların haklarının sadece hukuk önünde değil, gerçekten, yani oluşturulan hükümetin sınıfsal içeriği ve yönelimi üzerinden garanti altına alınmasıdır. Başka türlü burjuva dünyada uluslar çeşitli burjuva çatışmaların bir oyuncuğu olarak kullanılmaktadırlar. Yugoslavya, Kongo, Ruanda/Burundi, Doğu Timor, Filistin, Türkiye-Kürdistan, Kıbrıs vs. vs. bunların örneklerini oluşturmaktadır. Daha eski Sovyet uluslarına değinmedik bile.

Böylesi burjuva gerçeklikler karşısında, burjuvazinin kendisinin sürekli ayaklar altına aldığı uluslararası hukuka fazla güvenmemeli. Kendi gücüne güvenmeli. Tüm diğer faaliyetler kendi gücünü pekiştirmeye, düşmanın gücünü parçalayıp zayıflatmaya yaramalı. Tersi değil.

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ'nin Bu Memleket Bizim Platformu'nu ve onun destekleyicisi halk kitlelerini tüm burjuvalara güvensizlik temelinde iktidar olmaya yöneltme stratejisi yerine Platformu "Yurttaş Hakları Hareketi" haline dönüşüp Türkiye'nin uluslararası hukuktaki zaafı konumları üzerinden 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti, yani burjuva hükümeti şartlarındaki haklarını geri alma çabasına yönelmesi bizce bizim güçlerimizi toplayıp düşmanınını zayıflatmaya değil, tersi amaca hizmet edecektir. "Yurttaş Hakları Hareketi" Platform'un stratejik hedefini, yani Kuzey Kıbrıs'ta halk iktidarını elde etmeye yaramaz. Daha doğrusu ancak ve ancak ikincil bir faaliyet alanı ve türü olarak böylesi bir amaca düşmanı parçalamada yardımcı olarak katkıda bulunabilir. Halbuki stratejinin amacı kendi güçlerini bir

araya toplamak ve böylece iktidarı en kısa ve en acısız yoldan ele geçirmekten ibarettir.

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ kendi güçlerimizi, Kuzey'de Rum faşistleri tarafından katledilmiş yakınları olan Türk aileler de dahil olmak üzere, Güney'de Türk faşistleri tarafından katledilmiş yakınları olan Rum aileler de dahil olmak üzere, tüm güçlerimizi, tüm emekçi ve yurtsever, tüm anti-empyralist güçleri bir araya toplamanın onları burjuvaziye karşı harekete geçirmenin yollarına kafa yormalı, önerdiği strateji buna hizmet etmelidir. Böyle bir stratejik önerinin mevcudiyeti şartlarında da o stratejinin zafer kazanması ve bu amaçla zaaflarından arındırılmasına kafa yormalıdır.

Olur olmaz yeni, daha doğrusu bizim epeyden beri yanlışlığı üzerine yazdığımız stratejilerle tekrar tekrar piyasaya çıkmanın Kıbrıs'ın özgürlük kavgasına pek katkısı yoktur.

Birleşik Cephe Hükümeti'nin kuruluşu. İşte tüm öneriler buna hizmet etmeli, bu amacı elde etmek için her kişi ve örgüt yapabileceği işleri yapmalıdır.

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER HAREKETİ ve görüşlerini paylaşan yoldaşlara Türkiye'nin uluslararası hukuk alanındaki çelişmelerini kullanma çabalarında yüzde yüz destek verirken, tüm başarıların onların olmasını temenni ederiz.

Yasasın Birleşik Cephe Hükümeti.

Acil Parlamento seçimleri ve acil Cumhurbaşkanlığı seçimi.

Bu Memleket Bizim Platformu bu seçimler için adaylarını halkın ön seçimine sunmalıdır.

Ya Birleşik Cephe Hükümeti kurulacaktır, ya da burjuva gericiilik zafer kazanacak, Ankara paketi tüm yönleriyle uygulanacaktır.

Her kişi ve örgüt yerini belirlemelidir.

METİN GÖKTEPE

O bir gazeteciydi. Halkın gerçekleri okuyup öğrenebilmesi için kendini adanmış bir gazeteci. Görevi başında göz altına alınarak polisler tarafından işkence yapılarak katledildi. Ölümünün 5.yılında saygıyla anıyoruz. Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

GERÇEK

Selim KURTULUŞ

**Halki Suçlayan Aptallar
Neyin Pesinde?**

Son 26 yılda Kıbrıs Türk Halki birebir yaşamda bir dizi gerçeği çıplak gözle gördü. Halkimizin çıplak gözle gördüğü, yaşadığı gerçekler nelerdi?

Denktas'ın "Dava" dediği senaryonun aslında Taksim ve Kuzeyin TC'ye ilhaki olduğunu gördü. Bundan hareketle Denktas'ın bu halkın temsilcisi olamayacağını anladı. TC'nin 1974 müdahalesinin aslında kendinin "kara gözü, kara kasi" için olmadığını anladı. TC Devleti'nin 1974'den beri siyasal rehinesi olduğunu anladı.

1974'den beri süregelen toplumlarası görüşmeler diye ortaya konan görüşmelerde Denktas'ın savduklarının aslında TC ve işbirlikçilerin istekleri olduğunu gördü. KTFD, KKTC, Federasyon, Konfederasyon, simdilerde ilerletilen vilayetleştirme ve ilhak politikalarının en ucunda hep TC sözcüsü Denktas'ı gördük. Peki Bay Denktas Kıbrıs Türk'ünü temsil etmiş mi? Temsil ediyor mu? Buna olumlu yanıt vermek imkansız.

Halkimiz son 7-8 aylık yaşanan hızlı süreçte belki de 26 yılın tecrübesinden daha çok tecrübe edindi. TC'nin niyetini net olarak gördü. Peki görüp de kaderine razı mı oldu? Hayır. Halk sokaklara döküldü. "Bu memleket bizim. Biz yöneteceğiz" diye haykirdi. Bu haykiris ülkeyi sarstı. Politik olarak TC'ye ve uygulamalarına karşı bir direnis ortaya çıktı. Bu direnisin önderliği olarak görünen 41 örgütün oluşturduğu platform maalesef gerekli önderliği yapamadı. Halk zayıf ve kararsız önderliğe rağmen "anasına ve danalarına" bas kaldırdı.

TC yetkililerinin yüksek sesle "siz yüce türk ulusunun kopmaz parçasısınız," demeleri ve pratikte de "Ortaklık Konseyi Kararları" ile Kuzey Kıbrıs'taki hayatın tüm alanlarını TC'deki ilgili bakanlıklara bağlayan, Kuzey Kıbrıs'ı öncelikli il olarak ilan eden anlayış niyetini ortaya koydu.

"SİZ YOKSUNUZ"

Halkimiz ise haykırıyor. "Size rağmen, Rum Burjuvazisi'ne rağmen, emperyalist haydutlara rağmen Vardik, Variz, Varolacağız."

Halkimizin bu kararlılığı ortada iken Bu Memeleket Bizim Platformu, Bu memeleketi nasıl bizim yapacağını bir türlü ortaya koymadı. Koyamadı. Koydurtmadılar.

Sorun belli. Bu güne kadar Kıbrıs Sorunu'nda Kıbrıs Türk Halki birakin belirleyici olmayı, etkileyici bile olamadılar. Hep izleyici oldular. "Ha gayret belki bu defa barış" dediler. Her defasında hüsrana. Sonunda TC çıkıp gerçek niyetini ortaya koydu. İnsansızlaştırma ve ilhak. İşte bu noktada Kıbrıs Türk Halki haykirmali "Biz Denktas'a rağmen işbirlikçilere rağmen bu topraklarda vadik. 1960 Cumhuriyetinde biz esit ortagiz. Bu hakkimizi ne TC'ye, ne Rum Burjuvazisine, Ne de Denktas ve sürekasına bırakmayacağız"

Bu Memeleket Bizim Platformu iste bu nabzi tutup adım atmaliydi. Hala geç değil. Ama maalesef halkimizin açık istencinerağmen sistemden beslenen ve sistemle TC ile barışık yaşamak görevini üstlenen parti ve gruplar adım atılmasını engelliyor. Nereye kadar?

Halk birliğin önünde engel duran yapıları görecektir. Bu engellemelere rağmen halka önderlik edecek yapı kurulacaktır.

Bu yapı ülkeyi halkın ülkesi yapacaktır.

KÜRESELLEŞME KAVRAMI ÜZERİNE

(6. sayfadan)

Bu durumda ortaya çıkan gerçek; sermaye sahiplerinin kurumlarının küreselleşmeye salt kendi açılarından baktıkları, dolyısıyla tüketimde bu açıdan yön vermeye çalıştıklarıdır. Oysa dünya nüfusunun üçte ikisi sermaye sahiplerinin ürünlerinden ya da kendilerine sunduklarından daha normal ve temel ihtiyaç denebilecek ürünlere ihtiyaç duymaktadır.

"Dünya nüfusunun %16'sının yüksek gelir düzeyinde yaşadığı göz önünde bulundurulduğunda, dünyanın dört bir tarafına dağıtılan tüketim mallarında alıcılarının bu gruptan oluştuğunu söyleyebiliriz.

Nitekim, yeryüzünde bir çok insanın açlık sorunuyla uğraşırken, BMW, Mercedes vb. bir arabayı veya eşyayı almak gibi bir durumu olamaz. Öncelikle temel gıdasını sağlamak gibi bir kaygı içinde yaşamaktadır. Yani onlar, kendilerine sunulan, oysa gerçekte belkide hiç sahip olamayacakları süslü, gösterişli tüketim mallarının alıcısı değil, sadece izleyicisi konumundadırlar.

Dünya ekonomisinin işleyişinde en çok payı olan gelişmiş ülkeler, bu paya sahip olurken, dünya ekonomisini kendi ihtiyaçlarına göre şekillendirerek, böylece az gelişmiş ülkeleri de kendi denetimlerinde tutmaktadırlar. Bir bakıma emperyalist ilişkiyi doğuran bu durum; eşitsiz bir ilişkiye dayanan emperyalizmin güçlüden yana olma ve güçlünün kendisi olma gerçeğini doğurmaktadır. Oyunun kurallarını güçlüler koyuyor. Dünya pazarı da güçlünün elinde, dolayısıyla kuralları da kendisi belirlemektedir. Bunun sonucunda güçlülerin refah düzeyi arttıkça, güçsüzlerin durumu o oranda zayıf ve bağımlı duruma geliyor.

Küreselleşme süreci içinde toplumda ortaya çıkan olgulardan en önemlisi de güvensizlik olgusudur.

Dünyanın modern temelini oluşturan aydınlanma düşüncesi, aklın, bilimin ve teknolojinin gelişimine paralel olarak insanoğlunun dünya üzerindeki kontrolünün artacağı beklenirken; bunun tersi bir durum gelişmiş dünya iyice insanoğlunun elinden çıkmıştır. Günümüz insanının içinde yaşadığı koşullarda taşıdığı risk, her zamankinden daha çok artmıştır. Yani yaşanan bu dünyada düzenden değil, düzensizlikten bahseder hale gelmiştir.

Bauman'ın vurguladığı gibi "küreselleşme fikrinden çıkan derin anlam, dünya meselelerinin belirsiz, kuralsız ve kendi başına buyruk doğasıdır; bir merkezin, bir kontrol masasının, bir yönetim kurulunun, bir idari büronun yokluğudur." Yani bir tür 'Yeni dünya düzensizliğidir'.

Toplumda görülen belirsizlik ve güvensizlik sadece gelir düzeyi düşük sınıflarda değil, orta sınıflar arasında da giderek yaygınlaşıyor. Bir çok kişi geleceğe karamsar bakıyor, geleceğin bugünden daha kötü yaşam koşulları getireceğini düşünüyor. Artan bu güvensizlik sadece az gelişmiş ülkelerde değil, gelişmiş ülkelerde de artarak yaşanmaktadır.

Toplumsal bütünleşmenin önünde ciddi bir tehdit oluşturan küreselleşme, özellikle orta sınıfların zayıflaması, zengin ve yoksul arasındaki mesafenin artması toplumsal bütünleşme yönünde kaygılar yaratmıştır.

Küreselleşmenin ortaya çıkardığı etki ile geleneksel bağlardan kopan bireyler; uyum sağlayamadıkları durumda, aksi bir tutum geliştirerek, bireysel arayışlara veya yeni çağ diye adlandırdıkları köklere yönelebilmektedirler. Bu durumda birey iki seçim arasında bocalamaktadır. Birincisi ya "Mc Donalds" kültürü içinde kendini ifade edecek, ya da "cihat" gibi unsurlar içinde yer alacak. İyî eğitim görenler(?), yüksek vasıflara sahip olanlar(?) uyum sağlayanlardır. Bunlar birinci grupta yer alırlar. Eğitimsizlerin ve vasıfsızların büyük bir kısmı ikinci grupta yer alacak. (Tabi ki bunların her ikisinden de kendini sıyıranlar daha bilicli davranıp kendini Sosyalizm'de ifade edecek.)

Toplumsal adaletsizliğin, eşitsizliğin, güvensizliğin ve toplumsal çözülmenin birinci dereceden sorumlu tutulması gereken küreselleşmenin; hiç te öyle kendini simgeleştirdiği ve vadettiği eşitlik, adalet, demokrasi ve insan haklarının temsilcisi olmadığı, bilakis emek etrafında örgütlenen toplulukların ve yukarda saydığımız özelliklere özdeş olan kesimlerin örgütlenmelerini engellemek veya yavaşlatmak için bu kavramlarla toplulukları aldatma yoluna gitmiştir. Ama süreç hiç te böyle istediği gibi yürümemiş ve maskesini düşürmüştür.

Yukarda sayılan tüm olguların (adaletsizlik, eşitsizlik vb.) nedeni olan bu sistem; bunları düzeltmek, yoketmek gibi bir kaygı taşıyamaz. Çünkü yaşanan bu koşullar ilk etapta onun nefes borusudur ama çelişkilerin büyümesi

de sonunu getirecektir.

Kapitalist sistemin ortaya koyduğu gerilimler, çelişkiler, insan sömürüsüne dayalı küreselleşmenin, işiyor gibi gözükse dahi toplumda görülen eşitsizlik, güvensizlik vb. olgular bunun işlemediğinin kanıtıdır. Bir yandan insani olarak tüm çağların en kötü yönetimleri, yöneten/yönetilen çelişmesini iyice derinleştirerek zorunlu yaptırımını devam ettiriyor. İşte tam da bu noktada yani çelişkilerin artması ve kapitalizmin zorunlu yaptırımını arttıkça; toplum kendini yeniden oluşturacak, yaşamını daha anlamlı kılacak, yaşamı tüm canlılığıyla kavrayan, kapitalist çizgi karşıtı bir çizgide, toplum (emekçi sınıfı) kendi ütopyasını yaratmaya yönelecektir.

**Sabah gazetesinde yayınlanan
"Kıbrıs Eylem Planı" üzerine****CTP GENEL BAŞKANI'NIN BASIN AÇIKLAMASI**

2001 yılına umutla girdiğimizi ve yeni yılın çok iyi olacağını açıklayan Başbakan Derviş Eroğlu'nun halkımıza neyin müjdesini verdiğini Türkiye'nin Sabah gazetesi açıkladı.

Böylece Denktas'ın görüşmelerden çekilme kararı ve 76 maddelik yıkım paketinin arkasındaki gerçek niyet açıklanmış oldu. Bu Kıbrıs sorununun çözümsüzlüğüne oynayarak Kıbrıs'a yönelik entegrasyon siyasetini ilerletmektedir.

Güney Kıbrıs'ın AB ile üyelik koşullarının ilerlediği bir safhada çözümün önünü tıkayıp fiili Taksimi gündeme getirmeye çalışan iç ve dış güçlerin niyeti TC Devlet Bakanı Şükrü Sina Gürel'in "eylem planı" dediği ve Türkiye Bakanlar Kurulundan onaylanan plan ile açığa çıkmış bulunmaktadır.

Dayatma ekonomik paketi kayıtsız-koşulsuz kabul eden UBP-TKP Hükümeti bu ile TC Bakanlar Kurulunun adına eylem planı dediği Kıbrıs Türk halkının varlığını tehlikeye sokan yeni bir emrivakinin dayatılmasının yolunu açmış b u l u n m a k t a d ır . Eylem planı denen sözkonusu program Kıbrıs Türk halkının hiçbir sorununa çare olamayacağı gibi Kıbrıs Türk halkını yokolma sürecine sokacaktır.

Bu eylem planı "Kıbrıs'ta Kıbrıslı Türkler olmasa da bizim stratejik çıkarımız vardır diyen" Türkiyeli siyasetlerin ve "KKTC'nin başka ellere gitmesine Kıbrıslı Türkler razı olsalar bile biz razı olmayız" diyen TC Başbakanı Bülent Ecevit'in ifadeleri ile Kıbrıs'ı Kıbrıslı Türkün bulunmadığı bir toprak yapma niyeti taşımaktadır.

Bu eylem planı ile aynı zamanda Ankara'da KKTC'nin Su Master Planı ile ilgili bir ihaleye çıkılacağı da ilan edilmiştir. Sözkonusu ihaledeki KKTC'nin varlığını sıfırlayan ve Kuzey Kıbrıs'a bir vilayet muamelesi yapan anlayış kabul edilemez. Halbuki geçmişte Türkiye ve KKTC arasında MTA tarafından yeraltı su kaynaklarının incelemesi ve jeolojik haritasının çıkarılması antlaşması yapılmış ve bu antlaşma uygulanmıştır. Şimdi bunun KKTC tarafına verilmesi sözkonusu iken Türkiye DSİ'nin bu alanı da kapsayan bir ihaleyi Ankara'da açması ciddiyetsiz bir yaklaşım olarak ortaya çıkmaktadır.

Yeni eylem planı ile hareketlenen entegrasyon sürecinin kısa süreli iktidarını sürdürmek isten Eroğlu ve Akıncı'nın tam bir teslimiyetle Denktas desteğinde sürdürülmesi kabul edilemez.

1997 Lüksembourg kararından sonra hızlandırılan entegrasyon siyasetinin Kıbrıs sorununun çözümüne hiçbir katkı koymaması yanısıra Kıbrıs Türk halkını tarihinin en büyük ekonomik, demokratik ve siyasal yıkımına sürüklediği gerçeğini yaşayanlar olarak şimdi gündeme getirilen eski siyasete yeni ivme kazandırma girişiminin de ne Kıbrıs Türklerine ne de Türkiye'ye bir yarar getirmeyeceğini yeniden vurgulamak istiyoruz.

Bu eylem planında KKTC vatandaşlarına Türkiye'de ikamet etme koşulu aranmaksızın mülkiyet ve vatandaşlık hakkı tanınacağını açıklanması Kıbrıs Türksüz bir toprak yaratma niyetini açıkça ifade etmektedir.

Türkiye Başbakanı Bülent Ecevit'e Kıbrıs Türkleri olarak "KKTC'nin başka ellere gitmesine Kıbrıslı Türkler razı olsalar bile biz razı olmayız" sözünü ağır bir hakaret olarak algıladığımızı duyurmak isteriz. Ayrıca bir kez daha vurgulamakta yarar görüyoruz. Bu memeleket bizimdir, hem de tam anlamıyla bizimdir. Kıbrıslı Türkler bu topraklarda yüzyıllardır yaşadıkları gibi yaşayacaklar ve vatanlarının başka ellere gitmesine asla izin vermeyeceklerdir. Kıbrıs Türkünün yaşamadığı bir toprak parçası stratejik çıkarlara hizmet etse bile vatan olamaz.

3.1.2001

Mehmet Ali Talat
CTP Genel Başkanı

DÜNYA DURUMUNUN KISA TARİHSEL DEĞERLENDİRMESİ

Sömürgecilik tarihi sınıflı topluma geçişle başlar. Sınıflı toplumun gelişmesiyle oluşan her üretim tarzı kendine has bir sömürgeciliği geliştirir. İçte sınıf sömürüsü ve buna bağlı olarak sınıf baskısı ne kadar gelişirse, dışta da başka halk toplulukları üzerindeki sömürü ve baskı o oranda artar. Köleci ilişkilerin doğuşundan başlayıp günümüze kadar insan toplumları üzerinde dıştan gelen bir baskı ve sömürü devamlı gelişmiştir. Bu gelişmeye bağlı olarak içten ve dıştan gelen baskı ve sömürüye karşı mücadele de sürekli olmuştur.

Zor, tarihte her zaman gerici rol oynamamıştır. Eski toplumun değişmesinde zorun uygulanması kaçınılmazdır. Zor, üretim güçlerinin gelişmesi yönünde kullanıldığında ilerici, üretim güçlerinin gelişmesini önleyen eski üretim ilişkilerini ayakta tutmaya çalıştığında gericidir. Yine fethetmeye, yani aşiret, halk ve uluslar üzerinde egemenlik kurmaya yöneldiğinde de gericidir. Fethetme, üzerinde uygulanan toplulukların sömürgeleştirilmesinin başlangıç aşamasıdır. Böylece sömürgeciliğin temelinde her zaman gerici bir zor yatar ve hangi üretim biçiminden kaynaklanırsa kaynaklansın, üzerinde uygulandığı toplumun üretim güçlerini talan ve tahrip eder. Bunun tersine, sömürge boyunduruğuna karşı varlığını korumaya çalışan toplumların uyguladığı zor her zaman ilericidir ve gelişmek için başvurulması gereken en zorunlu araçtır.

Temelde çeşitli biçimlerdeki bir zor uygulaması olan devrim, toplumsal gelişmenin en hızlı, en köklü ve en tayin edici sürecidir. Ezilen sınıf ve halkların baskı ve sömürüye karşı yürüttükleri sosyal mücadelelerin birikimi uygun koşullarda devrimsel gelişmeye yol açar. Her devrimsel gelişme, başlangıçta içten ve dıştan gelen baskı ve sömürüye karşı olmayı ifade eder ve daha eşitlikçi ve özgürlükçü bir karakter taşır. Feodal düzeni yaratan İslamiyet ve Hıristiyanlık da, burjuva devrimlerini karakterize eden Fransız Devrimi de böyledir.

Feodalizme karşı köylülüğün ve ezilen halkların mücadelesini ardına alan burjuvazi, içte feodal bölünmüşlüğe ve dışta ise yabancı boyunduruğa karşı verdiği mücadeleyle ulusların ve ulusal devletlerin oluşmasını sağlamıştır. 19. yüzyılın ortalarında sanayi devriminin tamamlanmasıyla bir dünya pazarının oluşmasına yol açmıştır. Oluşan bu pazarda Batı Avrupa'nın bir avuç ulusu hakim rolü oynarken, dünya halklarının çok büyük bir bölümü sömürge durumuna düşürülmüştür. 19. yüzyılın son çeyreğinde dünya kapitalist-emperyalist sisteminin oluşmasıyla birlikte yeryüzünde bu sistemin dışında varlığını sürdüren tek bir ülke kalmamıştır.

Emperyalist ülkeler arasındaki eşitsiz gelişme ve sistemin içine girdiği bunalım, dünyanın güç oranında yeniden paylaşımını gündeme getirmiştir. Yeniden paylaşım için savaştan başka araç kalmayınca dünya büyük bir savaşın içine sürüklenmiştir. İnsanlığa büyük acılar yaşatan Birinci Dünya Paylaşım Savaşı içinde Rusya'da devrim patlak vermiştir.

Rusya'da gerçekleşen Ekim Devrimi, sadece Rusya'da yeni bir sosyal ve siyasal düzenin kurulmasına yol açmakla kalmamış, devrim dalgasını sömürge ve bağımlı ülkelere de yayarak, 20. yüzyıldaki devrimsel gelişmeler için sağlam bir temel teşkil etmiştir. Sosyal mücadeleler ve sosyalizm tarihinin en önemli duraklarından biri olan bu devrim, tarih boyunca insanlığın yaşadığı en özgürlükçü ve eşitlikçi bir devrim olarak, işçi ve emekçilerin iktidar olabileceğini ve sömürsüz bir dünyaya doğru ilerlenebileceğini göstermiştir. Her ne kadar Ekim Devrimi'nin Rusya'da yol açtığı düzen bugün yıkılmış olsa da, işçi ve emekçilerin sosyalizm mücadelesinde ve insanlığın devrimsel gelişmesinde bu devrimin etkisi sürekli olacaktır.

İki dünya savaşı arasında, Ekim Devrimi üzerinde Rusya ve çevresinde Sovyetler Birliği sistemi kurulmuş ve gelişmiştir. Avrupa'daki devrim girişimlerinin yenilmesine rağmen, bir ideolojik-politik güç olarak sosyalizmin dünya çapındaki yayılması ilk kez gerçekleşmiştir. Gelişen objektif şartlara bağlı olarak sömürge ülkelerde ulusal kurtuluş hareketleri boy vermeye ve bu hareketler Vietnam ve Çin gibi ülkelerde işçi sınıfı önderliğinde gelişmeye başlamıştır. Özellikle Birinci Dünya Savaşı'nda yenilen ülkeler başta olmak üzere emperyalist sistem içinde burjuvazinin yeni bir diktatörlük biçimi olarak faşizm gelişme göstermiştir. Bu gelişme Almanya, İtalya, Japonya gibi ülkelerde faşist diktatörlüklerin kurulmasına yol açmış ve yeni bir emperyalist paylaşım savaşını gündeme getirmiştir.

Sosyalizmin gelişmesinden duyulan korku ve emperyalistler arasındaki çelişkinin gelişmesi dünyayı yeni bir savaşa götürmüştür. 1939-45 yılları arasında yaşanan ve insanlığın tanıdığı en büyük savaş olan İkinci Dünya Savaşı, başını Almanya'nın çektiği faşist cephenin yenilgisi ve ağırlığın Sovyetler Birliği'nde olduğu demokrasi cephesinin zaferiyle sonuçlanmıştır. Bu sonuç dünya çapında güçlü bir demokrasi ve sosyalizm rüzgarının esmesine yol açmıştır.

İkinci Dünya Savaşı'nda kazandığı zafere dayanan ve savaşta aldığı yaraları hızla sarmaya çalışan Sovyetler Birliği, gelişen ulusal kurtuluş hareketlerinden de aldığı destekle emperyalist sistem karşısında bir dengeye ulaşmaya çalışmıştır. Doğu Avrupa ülkelerinde anti-faşist güçlere dayanan yeni yönetimleri biraraya getirerek, emperyalist bloka karşı kendi blokunu geliştirmiştir.

Dünyada esen güçlü sosyalizm ve demokrasi rüzgarından etkilenen ve Sovyetler Birliği'nden de destek gören sömürge ülke halkları hızla ulusal kurtuluşa yönelmiş ve dünyanın her tarafına yayılan ulusal kurtuluş mücadeleleri dönemi yaşanmıştır. Bu dönemde Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın her tarafında muzaffer ulusal kurtuluş hareketleri gelişmiştir. Bu hareketlerin bir kısmı (Çin, Vietnam, Kuzey Kore, Küba benzeri ülkelerde görüldüğü gibi) daha radikal olur ve emekçi önderlikli gelişirken, yurtsever içerik taşıyan diğerleri de emperyalizme karşı mücadelede belli bir rolün sahibi olmuştur. Hızlı ve yaygın olarak gelişen bu hareketlerin siyasal başarı kazanması ve devletlerin kurulması, kapitalist-emperyalizmin klasik sömürgecilik sistemini tasfiye etmiştir.

Savaştan sonra dünya jandarmalığını İngiltere'den devralan ABD, artık klasik sömürgeciliğin yaşatılamayacağını kavrayarak yeni sömürgeciliğe yönelmiş, dayattığı sahte siyasal çözümler ve özel savaş rejimleriyle ulusal kurtuluş hareketlerinin devrimci derinliğini önlemeye çalışmıştır. Emperyalist devletleri kendi önderliğindeki bir blok içinde birleştirerek ve her alanda bloklaşmayı derinleştiren bir özel savaş sistemini geliştirerek, bu temelde Sovyet blokuna ve her alanda ortaya çıkan devrimci gelişmeye karşı özel savaşı yoğunlaştırmıştır.

ABD ve Sovyet blokları arasında süren ve tüm dünyayı etkisi altına alan bu savaş, 1990'ların başında Sovyet blokunun dağılması ve Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla sonuçlanmıştır.

Merkezinde Sovyetler Birliği'nin bulunduğu dönem, sosyalizmin ilkel ve vahşi dönemi olarak ifade edilebilir. Sovyet devrimi, ideolojik planda dogmatizme, kaba materyalizme ve büyük Rus şovenizmine kaymasıyla; politik alanda çok aşırı merkezileşmeyi yaratması, demokratik sınıf mücadelesini dondurmaya ve devlet çıkarlarını her şeye egemen kılmasıyla, sosyal planda toplumun ve bireyin özgür ve demokratik yaşamını kısıtlamasıyla, ekonomik planda devletçiliği egemen kılıp dışa bakan tüketim toplumunu aşamamasıyla; askeri planda ordu ve silah gücünü her şeye kadir görmesiyle sosyalizmde bir tür sapmayı oluşturur. 1960'larda iyice belirginlik kazanan bu sapmayı altında Sovyet düzeni, içeride kendini yenileyemeyerek ve yeniden üretmeyerek, dışarıda ise tüm devrimci, ilerici gelişmeleri kendine bağlayıp çözümsüzlüğe iterek tam bir tıkanıklığı yaşar hale gelmiştir. Bu tıkanıklık, sosyalizme yaratıcı yaklaşımla mevcut sapmayı düzeltme ve doğru sosyalizm uygulamasına yönelme doğrultusunda aşılamayınca, yine içten ve dıştan gelen karşı mücadelenin de etkisiyle Sovyet düzeninin yıkılmasına yol açmıştır.

Sovyet düzeninin sosyalizm yolunda evrilemeyerek bu biçimde yıkılması tercih edilmemekle birlikte, dünyadaki tıkanıklığın böyle de olsa aşılması sosyalizmin ve devrimlerin gelişimi açısından yeni olanaklar ortaya çıkarmaktadır. Teorik ve pratik bakımdan sosyalizm Sovyetler Birliği devletinin tasallutundan kurtulmuş, özgür düşünsel ve eylemsel gelişme dönemine girmiştir. Bu dönem sosyalizmin daha yaratıcı ve bilimsel ele alınıp uygulandığı bir olgunluk dönemi olacaktır.

Sosyalizm, kökleri insanlık tarihindeki tüm ezilen ve sömürülenlerin, pleblerin ve serflerin mücadelesine kadar dayandırılabilir bir ideolojidir. Her çağın kendine göre bir sosyal mücadelesi, yani sosyalizmi vardır. Hemen her dinin, kendine göre sosyalize olmuş biçimleri bulunur.

-SÜRECEK-

HANGİ SAFTASINIZ?

KTÖS'ün paralı ilanıyla yaşanan ve hala devam eden gelişmeleri her kes biliyor, tekrar anlatmaya gerek yok herhalde.

Ama, pek üzerinde durulmayan; okunup geçilen, değerlendirilmeyen bazı yönler var bizce çok önemli olan.

“Milliyetçi” guruhun naraları gayet anlaşılırdır. Onlar “anavatan” varsa vardılar.

Onlar, TC'nin ülkemizde oluşturduğu sömürgeci sistemden beslenenlerdir.

Sömürgeci sistemin tartışılmasını, zarar görmesini isteyemezler...

Onlar, çok iyi farkındadırlar ki; bu sistem sadece Ankara Hükümeti değil, bir bütün olarak TC'nin tüm devlet kurumlarıyla yarattığı, beslediği ve ayakta tuttuğu bir sistemdir.

Sistemin ekonomik yanı sıra bürokratlar ilgilenirken, onun korunmasını bizzat silahlı güçler üslenmiştir. Polislin içişlerine bağlanmasına karşı çıkışı başka nasıl izah edebiliriz?

Kaldı ki; TC devletinde ordunun hakimiyetini görmemek de mümkün değildir.

Sözde milliyetçiler bu gerçeklerin farkında...

Ya gerçek milliyetçi geçinenler...

Onlar farkında değiller mi?

O zaman, edilen lafların anlamı ne?

“Biz, sadece Ankara Hükümetine karşıyız, devletine-ordusuna değil”

“Anlaşma olacaksa Türkiyesiz olmaz” yollu açıklamalar ne anlama geliyor?

Türkiye, devlet politikası olarak Denktaş'ın uzlaşmaz politikasından farklı bir şey mi söylüyor?

Hem kendinizde hem de halkta sahte hayaller ve beklentiler yaratmakla bir yere varamayacağınızı anlayın artık beyler.

Kavga ortada; kavga, bir bütün olarak TC burjuva devleti ve onların ülkemizdeki destekçileri ile Türkiye - Kıbrıs halkları arasındadır.

Her geçen gün saflar billurlaşıyor:

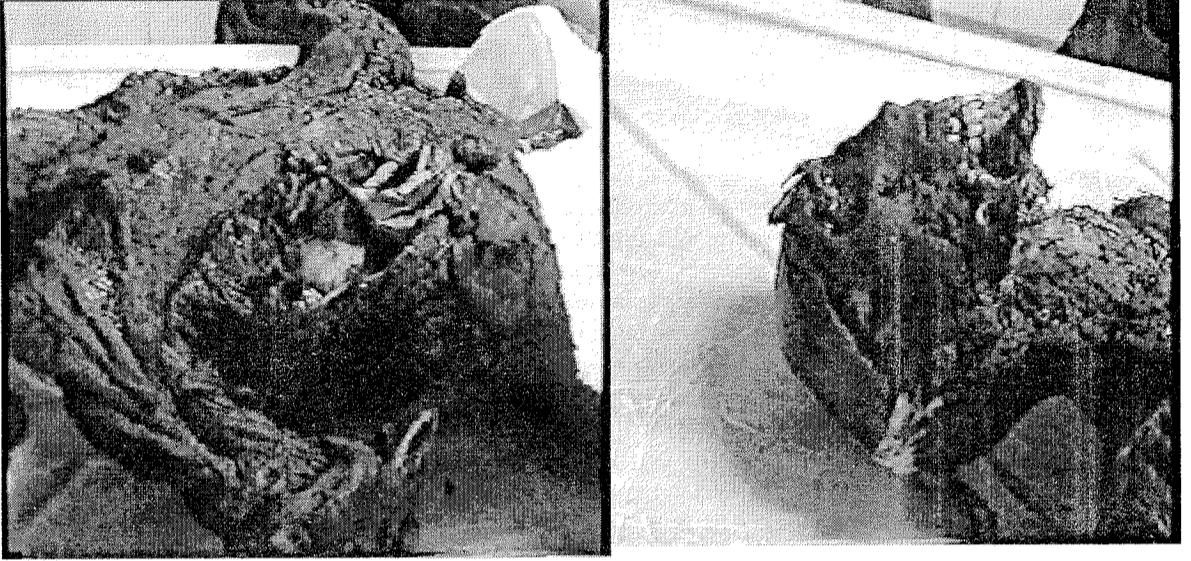
TC'li olsun, Kıbrıslı olsun BURJUVALARIN SAFLARI ve Türkiyeli olsun, Kıbrıslı olsun HALK SAFLARI...

Karar verin artık:

SİZ HANGİ SAFLARDASINIZ?

"HAYATA DÖNÜŞ OPERASYONU"

Türkiye'nin çeşitli cezaevlerinde Ekim 2000'de başlatılan açlık grevleri ve ölüm oruçlarını sonlandırmak için hiçbir girişimde bulunmayan T.C hükümeti, tutsakların hiçbir isteğini kabul etmediği gibi sivil toplum örgütlerinin de çabalarını hiçe sayarak 2000'in son günlerinde adını "Hayata dönüş operasyonu" koydukları saldırıyı başlatarak cezaevlerini kan gölüne çevirdi. Oysa, sivil toplum örgütleri ve yetkililer F-tipi cezaevleri gerçeğini çeşitli boyutlarıyla ele alacak, varılan mutabakat sonrasında da cezaevleri açılacaktı. Halk böyle bir beklenti içindeyken, cezaevlerine operasyonlar başladı. Operasyondan çok yok etme saldırısı diyebileceğimiz bu saldırı sonucunda cezaevlerinde açlık grevi ve ölüm oruçlarında bulunan 31 kişi öldü ve onlarca yaralı hala hastahanelerde. Saldırının hemen ardından F-tipi cezaevleri devreye sokularak tutsaklar zor şartlar altında ite kakıla bu cezaevlerine sevk edildiler. Sevk için tutsaklara korkunç saldırılar düzenlenirken T.C hükümeti suçlarına bir yenisini ekliyordu. Medyayı kullanarak yalan dolan ile kendisini haklı çıkarmaya çalışan T.C hükümeti ürettiği yalanlarla halkı kandıramayacağını anlayınca şiddete baş vurmakta hiç çekinmiyor. 2000'in son günleri Türkiye tarihinin kara tablosunda yerini alan Türkiye'nin insanlık tarihinde utançlarından biri olacaktır ve asla unutulmayacaktır.

BARBARLIK YIKIMA, DEMOKRASİ ZAFERE GÖTÜRÜR

Başka bir ulusu ezen bir ulusun kendisinin özgür olamayacağı Marks'ın iyi bilinen bir deyimidir.

Bu tespitin başka yönleri de vardır. Bir ulus başka bir ulusun barbarca yöntemlerle baskı altına alınmasına on yıllar boyu göz yumar, bu barbarlığa karşı sesini yükseltmez ve bu barbarlığı önlemezse, kabak onun da başına patlayacaktır. Ezilen ulusun üzerinde denenene ve geliştirilen barbarca yöntemler, bu yöntemleri uygulamak için oluşturulan kurumlar ezen ulusun kendisine karşı da kullanılacaktır. Çünkü her ulus çeşitli sınıflara bölünür. Diğer uluslara karşı barbarca yöntemler uygulayan sınıf burjuva sınıftır. Bu sınıf da kendi ulusundan işçi-emekçi kesime düşman bir sınıftır. Ezilen kesimlerin kaçınılmaz direnişleri karşısında ezilen ulus üzerinde uygulayarak geliştirdiği yöntemleri kendi ulusunun emekçi kesimlerine uygulamakta zerre kadar çekinmeyecektir.

Bu iş İngiltere'de böyledir. İngilizlerin en büyük polis gücü olan Londra polis gücünün başına getirilen Polis şefleri İrlanda'da yetmişlerdir. Ve bu polis şefleri tüm ülkedeki polis operasyonlarının ko-ordinesini ve polisin kitlelerin eylemlerine karşı teçhizatlandırılması işini yönetmişlerdir. Madenciler grevinin bastırılmasında, büyük şehirlerin yoksul kesimlerinde ortaya çıkan isyanların bastırılmasında sürekli olarak İrlanda tecrübesi kullanılmış ve İrlanda eğitilmiş polisler işbaşı yapmıştır. İrlanda İngiliz asker ve polisi için çok iyi bir eğitim alanıdır vesselem.

Türkiye'de de durum böyledir. Kürt asıllı Türkiye vatandaşlarının Kürdistan adını verdikleri Doğu Türkiye'de Türk ordusu, polisi, sivil vurucu güçleri örgütlenmiş ve denilen doğrusu 3 bin Kürt köyünü yakmış, binlerce insanı sorgusuz sualsiz öldürmüş, insanları evlerde, minübüslerde yakmış ve tüm böylesi barbarca faaliyetleri yürütecek kurumları ve en önemlisi böylesi kurumlarda yer almış ve barbarlaşmış kişileri oluşturmuştur. Şimdi bunların dönüp de Türk ulusu üzerinde de kullanılması gayet normal bir gelişmedir. Zaten oldum olası kullanılmaktadır. Ulusun tüm zinde, dürüst insancıl güçleri en küçük bir postestoda bile ancak ve ancak hayvanlaştırılmış kişilerin uygulayabileceği yöntemlerle saldırıya uğramakta, ve dahası pek çoğu sorgusuz sualsiz katledilmektedir.

Ama son Hapise saldırları işte Kürdistan tecrübe ve pratiğinin Türkiye'nin göbeğine nasıl taşınabileceğinin açık bir ispatı olmuştur.

Türkiye hapisanelerinde uygulanmış olan vahşet herkesin bilgisi dahilindedir. Türkiye hükümeti ve bu vahşetin örgütleyicisi diğer güçlerin bu vahşeti ciddi ciddi gizlemek diye bir derdi de olmamıştır. Gittiler, katlettiler ve

çıktılar. Şimdi de yavaş yavaş bir katliam sürdürüyorlar.

Bundan Türkiye için çıkarılacak bir ders, Türkiye'nin Türk ve Kürt büyük burjuva ve toprak sahiplerinin Türkiye'de hakimiyetlerini sürdürmek için nasıl bir düzene ihtiyaçları olduğu konusunda kesin bir sonuca vardıkları ve demokrasiyi değil barbarlığı, hak ve hukuğu değil hukuksuzluğu zorunlu bir yöntem olarak gördükleri ve kesin olarak bu yöntemi uygulamaya giriştikleri, bu yöntemi uygulama becerisine sahip kişi ve kuruluşları kaybetmek istemedikleri, onları koruma altına aldıkları anlamına gelir. Onlarsız bu ülkeyi yönetememektedirler. Bu da burjuvazinin hakimiyeti sürerken onların ülkeyi demokratik metodlarla yönetmesini sağlama projelerinin tam bir yıkımı anlamına gelir. Türkiye'de demokrasi sorununun burjuvazinin iktidarının yıkımı sorunu olarak ele alınmasının kaçınılmazlığı anlamına gelir. Bu, şu veya bu siyasi örgütlenmenin kendi seçeneği değildir. Burjuvazi ve yakın ilişki içinde olduğu yabancı büyük burjuva güçler Türkiye'yi demokrasiden uzak tutmakta kararlıdır. Başka alternatifine izin verememektedirler. Çünkü bu güçlerin ardındaki esas güç olarak ABD'li burjuva güçlerin Türkiye için planları vardır ve onlar bu planlara uymak zorundadırlar. Bu plan şimdilik ülkeyi barbarca yöntemlerle yürüterek askeri bir güce çevirmek ve bölgede ABD'nin barbarlık faaliyetlerini üstlenmek olarak özetlenebilir. Bu plan bizim aç gözlü askeri bürokratlarımızın ve onların yordakçısı sivil yeni yetme gangster türlerinin gözünü kamaştırmaktadır. Bunlara birkaç milyon dolar gösterdin mi her haltı yemeye hazır dırlar. Böylesi metodlarla pek çok bürokrat, gangster ve yeni yetme burjuvalar oluşturuldu Türkiye'de. Tamamen ABD planlarına bağımlı olan, içinde milliyetçi geçinen kesimden tutunuz dinci geçinen kesime ve de giderek Atatürkçü-laik geçinen kesime kadar tüm kesimlerden insanlar barındıran bu vatan hainleri ABD nin çıkarlarına uygun iş yapa yapa ülkeyi tam bir yıkıma doğru itmektedirler. Önerine konan birkaç milyon dolar bile günü geldiğinde yitirecek, canlarını kurtarmak için kaçtıklarında, Avrupa'da, ABD'de depoladıkları paraları bile ABD'li Avrupalı burjuvalara kaptırmak zorunda kalacaklardır. Bu Allahın aptalları Markosları, Suhartoları, İran Şahlarını ve onların çevresindeki kesimlerin bugünlerde ne durumda olduklarını unutmuşlardır. Kaçıp gittiklerinde dediğimizde de devrimciler şöyle böyle edecek sizi dediğimizi sanabilecek kadarda aptaldır bunlar. Sizi şöyle böyle edecek olan bizzat şimdi hizmetinde olduğunuz yabancı güçlerdir. Yugoslavya'ya bakınız. Daha önce dediğimiz ülkelere bakınız. Tüm doğu Avrupa'ya bakınız. Filipinler'e,

Endenozya'ya, Şili'ye bakınız. Nedir ki siz Doğu Avrupa ve SB'inin çökertilmesinde de aktif rol aldınız diye size ömür boyu minnettar mı kalacaklardı? Yakında sizi öyle yerlere sürecekler ki, ülkeyle birlikte kendi sonunuz da gelecek.

Ama şu konuda herkesin bilgi sahibi olması da gereklidir. İnsanlığı ve geleceği temsil eden güçler tüm badirelere rağmen, tüm yenilgilere rağmen, tüm katliamlara rağmen yeniden dirilirler. Bu önlenemez bir gelişmedir. Kendini ve ülkesini düşünen her bir kişi tüm varlığıyla böylesi güçlerle birleşmeye, onlara destek olmaya yönelmelidir. Şerefli ve gurur verici olan budur. Uzun dönemde milyonlarca doları hem tek tek bireyler için hem de toplumun tüm kesimleri için garanti altına alan budur.

Hapiseanelerdeki vahşete son veriniz. Türkiye'nin en değerli varlıklarını yok etmeye son veriniz. Ülkenizi yok etmeye son veriniz. Sizin de geleceğiniz ABD'de değil Türkiye'dedir. Türkiye'de dürüst, insancıl ne varsa korumayı, kollamayı ve geliştirmeyi beceremezseniz hem ülkeyi hem kendinizi mahvedersiniz. Amerikalılarla İngilizler adam kullanmasını sizden bin kat daha iyi bilirler.

**Kahrolsun vahşet,
Yaşasın Demokrasi.
Yaşasın insanlık.
Kahrolsun Türkiye'yi
mahveden barbarlar.
Kahrolsun ABD-
İngiltere barbarlık ittifakı.
Yaşasın Türkiye
Yasasın Kıbrıs.
TÜRKİYE'DEKİ
DEVRİMCİ
TUTSAKLARA
ÖZGÜRLÜK!**

AKEL'İN 19. KURULTAYI

A.K.E.L. (Rumcada "Emekçi Halkın İlerici Partisi" anlamına gelen kelimelerin ilk harfleri), 19. Kurultayını 7-10 Aralık 2000 tarihlerinde Lefkoşa'da gerçekleştirdi. 100 kişilik Merkez Komite üyeleri ile Dimitris Hristofyas'ın yeniden 5 yıllık bir dönem için parti genel sekreterliğine seçilmesiyle tamamlanan AKEL kurultayına, 1281 parti üyesi ve 43 ülkeden 69 davetli katıldı.

GENEL SEKRETERİN AÇILIŞ KONUŞMASI

Kurultayın açılış konuşmasını yapan AKEL Genel Sekreteri Hristofyas, partisinin, Mayıs 2001'de yapılacak olan parlamento seçimlerinden en büyük parti olarak çıkacağına olan inancını dile getirdi. Yapılan kamuoyu yoklamalarına göre, partisinin prestijinin gittikçe arttığını söyleyen Genel Sekreter, Kıbrıs sorununun gerçek rayından saptırıldığını, Rum tarafının ilkelere dayalı net bir tutum izlemesi gerektiğini vurguladı.

Kıbrıs sorununa iki bölge, iki toplumlu, federal bir çözüm öngören BM kararları ve doruk anlaşmaları zemininde bir çözüm bulunması gerekliliğini savunan Hristofyas, bulunacak çözümün, tek egemenliği, tek uluslararası kişiliği ve tek vatandaşlığı olacak bir devleti, yani Kıbrıs Cumhuriyeti'ni öngörmesini istedi. Hristofyas, bunun anlamının, bütün vatandaşların insan hakları ve temel özgürlüklerinin, göçmenlerin ev ve mallarına dönme hakkını güvence altına alacak bir çözüm olduğunu savundu.

AKEL Genel Sekreteri, ayrıca bulunacak çözümün Türk işgal kuvvetleri ile sömürgecilerin ayrılmasını, Güvenlik Konseyi direktifleri altında faaliyet gösterecek uluslararası bir gücün adaya gönderilmesini, adanın askerden arındırılmasını ve tek yanlı müdahaleleri ortadan kaldıracak genişletilmiş uluslararası garantiler öngörmesini gerektiğini söyledi.

AB üyeliği konusuna da değinen Hristofyas, AB'nin, takdim edilmesine çalışıldığı gibi kutsal bir aile olmadığını, AB içinde birçok sorunlar bulunduğunu, AB üyeliğini desteklemeleri yönündeki politika değişikliğini, "üyeliğin Kıbrıs'ın yeniden birleşmesine hizmet edeceği için" yaptıklarını kaydetti.

Hristofyas, 100 dakika süren konuşmasında küreselleşme ve "yeni dünya düzeni"ni de eleştirerek, bunların kapitalizmin yeni ifade şekilleri olduğunu söyledi ve Sovyet blokunun çökmesi ardından ABD'nin tek süper güç olarak kaldığını ve Birleşmiş Milletler örgütünün güçsüzleştiğini belirtti.

AKEL Genel Sekreteri şöyle konuştu:

"Sol'un, sosyalizm için, küreselleşmeye insancıl bir içerik kazandıracak insancıl ve demokratik bir sosyalizm için mücadeleyi sürdürme görevi vardır. İlericilerin, kendi kendilerine olan güvenlerini yeniden kazanacaklarına inanmaktayım. Solcu hareketler, kayıplarını telafi etmeye ve güçlerini toparlamaya çalışmalıdır.

Türkiye, Batı'nın Ortadoğu'daki jandarması olarak görülmektedir ve bu Ankara ile Rauf Denktaş'ın Kıbrıs konusundaki küstahlığından bellidir.

Kıbrıs halkı ABD'nin, Kıbrıs'ta insan haklarını desteklediğini ve adanın iki bölge, iki toplumlu bir federasyon çerçevesinde barışçı bir şekilde yeniden bütünleştirilmesi için çalıştığını görmek istemektedir. ABD, İngiltere ve diğer NATO'lu müttefiklerinin, Türkiye'ye karşı tavır almalarını beklemiyoruz. Ama onların, Kıbrıs sorunu çözümlenmedikçe Doğu Akdeniz'e barış ve istikrarın gelececeğini anlamalarını bekliyoruz."

KIBRISLI TÜRK KONUKLARIN KONUŞMALARINI

Çin'den Küba'ya, Rusya'dan Hindistan'a kadar 43 ülkeden gelen yabancı konuklara da seslenen Hristofyas, AKEL'in 19 Kurultayının, ayrıca ilerici ve sol partilerin önemli bir uluslararası toplantısını oluşturduğunu vurguladı. Kurultaya katılan yabancı ülkelerden komünist ve sosyalist parti temsilcileri yanında, Temsilciler Meclisi Başkanı ve Cumhurbaşkanı Vekili Spiros Kiprianu, Kıbrıs Ortodoks Kilisesi Başkanı Başpiskopos Hrisostomos, diğer Kıbrıs Rum partilerinin temsilcileri, Kıbrıs Türk kesiminden CTP Genel Başkanı Mehmet Ali Talat ile YBH Genel Sekreteri İzzet İzcan da vardı.

Kurultay üyelerine hitaben yaptığı konuşmada, "Anavatanımız Kıbrıs zor günler geçiriyor" diyerek, barış ve dostluk günlerinin beklentisi içinde olduklarını söyleyen

Talat, AB ilişkilerine değinirken, Kıbrıs sorununun Türkiye'nin AB üyeliği gidişatıyla bağlantılı kılınmasının, Kıbrıs sorununa çözüm arayışlarını baltaladığını, Türk-AB ilişkilerinin, Türk-Yunan ilişkilerinin düzeltilmesiyle bağlantılı olması konusunun ise Kıbrıs sorununun çözümüne büyük ölçüde yardımcı olacağını savundu. Adanın, iki toplumlu siyasi eşitliğine dayanacak, iki toplumlu, iki bölge bir federasyonla birleştirilmesinin her iki toplumu çıkarlarına hizmet ettiğini savunan CTP Genel Başkanı Talat, Kıbrıs sorununun çözümsüzlüğünden daha fazla sıkıntı çeken Kıbrıs Türkleri, böyle bir düzenlemeyi kararlılıkla destekliyorlar" diye ekledi.

YBH Genel Sekreteri İzzet İzcan ise konuşmasında, ülkenin diğer yarısından, Kıbrıslı Türklerden, Girne, Güzeyurt, Maraş ve Karpaz'dan selam getirdiğini, mevcut durumdan Rumlar kadar Türklerin de sıkıntı çektiğini belirtti. Kıbrıs'ın emperyalizmin böl ve yönet politikalarına kurban edildiğini vurgulayan İzcan, geçmişte her iki toplumun da hatalar yaptığını, kendine milliyetçi diyen unsurların Enosis ve Taksim ülküleri peşinde koşarak emperyalizme hizmet ettiklerini dile getirdi. Bu politikaların Kıbrıs halkına acı ve gözyaşından başka hiçbir şey kazandırmadığını dile getiren İzzet İzcan, "Oysa Kıbrıs Kıbrıslıdır. Bu memleket, güneyi ve kuzeyi ile hepimizindir. Her karış toprağında hakkımız vardır ve hepimize yetecek kadar büyük, ancak bölünemeyecek kadar küçüktür" diyerek, tüm kesimleri sağduyulu davranıp barışa katkı yapmaya çağırdı.

KURULTAY KARARLARI

Kurultayın son gününde onaylanan 35 sayfalık siyasal kararlarda, partinin tüm konulardaki siyasetinin eksenleri yer aldı. Kıbrıs sorunu için kurultay kararında şunlar vurgulandı:

"Son 5 yıl Kıbrıs sorununun çözümü yönünde ilerleme olmayan kısır bir dönemdir. BM kararları ile Doruk Anlaşmaları'nın belirlediği temelden sapma ve gerileme oldu. Kıbrıs sorunu, 1974'den bu yana en kötü durumda bulunuyor. Kayma durdurulmaz ve sapma tamamlırsa, Kıbrıs ile Kıbrıs halkı, yani Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türkler yeni acı maceralara sürüklenecek. Herşeye rağmen görüşmeler prosedürü çözüm bulunması için tek elverişli yoldur. Türk uzlaşmazlığına rağmen, BM kararları, Doruk Anlaşmaları, insan hakları ve temel özgürlüklerle ilgili AB normları temelinde çözüm bulunması imkanları tükenmedi."

Kıbrıs-AB ilişkileri için ise şunlara yer verildi:

"AB'nin Kıbrıs sorunundaki rolüyle ilgili beş yıllık dönemde, hükümetin ve diğerlerinin beklentileri gerçekleşmedi ve AKEL'in değerlendirmeleri doğrulandı. Helsinki'nin olumlu unsurlarının sonuç vermesi için (eğer verilerse), sıkı çalışma ve sürekli mücadele gerekecek."

SEÇİMLERLE İLGİLİ STRATEJİLER

Kurultay'da kabul edilen kararda, ayrıca Güney Kıbrıs'ta Mayıs 2001'de yapılacak parlamento seçimleri ile Şubat 2003'de yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde AKEL'in nasıl bir tavır izleyeceği onaylandı. Buna göre, parlamentoda daha fazla temsil edilmek ve daha fazla sandalye kazanmak için "Yeni Güçler" diye nitelendirilen ve AKEL'e üye olmayan demokrat kişilerin, AKEL seçim listesinden aday olmaları sağlanacaktır. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de, AKEL'in "demokratik ilerici güçler"le yapacağı işbirliği sonucu belirlenecek olan adayın seçilmesi ve bu amaçla yeni seçilen Merkez Komitesinin bunu gerçekleştirmek için elinden geleni yapması istenmektedir. Kararda, başkanlık seçimlerinde diğer partilerle yapılacak görüşmelerde Hristofyas'ın isminin ortaya konulması ve bunda uzlaşma olmaması durumunda, AKEL'in kendi adayı ile seçimlere katılması görüşünün kabul görmemesinden dolayı rahatça hareket edebileceği belirtildi.

AKEL, geçmişte hiçbir zaman Kıbrıs Cumhurbaşkanlığı için kendi adayını göstermemiş ve daima işbirliği yaptığı partilerin adayını desteklemiştir. Partinin 19. Kurultayında alınan karar göre ise, AKEL'in desteklediği aday, 2003'de yapılacak Başkanlık seçimini kazanırsa, parti, yeni başkanın kuracağı hükümete katılmayı ilk defa talep edecek.

İDEOLOJİK GÖRÜŞLER

Gözlemciler göre, Dimitris Hristofyas, AKEL Genel Sekreterliğine yeniden seçildikten sonra yaptığı konuşmada

Yusuf Aydın

"bizler demokratiz, çünkü komünistiz" diye konuştu ve burada anılan komünizm sözcüğü, kurultay sırasında yapılan konuşmalarda ilk ve son defa kullanıldı, 35 sayfalık kurultay kararları arasında da hiç kullanılmadı. Bunun yerine karar tasarısında şu söylem yer aldı:

"Solcu ilerici hareketin dünya sahnesine ısrarlı ve etkin bir dönüş yapması, halk arasında etkisini artırması için zaman olgunlaşmıştır. Solcu partilerin girişimiyle örgütlenen uluslararası toplantılar, sol partilerin eski durumlarını kazanmasına önemli katkıda bulunmaktadır. Bu partiler arasındaki işbirliği ve eşgüdümün bir üst dereceye yükseltilmesi çabaları, bölgesel ve küresel düzeyde yoğunlaştırılmalıdır. AKEL bu doğrultuda girişimlerde bulunmayı sürdürecektir."

Kurultay, Avrupa Birliği çerçevesinde bir "Avrupalı Solcu Parti"nin oluşturulması için çaba sarfetme ve solcu-ilerici partilerin, küreselleşmeye ve çok uluslu şirketlere karşı uluslararası hareketlenmede daha aktif bir şekilde katılmalarını sağlama hedefini de önüne koymaktadır.

Kurultay, AKEL'in ciddi iç sorunlarla yüzyüze olduğunu kabul etmekte ve şöyle demektedir:

"Parti yetkilileri arasında ideoloji ve ruh birliğinden memnun olunmasına karşın, bu birliğin daha da güçlendirilmesi için, üyelerin disiplinli, parti tüzüğüne saygılı ve üyeler arasındaki ilişkilerde yoldaşça ve içten davranılması, ne kadar asil olursa olsun kişisel emellerin, parti çıkarları ve davasından üstün tutulmaması gerekmektedir. Genelde bireyci olan çevresel koşullar, parti örgütlenmesini etkilemekte olup gevşeklik, yorgunluk, kayırmacılık ve gönüllülüğe azalmaya yol açmaktadır. AKEL'in yapısı, bu tür durumlarla uzlaşmaya olanak tanımamaktadır ve Merkez Komite bu konuyu derinliğine araştırarak, iyileştirme önlemleri almalıdır."

AKEL'İN ÜYE YAPISI

AKEL'in Merkez Komitesine seçilenlerin %85'i, AKEL Merkez Komitesi yetkilileri ve ödenecli personelidir. 100 üyeden oluşan Merkez Komitesindeki kadın üye sayısı 12 olup, ilk defa seçilenlerin sayısı sadece 24 kişidir. Merkez Komite üyelerinin yaş ortalaması 48 olup, en genç üye 30, en yaşlı üye de 65 yaşındadır. Merkez Komitede 5 üye üniversite mezunu olup, 12'si yüksek eğitimli, 31'i orta eğitimli, 2'si de ilkököl eğitimlidir. Yeni Merkez Komitesi, ayrıca 8 kişilik bir Merkez Denetim Komitesi seçmiştir ve bunlar arasında ilk defa bir kadın üye yer almıştır.

4 gün süren kurultaya katılan 1281 delegeden yalnızca 190'ı kadın olup, gençlerin yokluğu hissedilir derecede idi. Delegelerden 76'sı 30 yaşına kadar, 251'i 37-40 yaşları arasında, 409'u 41-50 yaş arasında, 279'u 51-60 yaşları arasında, 266'sı da 60 yaş üstünde idi. Bunların 367'si ilkököl, 486'sı orta eğitim, 108'i yüksek okul ve 320'si de üniversite öğrenimi görmüştü.

AKEL 19. Kongre kararlarını yorum yapmadan yayınlıyoruz. İlgili duyan okuyucularımızın görüş ve düşüncelerini bekliyoruz. sayfa 16'da

AKEL MERKEZ KOMİTESİ 19. KONGRE TEZLERİNDEN SEÇMELER:

AKEL'İN 19. KURULTAYINA GÖRE İÇİNDE BULUNULANDURUM

"AKEL'in 18. Kurultayından bugüne dek geçen son beş yıl içerisinde ne yazık ki, Kıbrıs sorununun çözüm çabalarında herhangi bir ilerleme olmadı. Tersine bir geriye gidiş ve Birleşmiş Milletler ve Doruk Anlaşmaları tarafından belirlenen çözüm temelinden uzaklaşılması yönünde açık bir çaba var. Uzun yıllardan beridir var olan sorunun askıda kalması ve işgal koşullarının kalıcılaşması, sorunun çözümünden uzaklaşılması ve Kıbrıs'ın her geçen gün taksime daha da yaklaşması sonucunu getirdi.

İşgalin sonuçları kalıcılaşıyor. Bir yandan sömürgeleştirme ve diğer yandan da Kıbrıslı Türklerin adadan yığınsal göçü, hem işgal bölgesinin demografik yapısını, hem de Kıbrıs'ı dramatik bir şekilde değiştiriyor. Kıbrıs'ın işgal altındaki bölümünün Türkiye ile bütünleşmesi, hızlı bir şekilde ileri götürülüyor. Ankara ile Denktaş herhangi bir ilerlemenin koşulu olarak, ayrı devlet varlığının tanınmasını ve bir ilk adım olarak "gerçeklerin" kabulünü gündeme getiriyor. 1998 yazından beridir de resmi olarak konfederal çözüm önerisini yapıyorlar.

ABD, İngiltere ve diğer güçlü batılı ülkeler, taksimci felsefesini ve Kıbrıs politikasını değiştirmesi için Türk tarafına baskı yapma arzusunda değildir. Batının lider konumundaki ülkeleri, Ankara ve Denktaş'ın politikasına sabır gösteriyor. Farklı yöntemlerle bir biçimde işgal rejimini kabul ediyorlar. Türk tarafının Birleşmiş Milletler kararları ile çelişen taleplerini cesaretlendiriyorlar, uzlaşmazlığını güçlendiriyorlar ve uluslararası topluluk tarafından kabul edilen ve Birleşmiş Milletlerin kararları ile belirlenen çözüm çerçevesinin geri plana itilmesine katkı yapıyorlar. Aralık 1999 ve Haziran 2000'de Barış Gücü'nün görev süresinin uzatılmasını öngören kararların alınmasında, perde gerisinde ortaya konan faaliyetler, Türk taleplerinin karşılanması için bugüne dek ortaya konan en büyük sapmadır.

Kıbrıs sorununun bugün içinde bulunduğu aşamaya gelinmesi, G-8'lerin 1999 Haziranında yaptığı açıklama ve toplumlararası görüşmeler masasına tüm konuların konulabileceği ve Birleşmiş Milletler kararlarının çözümün temeli olma yerine, çözümde dikkate alınabileceğini belirtmesi ile başladı. Birleşmiş Milletler tarafından da kabul edilip ileri sürülen bu tespitler, Ankara ile Denktaş'a, çerçeve dışına çıktıkları gündeme getirilmeden, tanınma ve konfederasyon olgularını da gündeme getirme olanağı verdi. Bu koşullar altında dolaylı görüşmeler, AKEL'in öngördüğü gibi başarı şansına sahip olamaz. Bugüne dek gerçekleştirilen görüşmeler, bu değerlendirmeyi doğruladı. Dolaylı görüşmeler süreci miyadını doldurmuştur. Görüşmelerin ve hedeflenen çözümün temelini Birleşmiş Milletler kararları olduğu olgusu resmi bir şekilde teyit edilmesi ve özlü ve doğrudan görüşmeler bir gerekliliktir."

Çözüm İlkelerinin Yeniden Teyit Edilmesi

"19. Kongre Kıbrıs sorununun Birleşmiş Milletler gözetiminde ve çerçevesinde toplumlararası özlü görüşmeler ve bu sorunun uluslararasılaştırılması ile barışçıl bir şekilde çözülmesi ve Kıbrıs hükümetinin uluslararası alanda ortaya çıkan her olanağı değerlendiren girişimler üstlenmesi gerektiği yönündeki AKEL'in tezini yeniden teyit eder.

Kıbrıs sorununa BM kararları, Doruk Antlaşmaları, BM anayasası ilkeleri ve uluslararası hukuk temelinde bir çözüm bulunması bir zorunluluktur. Bu çözüm işgal askerleri ile yerleşiklerin adadan ayrılmasını sağlamalı, ülkemizin birliğini ve toprak bütünlüğünü elde etmeli, ve Kıbrıs Cumhuriyetini askersizleştirmelidir. Olası garantiler Güvenlik Konseyi üyelerinin katılımı ile genişletilmeli ve hiçbir koşulda tek taraflı müdahale hakkı olmamalı veya bu yönde yoruma açık bir yan olmamalıdır. Kıbrıs'a çözüm çerçevesinde gönderilme olasılığı bulunan barış gücü BM gücü olmalı ve Güvenlik Konseyi denetiminde Birleşmiş Milletler yönetiminde olmalıdır.

AKEL iki bölge, iki toplumlu federal çözüme olan bağlılığını tekrardan teyit ederken her tür taksimci çözüme de açık bir şekilde karşı olduğunu belirtir.

Çözümün insan haklarına ve göçmenlerin evlerine ve mallarına dönüş hakkı dahil tüm Kıbrıslıların özgürlüklerine saygı gösterip sağlaması gerektiğini vurgular.

Net bir insani konu olan kayıplar konusu, son kaybın kaderinin net ve inandırıcı bir şekilde ortaya konması ile siyasi sorundan bağımsız olarak çözülmelidir.

AKEL Kıbrıs sorununun Ulusal Konsey çerçevesinde

kollektif kararlarla ele alınması ve doğru politikanın cambazlıklardan, çelişkilerden amatörlükten ve maceracılıktan uzak yaşama geçirilmesi gerektiğini açık bir şekilde vurgular. Ulusal Konsey'in doğru işleyişi öncelikli olarak siyasi iradeye ve büyük oranda Cumhurbaşkanının bu kuruma saygısına bağlıdır."

5. KIBRIS SORUNU VE AVRUPA BİRLİĞİ

"AKEL 18. Kongresinde Kıbrıs'ın Avrupa Birliği'ne tam üyeliği ile ilgili olarak şöyle dedi: "Avrupa Birliği'nin Kıbrıs sorununun doğru çözümüne yardımcı olması, bütün Kıbrıs'ın Avrupa Birliği'ne girmesi ve halkımızın önemli sosyal ve ekonomik kazanımlarının korunması koşulu ile AKEL Kıbrıs'ın Avrupa Birliği'ne girişinden yana tavır almaya hazırdır".

Geçen yıllar içerisinde iki önemli olay yaşandı. Bunlardan biri 1995 yılındaki Lüksembourg kararıydı ve bu karara göre Kıbrıs, Avrupa Birliği ile tam üyelik görüşmelerine başlarken, Yunanistan da, Türkiye'nin Gümrük Birliği'ne yönelik vetosunu kaldırdı. İkinci önemli gelişme ise, 1999 Aralık ayında alınan Helsinki Kararı idi ve bu kararla Türkiye, Avrupa Birliği'ne aday ülke konumuna yükseltildi. Yine bu karara göre, buna karşılık olarak da Kıbrıs sorununun çözümünün tam üyelik için koşul olmadığı belirtildi. Bununla birlikte ilgili karar alınırken, tüm faktörlerin dikkate alınacağı not edildi.

Bu kararların ortak özelliği, Türkiye'nin Gümrük Birliği ve aday üyelik sıfatlarını kazanırken, Kıbrıs sorunda herhangi bir karşılık vermemesiydi. Bu gelişme kaçınılmaz bir gelişme değildi. 18. Kongre kararında ifade edildiği gibi, "Kıbrıs'ın Avrupa Birliği sürecinde en güvenilir yol, Kıbrıs Rum tarafının BM Genel Sekreteri'nin girişimleri karşısında takınacağı ilkeli ve yaratıcı tavırla ve doğru davranışlarla güçlendirilir. Bu davranışlar ve tavır Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin girişiminin başarısız kalması durumunda, en azından Türk uzlaşmazlığının tespit edilmesine olanak verecektir. Bu tavırlar aynı zamanda Kıbrıs Rum tarafını tam üyelik sürecinin esiri konumuna düşürmekten de engelleyecektir."

Kleridis hükümetinin değişken politikası, diğer sonuçlarının yanı sıra uluslararası topluluğun bir kesimine, Kıbrıs sorunundaki çıkmaz karşısında sorumluluğu, haksız bir şekilde Kıbrıs Rum tarafına yüklemeye olanağı da verdi. Denktaş ile Türkiye'nin Kıbrıs sorunda ilerleme sağlanmasını engelledikleri bir anda, bizim Kıbrıs'ın tam üyeliğinin siyasi sorununa bağlanmasının üretken olamayan ve haksız bir yaklaşım olduğu yönündeki tezimizi zayıflattı. Bu koşullar altında, Kıbrıs'ın tam üyelik görüşmelerinin başlaması olası değildi ve bu adımın atılması için Yunanistan'ın, Türkiye'nin Avrupa Birliği ile Gümrük Birliği'ne yönelik vetosunun kaldırılması gündeme geldi.

Türkiye'ye adaylık sıfatının verilmesi konusunda ise AKEL, bunun Kıbrıs'ın, Kıbrıs sorunundan bağımsız olarak Birliğe tam üye olabileceği yönünde, farklı yorumlara neden olan bir söz yerine Kıbrıs sorunun çözümüne bağlanması gerektiğine inanmaya devam ediyor. Avrupa Birliği Konseyi, 1990 yılında aldığı bir karar ile, Türkiye'nin Avrupa sürecini açık bir şekilde Kıbrıs sorunundaki ilerlemeye bağlamıştı. Türkiye'nin aday ülke olması ile birlikte Kıbrıs sorunda daha uzlaşır bir konuma geleceği yönündeki gerekçeler gelişmeler tarafından doğrulanmadı. Türkiye'ye Gümrük Birliği verildiği zaman da aynı gerekçeler ileri sürülmüştü. O gelişme sonrası Türkiye, federal çözüm yaklaşımını resmi olarak terk etmiş ve bugüne dek ısrar ettiği konfederasyonu gündeme getirmişti.

Avrupa Birliği'ne tam üyeliğin Ankara açısından stratejik bir hedef olması ve bu nedenden dolayı Türkiye'nin yakın hedefini teşkil etmesi nedeniyle, hükümetin Türkiye'ye adaylık konumunun verilmesi için Kıbrıs sorunda ilerleme sağlanması koşulunda ısrarlı olması gerçekçi olacaktı. Kıbrıs sorunda ilerleme sağlanması da bizim Avrupa yönelimimizde var olan engelleri önemli bir şekilde sınırlandıracaktı. Bu gelişme ile önemli bir fırsat yitirilmiş oldu ve şimdi önemli olan bugün ne yapacağımızdır.

Tam üyelik sürecinin Kıbrıs sorunun çözüm sürecine yardımcı olma umudu hâlâ daha vardır. Fakat bu ancak iki koşulda mümkün olur. BİR: Avrupa Birliği'nin Helsinki Kararının yanlış yorumuna olanak tanınamaması ve Kıbrıs'ı, Kıbrıs sorununun çözümünden bağımsız olarak tam üye kabul etmesi. İKİ: Tam üyeliğin sadece özgür bölgeyi değil, fakat topraklarının bir kısmının o dönemde Türk işgali altında

olup olmamasından bağımsız olarak, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin tüm alanını kapsamaması. Sadece böylesi bir durumda Türkiye, tam üyelik öncesi federal bir çözüm için işbirliği -ki bu arzulanan bir gelişmedir-, ya da tam üyeliğin gerçekleştiği anda işgal bölgesinin Avrupa Birliği toprağı olacak olması nedeniyle yasadışı devletin tanınma olasılığının gündemden çıkması ikilemi ile karşı karşıya kalacaktır.

Bu hedeflerin başarılabilmesi ve tam üyeliğin Kıbrıs sorununun çözümünde katalizör rolü oynaması için, önceliklerin yeniden değerlendirilmesi ve hükümetin uğraşlarını, Güvenlik Konseyi kararları ve doruk antlaşmaları temelinde bir çözüme odaklanması bir zorunluluktur.

AKEL, ne sadece özgür bölgenin Avrupa Birliği'ne tam üyeliğine onay verir, ne de kötü bir çözüme. Sadece özgür bölgenin tam üyeliğinin, Kıbrıs'ın taksimının kabulü anlamına geldiği konusunda ısrarlıyız. Aynı şekilde kötü bir çözümün, tam üyelik ile düzeltilemeyeceğine inanıyoruz. 18. Kongre kararlarında vurgulandığı gibi, AKEL için öncelikli ve egemen olan konu, tam üyelik sürecinin siyasi yandır ve bu sürecin Kıbrıs sorunun adil çözümüne katkı sağlamasıdır. Partimizin tam üyelik anlaşmasına ilişkin son tavrı bu anlaşmanın Kıbrıs sorununa temel ilkeler temelinde adil ve kalıcı çözüm konusunda yardımcı olup olmayacağına bağlı olarak biçimlendirilecektir. Farklı yönde gelişecek bir süreç veya anlaşmaya karşı çıkmakta tereddüt etmeyeceğiz."

6. KIBRIS TÜRK TOPLUMU

"AKEL'in Kıbrıs Türk toplumunun yaşam koşulları ve gelişmesine olan ilgisi, sadece Kıbrıs sorununa federal çözüm bulunması için görüşme yapacak iki temel toplumdan biri olmasından değil, fakat aynı zamanda partimizin tüm Kıbrıslıları ve tüm Kıbrıs halkını ifade etmesinden kaynaklanıyor.

Kıbrıslı Türklerin yaşam koşulları olumsuz olmaya devam ediyor: Yasadışı devlette denenen çeşitli hükümetler Kıbrıs Türk toplumunun karşı karşıya olduğunu ekonomik, sosyal sorunlara çözüm getiremediler. İşsizlik Kıbrıslı Türkleri göçe zorlayan boyutlarda devam ediyor. Son dönemlerde yapılan açıklamalarda ifade edildiğine göre, 50 bin Kıbrıslı Türk adayı terk etti ve bunların önemli bir kısmını öğrenimlerini tamamladıktan sonra Türkiye'de kalan üniversite öğrencileri oluşturuyor. Kıbrıs Türk toplumunun bugün en büyük sorunu Türkiye tarafından siyasi, ekonomik ve kültürel alanlarda aşamalı bir şekilde Türkiye'ye entegre edilmesidir.

Nüfus yapısının Türkiye'den getirilenler lehine değişimi ve işgal ordusunun varlığı, Türk politikasının ileri götürülmesinde kullanılıyor. Türkiye'nin Kıbrıs Türk toplumuna müdahaleleri, "cumhurbaşkanlığı seçimlerinde" doruk noktasına ulaştı ve bu arada işgal bölgesindeki "hükümetin" de Türkiye'de alınan kararları yaşama geçirdiği görüldü.

Ekonomik alanda Türk lirasının resmi para birimi olarak kullanılması ve büyük alt yapı yatırımlarının Türkiye tarafından planlanması ve üretim sektörlerinin yıkıma sürüklenmesi, kamu memurlarının ekonomik açıdan aktif nüfusun 1/3'ünü oluşturması, Kıbrıs Türk toplumunun Türkiye'ye bağımlılığını getiriyor.

Sosyal alanda Kıbrıslı kimlik, tüm alanlarda saldırılara hedef olmaktadır. Türkiye'den gelen gazetelerin Kıbrıs Türk gazetelerinden fazla satılması önemli bir göstergedir.

Ne yazık ki Kıbrıs sorununa barışçıl bir çözüm bulunmasından yana Kıbrıslı Türk ilerici güçlerinin seçim güçlerinin azalması bu sorunlara karşı durulmasında erteleyici bir işlev görüyor.

Bu ifade ettiklerimizden bağımsız olarak, Türkiye'nin Kıbrıs ile ilgili devlet politikasını da küçümsemeden ve Türkiye'deki hükümetlerin eğilimini de dikkate aldıktan sonra Kıbrıs Türk toplumu içerisinde zor koşullarda konfederasyonu reddederek, Türkiye'nin işgal bölgesini kendisine bağlamasına karşı duran ve Kıbrıs'ın ve halkımızın yeniden birleşmesini arzulayan federasyondan yana önemli güçler vardır."

7. MİLLİYETÇİLİĞE KARŞI MÜCADELE VE YENİDENYAKINLAŞMA

"Milliyetçilik ile şovenizm halkımızı çarpan trajedinin en önemli sorumlularındandır. Bu trajediyi yaratan diğer faktörler İngiliz sömürgeciliğinin "böl ve yönet" politikası, Ankara'daki askeri ve siyasi çevrelerin yayılmacı politikası,

(devamı sayfa 17'de)

AKEL MERKEZ KOMİTESİ 19. KONGRE TEZLERİNDEN SEÇMELER:

Amerikan emperyalizminin politikası içerden yardım olmasa hedeflerine belki de ulaşamayacaktı. Şovenizm, yabancı arzulara set çekecek ve gerçek bağımsızlığı koruyacak olan Kıbrıslı Rumlar ile Kıbrıslı Türklerin ortak cephesinin oluşumuna da engel oluşturdu.

Milliyetçilik ne yazık ki her iki toplumda geçmişte işlenen ve şimdi işlenmeye devam edilen bir fenomendir. Kıbrıs Türk toplumunda işgal rejiminin resmi ideolojisidir. Kıbrıs Rum toplumunda özellikle sağın ve aşırı sağın erke gelmesi ile macera ve yıkıma götürmesi kesin olan "milliyetçi değerlerde" bir patlama gözlemlendi. Kıbrıs Rum toplumunda milliyetçilik genelde aşırı eylemlerle ifade edilmese dahi, daha az tehlikeli olarak görülmemelidir ve tam da bu nedenden dolayı halk tarafından daha zor tespit edilip reddedilmektedir.

Kıbrıs Rum ve Kıbrıs Türk toplumları arasındaki ilişkiler, Kıbrıs sorunun özlü unsur alanlarından biridir. İki toplum arasındaki ayrılığı derinleştirecek -milliyetçilik belirleyici faktörlerden biridir- taksimin kalıcılığı yönünde işlev görür. Taksime karşı mücadele ile yeniden yakınlaşma gerçek bir yurtseverliktir. Milliyetçiliğe karşı yeniden yakınlaşma için mücadele her şeyden önce AKEL'in derin yurtseverliğinden kaynaklanmaktadır.

Aradığımız çözümün tüm Kıbrıs ve tüm Kıbrıslılar için olduğu yönünde her iki toplumun da ikna edilmesi bir zorunluluktur. Hepimiz etnik kimliğimizi, dilimizi ve geleneklerimizi savunduğumuz kadar ve hatta daha da büyük bir güçle Kıbrıslı olarak ortak kimliğimizi, ortak geleneklerimizi ve ortak tarihimizi de savunmalıyız.

İki toplum arasında güven ortamının yaratılması, yalnız başına çözüme yol açmazsa da endişelerin, düşüncelerin bir toplumun diğer toplumdaki beklentilerinin anlaşılmasına katkı sağlar ve bu şekilde Kıbrıs sorununa adil ve kalıcı bir çözüm perspektifini güçlendirir.

İki toplum arasındaki temaslar ve daha da önemlisi ortak etkinlikler devletin ve Kıbrıs halkının birliği duygusunu güçlendirir ve Denktaş'ın ve sözde "temiz çözümleri", Kıbrıslı Rumlar ile Kıbrıslı Türklerin birlikte yaşayamayacağı, birbirlerinden ölümüne nefret ettikleri ve ayrı yaşamaları gerektiği yönündeki görüşleri savunanların politika ve propagandasını engeller.

Kıbrıslı Türklerin gelişmeleri etkileme olanağı büyük oranda Kıbrıs Rum tarafının tavrına bağlıdır. Eğer Kıbrıslı Rumların eylemleri, kendi yasal haklarını da tanıdıkları için Kıbrıslı Türklerin güvenini kazanırsa, eğer Denktaş'ın propagandalarının bize yüklediklerinin bizimle herhangi bir ilgisi olmadığı yönünde onları ikna edebilirsek, o zaman Kıbrıs lehine büyük bir baskı unsuru yaratılacak ve bu olgu da ne Ankara, ne de işgal rejimi tarafından göz ardı edilmeyecektir.

Yeniden yakınlaşma politikası, Kıbrıslı Türklere yönelik somut girişim ve eylemleri dayatmaktadır. Farklı bir durumda bu politika, açıklamalar ve sloganlar düzeyinde kalacaktır. Bu yöndeki politika aynı zamanda adil ve kalıcı bir çözüm hedefi ile ortaya koyduğumuz bütünsel politika ile uyumlaştırılmalıdır. Sorunun askerileştirilmesi, milliyetçi ayaklanmalar, enosis söylemi ve federasyona yönelik saldırılar, yeniden yakınlaşmanın altını oymakla kalmaz, aynı zamanda işgalden kurtulma ve vatanımızın yeniden birleşmesi perspektifli mücadeleye de zarar verir.

Partimiz, yerleşmesinde öncü rol oynadığı yeniden yakınlaşma politikasının çok uzun yıllar süren ardıcıl mücadeleler sonrası kendi dinamiklerini yaratmaya başladığı değerlendirilmelidir. Kıbrıslı Türk partiler ve örgütlerle buluşmalar, sanat grupları değişimi, ortak etkinlikler, seminerler ve ortak yayınlar ve daha başka girişimlerin aracılığı ile sol hareket, iki toplum arasında bağların canlandırılması ve güçlendirilmesi uğraşlarına en baştan kendi damgasını vurmuştur.

Yeniden yakınlaşma etkinliklerine yığınsal katılımı, milliyetçiliğe ve iki toplum arasında iletişimi zorunlu görenlere hakaret edenlere ve yeniden yakınlaşma hareketini kendi mandası altına almaya çalışan yabancı merkezlerle bir yanıt olarak değerlendiriyoruz. Yeniden yakınlaşmaya bizim müdahalemi, bu hareketin siyasal içeriğini ortadan kaldırmaya ve Kıbrıs sorununu iki toplum arasında giderilmesi gereken psikolojik bir sorun olarak gören ve apolitik bir içerikle ileri götürmeye çalışanlara pratik bir yanıt oluşturur.

AKEL olarak geçmişte somut yeniden yakınlaşma

önerilerimiz oldu. Yeniden yakınlaşmanın hükümetin izlediği politikanın ayrılmaz bir parçası olması ve siyasi liderlik ve halkın büyük çoğunluğu tarafından benimsenip ileri götürülmesi için mücadele ettik. Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumlar, siyasi partiler, örgütler arasında ikili ve çok yönlü buluşmaların kamuoyu tarafından iki toplumun temaslarında

gerekli bir adım olarak kabul edilmesi yönünde çalıştık. 1991 yılında bu yönde Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk siyasi partiler toplantılarına getirdiğimiz somut önerilerin büyük bir kısmı kabul edildi. Şimdi bu önerilerin ve diğer örgütler ile örgütlü kesimlerin önerilerinin daha kararlı bir şekilde yaşama nasıl geçirebileceğine bakacağız."

GEÇEN YÜZYILIN BİR KAHRAMANI

LERMONTOV

1814-1841 yılları arasında yaşadı. Soylu bir ailedendi. Rus aydınlanmasının birikimlerini kullandığı yapıtları döneminde ilgiyle karşılandı. Belinski ve Dobrolyubov gibi materyalist eleştirmenlerin övgüsünü kazandı. Puşkin'in ölümü üzerine yazdığı bir şiiri yüzünden tutuklandı. Daha sonra da St. Petersburg Muhafız Birliği'ndeki görevinden alınarak Kafkasya'daki orduya gönderildi. 1840'ta başkente döndü, ancak yaptığı bir düello yüzünden yine Kafkasya'ya sürüldü. Gösterdiği kahramanlıklar için kendisine iki kez nişan verilmesi gündeme gelse de, bu çar tarafından engellendi.

En önemli yapıtı sayılan "Zamanımızın Bir Kahramanı"nda "kuşağının gittikçe artan kötülüklerinden bir portre" yarattı ve "hastalığı ortaya serdi.

"*Tacir Kaleşnikof'un Türküsü*" adlı yapıtı için Belinski'nin "büyük bir yetenek olmakla birlikte yapıtı bu tür bir şiirin tüm gizil güçlerini tüketircesine kullanıyor. Öyle ki bu yüzden öteki ozanların onu aşmaya çalışmaları ve onu taklit etmeleri olanağını ortadan kaldırıyor" dediği Lermontov, 1841'de bir subayla yaptığı düelloda öldürüldüğünde ardında Rus yazınının beslendiği damarın önemli bir parçasını oluşturan yapıtlar oluşmuştu.

YAKARI

Suçlama beni, yüce Tanrı,
Cezalandırma, yalvarırım
Hoş gör, zifiri karanlığı
Tutkuyla sevmek için varım;

Gönlüme çok az girdiğinden
Canlı sözlerinin akını,
Ve yolunu şaşırdığından
Akla uzak kılar yakını,

İlhamın yakıcı lavları
Göğsümde çaldığı için;
Yaban heyecanın her biri
Gözümü bağladığı için;

Bu dünya dar geldiği için;
Korkarım yanına gelmekten,
Sesiyle günah türkülerinin
Tanrı'm sana dua etmem ben.

BU MUCİZE YALAZINI

Bu mucize yalazını söndür
O ateşi, yakıp kavuran,
Yüreciğimi taşa döndür
Sen ol, aç gözümü doyuran

Türkü söyleme arzumundan da,
N'olur, Tanrı'm, kurtulayım ben,
Kurtuluşumun dar yoluna,
Sana, başvurayım yeniden

AĞLAMA

Ağlama, ağlama yavrum, şu an
O, hak etmedi eziyetini.
O, seni okşayıp şakacıktan,
İnan, dert çekip sevmiştin seni.

Bizde azımdır, Gürcistan'da
Nice yakışıklı delikanlı var?
Kara gözleri ateş saçar

Uzak, yabancı bir ülkeden gelmiş,
Yazgısıyla gönderilmişti bize;
Savaş ve üzü onun için tek iş,
Ve o, ne bulabilirdi ki sende?

Altınlar hediye etmişti sana,
Sonsuza dek aldatmayacaktı seni,
Sevgiyi değerli bildirdi ama,
bilmezdi gözyaşlarının değerini.

DİLENCİ

Kutsal mekanın kapısında
Biri vardı el avuç açan,
Ölüme yakın bir fukara,
Aç susuz kıvranan.

Bir dilim ekmekti tek derdi,
benzerdi acının heykeline,
Ve biri bir taş koyuverdi
Onun uzattığı eline.

Ben de aşkın için yalvardım
acı çeken gözyaşlarımla;
Bu yüzden en iyi duygularım
Boşa gitti ömrüm boyunca.

VAHŞET

Yazı ve fotoğraflar
SAYFA 14

Bu nasıl “hayata dönüş?”

sayfa 14

Kıbrıs'ta

Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım
Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres:
Haşmet Gürkan Sokak,
No: 17 A
Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Tel-Fax:
(Merkez) 0(392) 2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@analiz.net